

author: R. Nisi ben Lascha, ben Samuel, R. Nisi ben Lascha, ben Samuel
title: Articoli legis, Commentarius in Pentateuchum R. Nisi ben Lascha, ben Samuel,
Commentarius in Pentateuchum R. Nisi ben Lascha, ben Samuel
shelfmark: Plut.01.50
library: Biblioteca Medicea Laurenziana - Firenze - IT-FI0100
identifier: IT:FI0100_Plutei_01.50

Le riproduzioni digitali accessibili dalla Biblioteca digitale italiana di www.internetculturale.it sono per la maggior parte di dominio pubblico, e provengono dalle attività di digitalizzazione realizzate dalle biblioteche che possiedono gli originali e la proprietà delle riproduzioni digitali, e sono istituzioni partner del portale.

La riutilizzazione non commerciale è libera e gratuita nel rispetto della normativa vigente.

Ai fini della riutilizzazione commerciale e/o per ottenere un documento ad alta definizione contattare il detentore dei diritti del bene digitale utilizzando nel Download del documento, il contatto di posta elettronica.

Gli utilizzatori finali dei beni digitali, sia che riproducano parzialmente o completamente le immagini, dovranno sempre e comunque citare la fonte www.internetculturale.it

.....

The digital reproductions accessible from the Italian Digital Library www.internetculturale.it are mostly of public domain, and come from the digitization activities carried out by the libraries that own the originals and are ownership of digital reproductions, and are Institutions partner of the portal.

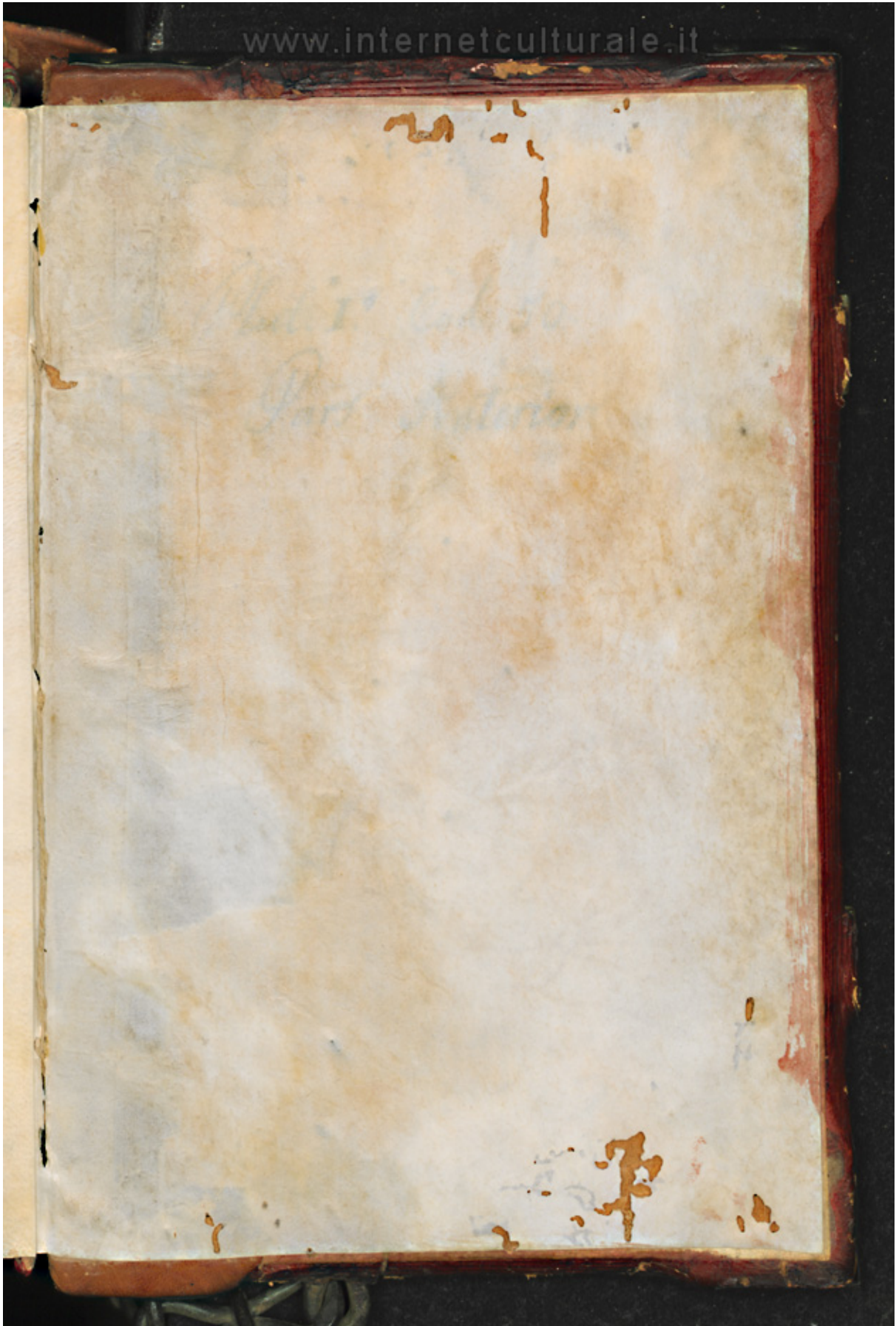
The non-commercial re-use is free in accordance with the local regulations.

To allow commercial reuse and/or to obtain a high-definition document please, contact the copyright holder of the digital object using the contact e-mail you can find in the Download of the document.

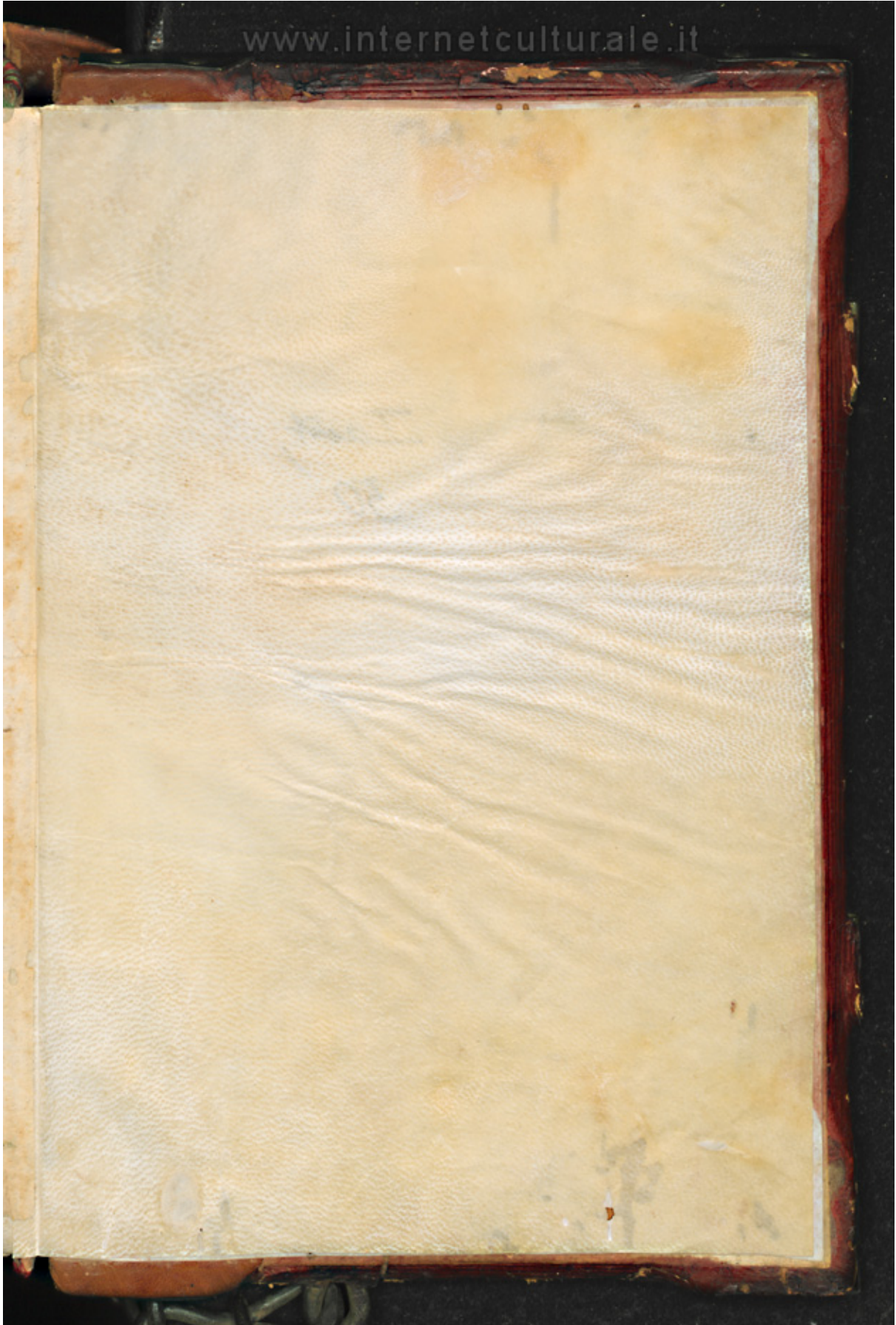
The terms of use of the Internet Culturale material states that the final users that reproduce images or part of them must mention the source www.internetculturale.it

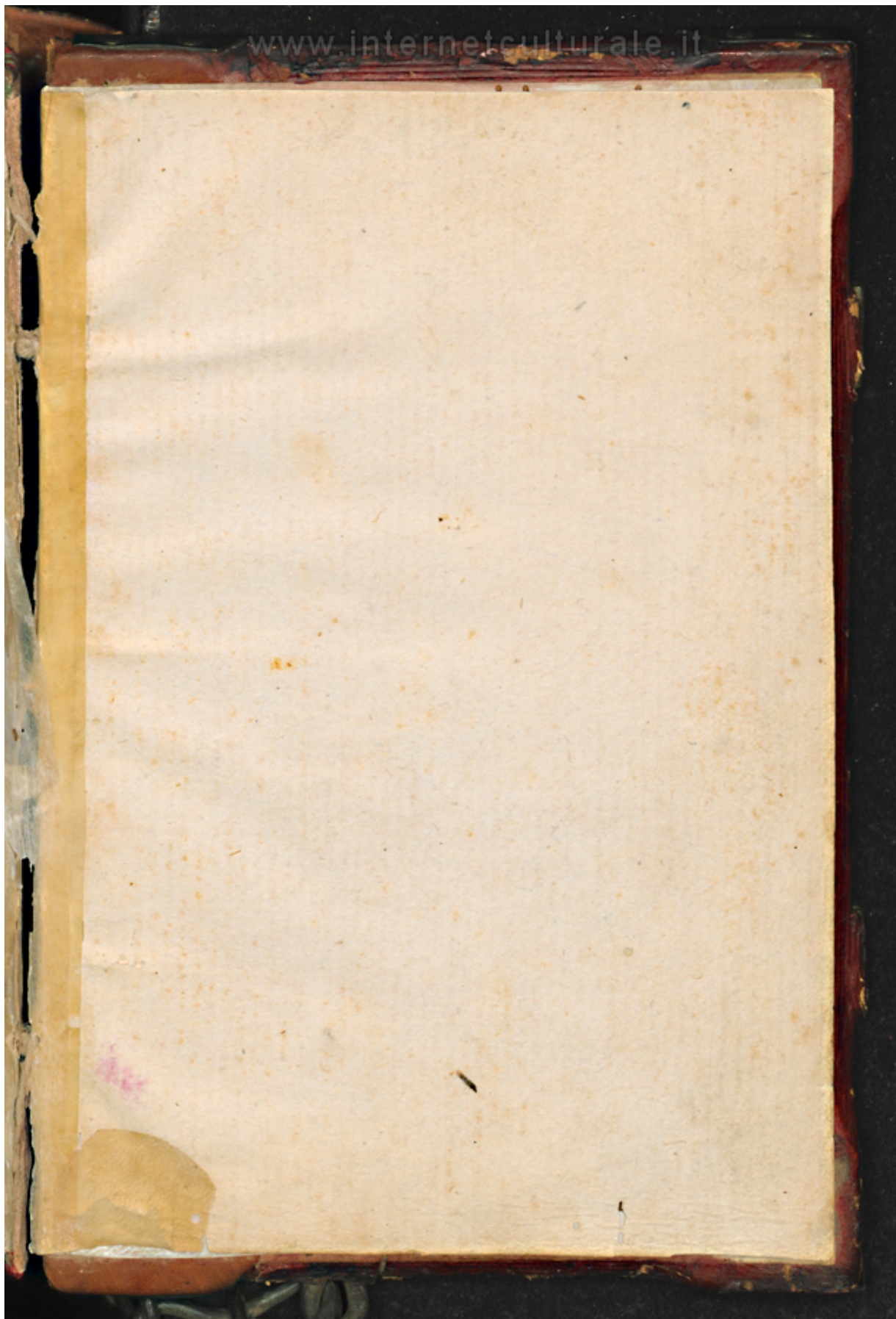

350
Iart,
50

1350

2

Handwritten text in Hebrew script, including musical notation and numerical figures. The page contains several lines of text, some with musical notes above them. On the right side, there are large numbers: 1000, 100, and 0. At the bottom center, there is a large number 3. A purple circular stamp is visible in the lower right corner.

Handwritten text in Hebrew script, including musical notation and numerical figures. The page contains several lines of text, some with musical notes above them. On the right side, there are large numbers: 1000, 100, and 0. At the bottom center, there is a large number 3. A purple circular stamp is visible in the lower right corner.

ספר לא יקבל מאותו . ונכח כדברי זה ספרים בשלם ונכונים ויורשים לספר
שב הלכה ולתת לפרטים שמה עם יודוך העד והוא החיוב יחשב שני כונן הספר
כלול המסופר ולכל זה אולי יתורר וזה הסודות נכונ . ויחזיק דברי הספר לנכונם לכל
מספר ואינו חסר לתן כן הוא אשדאן כן הכל הוספר ולא לחנם יסרה הספר הוא
החיוב והעד נכח הספר בשם נחשונה להסיר יסרה החסר ליתל סג הספר לחסר
ויסיו וסדרו וקלוי האות להסלים זכר עליו הם כוננים ושקר גם להסוך לבס החסר
בכוננים נכשלים ומקור וספרים נישאר לכן הסדר כדוק כולם ובענינים נכונים
נהבחה שגלוייה עד שאל ויורש לחיון . ומה וזה ספר כונה כדבר בהם לחילוק הטל
אלן ויורש כדורותו והדבר כסאר הדברים בעצמם ומהתקן ויחסידי ויורשים לעצמם
הלל הטייר היורד בעצם ובחוקי החוקים לכל אשר יעצק כחשך לחיו דלל סל אלויה
זכא לחיו דכרי דעה שאינון כי לחי אספ נחמד לבס העצק אל פנאון וכסא אורה הדבר
הסוניים באידין לבס דעצק אלויה . ולתת מה הדבר הטיוכל כיון אספיה החסר ל אבות
אלף לחיו ויה סינך הורש יואתרי . והתפלל לשה עלה אישאר דכיון ורשס כלבונ השוניים
כטל ויטיר סלן וישב היס כז אס היה אר הארץ והולדה והאחיה והחיות ככרי חלד
כסוד התורה ושקדים וכספים והיא עצמה כלל התורה והנשים הנכונים העד זכר לכן
הספ והאישאר את זולת ויה סלן עבה כן לכל נתי . ועל לא עבה לכן נשים ונחיות כן
נעשה התורה דיימן על כן נחיות אס הספר זה נשים . גם בהיות דברי הספר הזה
כדעשה נשים והוא השייה להרסה והודעת הכונה . וכיון שט עצמם על זכר לזכור
אט הפסוק בשם אחר . ויזכוק לה היה שכן כסס להבין . ומהו אט לנשי
החיון ככאן לזכר לחיות כרי דודיו יאכל דיים ואל סרו ידעו טבבן ועשית היה אישר
לס ויזכוק להבין . איהם כל ספרי זכר לס כז לא ידעו מה הוא לא יאכלו ולא ידעו
כז כן יהיה לבד ליקרא לזכר טבבן וזהו לפיכך להטוב . ויזכק אש ואוניו לכל עשר
לחיות ובה האשטלים חוקי הסודות לויס דבר חסך כז עין החיים סרע חן יבונ
ללזכר אורות ככיון ככסר תשע יד יחיון לא יתקס ויאמרי אעלה כחוק עין החיים כז
אוחזה בשטעון כי טולק צורת ארכטום וזו כחיות כן ארכטום לזכר אולי ידעו
בשטעו ולבבן יכון נשייה עבה חספ עין החיים כזס צמיון כסס והחיות כחוקי הספ
יואל סרו עין החיים ודמי בשטען .

לזכר טבבן עשית כל דברי	לזכר סרע חן אור הסוך כטונה
נשייה גם כחוקי נספוד	לבס איה חלשה ואטונה
נתי וכן ולזכר כלבבות	ככיו וטהר יתנה הארדה
עשר ימים חפי טיהר כע	ולא האכל כל דעה מה
ככיו וכן אס רעה בוק זכר	ולא הטלה כחיות עין לחיות
לזכר חילק לחכמים שעת	כעין חיים כטענון כחיות
ואו יכנה כסוס אלויה ככיון	וכיון כל פלטה ונלמדי
החלל כל חיון אל תלה	מהו יתן לעברו עין ועשית

ואחר התורה לא כל התלמוד אחר יד לזכר לשון
השאלות .

ענין הטאנס תרדק רבב . אלה לבנות החוטא בזה ענין הנפש החוטאת היא תלה
 אלה לתורה החוטא בזה ענין יפא זכרן ויתפסר . אלה לתורה החוטא בזה ענין
 יפא השירה ויתפסר אל זמן עתיד . דברים נאמרו על יד רצח בנפשו כן בלתי
 הדאסן אנוי אלוהי המלכות ובה טרדק האדם חכם כדיו ספר זולתו אל יתהלל
 חכם בלבונו . ורצח בנפשו בשלימות האהרון אהו עפש ט הנבואה תבשר אחר
 אלוהי הסבל ואחר העזרה בעשית העולם והאזונו והדבך באושלתי תמיד . והחכם
 לבר בשלימות המלכות יפא לן הענין ורצח אהו עפש טבדור העולם השמימי החושים נה
 והעשך בענין הענין והחטאת ט לבל ענין יודעתו וימאך לל ענין וזהו חטאים תרדק קנה
 ואינו חטאי לל און מיתר בלא חטא נאין יסודין בלא ענין . והאל בשלימות השכל
 ובשלימות האחרון נפא הנבואה יפא לן הענין כפפת העולם הנגלה והיא הכתוב נא
 ואכרן הנפש נא ענין הנפש החטאת היא הענין . ואחר שזכר לל העולם הממשי
 לענין ולנפש כפפת הענין וכפפתו ישיר האדם מחטא לל זכרן התקן והעצה אחר
 עשיתו הענין בלא תהיה חכמו אעפא . ונאמר אלה לתורה החוטא בזה ענין יפא
 זכרן ויתפסר ט התורה האור המעשה המעשיית לתת דשים כפפאות ט המעשה נא
 הדעות ואחרון וישארן לתת ט אם התלמוד ענין המעשה מצינו נהו כחומר
 הנפש נהרש הנדון כן כעורה וכאשר לל התקנים העורה בלתי החוזה כן לא יתקנים
 הדעה בלתי המעשה ויפא וישארן וכאשר לל היה מצויות החומר לל העורה היא
 התבלתי כפפאות נהרש החומר כן עכר הדעות אל המעשים התעריים . וכפפת כן
 התרדמות העבור דבר אחר מהנה ט חומר האדם הקרוב אשר יפא כן על אשר
 בעל הייס בלה נעשה והדבר און יכרל מהם הוא לברו נאמר . גם העצה לודס
 אונת יפא ויפא ענין ויפא סבל כאמרו על הזכר יפא נהרש ענין מעלה
 עלת הכתר כאלו הקיום זכרן אל זכרן תורה יכרע . לבר העלתי מחירת כתי
 העמות והזאת הרמים וסגולתו שלמות נה עשה טבדור התבלתי לל אהו אהו אלה
 לתורה החוטא בזה ענין יפא השירה ויתפסר ט עכר הרב המעשים כפפאים
 התעריים אל הדבר אהו הסבל נאם ישיר האדם סבל ויתפסר כן עשיתו השם ויתפסר
 הכל העולם נל יפא אל מדעת השוב אלן ויל נפשו ט נפש האדם נאמר
 והעלויש נאם לל עשיתו מדעת מועות נל יפא והיה לויס נד אחר השיר
 וההל השוב אל בעלה הדאסן וזה אהו נאמר אל יפא נאמר אס השוב יפא אל השוב
 סגל שלם . יפא לל השלב ההנהגה המעשה וכסדרו כה יפא
 ענין הענין . האנשי המייסר לחושים ולפאשע סבל ט זה לל
 יסודין כן כפפאי העמות והענינים בלתי וכפפאוס ט האדם יפא לעשית לל
 ללבי חושים כפפאית ענין עצה נאין הפנה לעבר הרב ט און זון היפולת לעשות
 אשיר בזה כל אחר וכפפאי מוסבר ולעצה יפא לל . גם יפא און לענין היפול
 אשר כדן לענין נפשו נאמרן ללויס טופ ללתי כענין הרב והענין אינעש העלה
 נהר כחומר השופים ונהרש המעשה אינעש כוכב ענין . עש יפא לענין
 ולשירי הפעולה ויפא אס לל יפא תודי לחושים . והנה לל זה המאמר לל יפא
 לל . ולזה ט אס דאית עשית בעולם החושים ושלתי אהו על זה הכוונ הכפרי
 להלם ההנהגה המעשה להט לחושים אהו ענין סגולת ונעש לל . כפפאי ויל הענין
 הממשי נהרש טבל ער אהו האדם לל כפפאי כען אהו יפא בלתי האדם
 ענין נה ויהי בהנהגה עש לל . דוד טענתו נאמר ויהי יפא נהרש ויהי אהו
 והענין הממשי לענין תהי יפא הש' על טענתו ללתי יפא . גם כען זה הכוונ
 ההכרח להט אס לל . מוסר דוד טענתו הפרס המוע לענין יפא ויפא כפפאי

ועל יתקדם ויארז שרי קיה כמעט כי עשברת כי השבר והגדול החתמים נטן ונכרה
 כעשן מרוב סגלותו היותו בלתי מאשב אונן ובלתי ויקום בן יסכוב וזה הנקודה
 סבבה כל מעמי המלומים ונעמד הדתות והחוקים חוקים נחיסדי האמונות הנוצרות
 על וקמיתם לכתן הנצרך הירוי עד שיצאו מעלולתם כמלה נבחרת על השלמות
 ועל הצד היותר טוב על איוס הנצרך הכא לודם קמאם זולתו ואיך בדיקת נפשו היתם
 לא נטן ית כשלמות היותו ולע השאח להלם החלק השכלי עד שיצא ליה החיות
 והקיות בעצת עבודתו וקיותו כנפשו וקיותו יקלאות הפנים המטול נשואו החלק
 השכלי והחיסר אונן כי כל השלם וכוונת כלכל היותם מיומים החקאיים והסמיריים
 אורם ומבטחיים הנקרים באי זה דבר שינכלו להכתן עד שיכתן הנצרך והיושב הכא
 האנושי ויעשרן בשלם באובה ונחם כל ימי חייתם והשקוט ההסכמה פועם ועשור
 באהבה נאלם ודעתי עד שכל השלם יוכל נלך המדות האון האנושי מאה רבו על
 כזו לציון הטובה עלן וכאמרת השיך מה אשארם הם והשכל מה אשארן וזה אמת
 בתורת דעת מותרת להלם החלק השכלי אשאר על טבעו הנתיאור בספור הש
 הכריאה נוסס לרעות הכולוסים וזהו להתבונן בעיני השלם וללכת בדרסו ולרבה
 בן יום כל התורה השלמה לה וזויל נקראה דת צלילה שכל הנתיאור להשיך נעשה הש
 נלבלו ולרבה בן יאשר הדעות יוצא יורם של השלם וכנסם לעצלת היותו לא
 לעצלת הנפש ולא נקראה דת מאה לחיה טעמו איה ימי הנתיאור וזוהר לית
 כי כל בעל הדתות גם כן יכנו הנתיאור אלהם וכן האשים וזה הוא הכפל בן דת לאיום
 כי העמים הוא עליו ונכנסים היותו עתה אמשיח ודתי הוא הדבר המורה וימי העולם
 והנה ישלך דתות הקדושה והתשיחה הנשאלות אונתן ומשיבת נפש אהיה יוצאיה
 הנדרה הסולסטי או לכל הכמות הולכת סעפה לא רחוק מרחק רב כי לא עבאר בתורתם
 דבר יוכל להכחישן השלמות באופיה יבחיסן השכל כיון אשאר י ומה שיצא וזה הו
 הנדר חמת היא לברה הכוא הכסמ להנה לכל בעלי הדתות לרוב הנעלם בה והצדק
 צלילה להסיר נצן והפסד סדור אינושך כהעדרה לכל החוון והנשים נהטק גם היא לא
 נכתבה כנתיאור בתורתית כל כפאט אסטור בה עד אינושך עלה נעביא מצד השלום
 כי נתיאור בה ונכתבה כהעדה שלמות ומה אשבה הכתוב דרבה דרם נעם נכל כי
 שלמותה שלם כי זה כהעצמותה שלם של יחולן בה שלמותה לבי אהיה כגור
 השכל והדעה לורבו סתויה ונכונג כרביה ורעה כדרכה דרם נעם של צורת
 הרעה כמנסוס נעמיס ולא אסרה לגר כפי ויין ונאשל גם לא צותה להתענות וימי
 הכסר דת יום אחד לשנה כלכל ולא טעם אהיסי יותר אונן עד של הוצא בה אשאר
 מין השוני ומה אדרכה דרם נעם וכן אמר הכתן וכו' אני גדול אשר לו תיבם ונאשטי
 צדיקים ככל התורה אשר אעבי עותן לטובם היום כל אהם כעצק וכאקול הדת
 הנה יצא לגן כי עקב הכונה כהלוכות הנעצה הקדויות לעשור יד השכל והכשע ול
 להשכלת הנבונה הכמות הקוששית היותר וזהו לבי יום אהאשוב ויה אהיה הכתן כי
 יתענו לעמן אשר יצוה יור בעש ואר כעור אחיו ושינו דרך יל לעשות עבדה ונאשטי
 כל עשות עבדה נוסר נעור לשכל הוא הילך החוסן שלא יסל כור מי אשדיק ויטע
 הוא יצר הרע וילך עין וכסיל ועשות נאשטי ודן לוקח נכחיתו ולסמן לעשור כרין
 היותר עד שלא יצא וידען ברוב כחו ותבונה ידו וישוף ככל נעמן הוא השכל השלם
 והנדרק קמיה ואל האתקרב והאלם היותרשא לומר אה אמתר יתעורר עשות נאשטי
 ודן ואל האלם והנכונג צדיק עיר נעבדה נוסר כי יסול לא ויטל כי ילן סומך ית
 וזהו דת ילן הסכמה הולך בה ויושבת נשאר לעולם נהנו צדיק כי ידעתי הוא
 השמירה והחיסוס לו וכבנז אחיו לא יכרה לעולם נהם הויזיים לשנו הדין טעמו
 החוקים באי דתך וורה אנוגעה מונה ויכל נהם ודן ויורה יאכר ולק הורה ט
 נאשר ושינו דתן ילן לעשות עבדה ונאשטי ..

סדר הכתוב והדבר הוא תזון כלל לא פשוט לכן הוא חזק יותר
 יתרה ולא יאמר ויהיה בתחלתו והשמות מרגי האויבים
 היתה והתקום כיון שהוא העשירי בגילוי הכתוב. ואולם הדבר הוא כדור אחד
 נחלק עולם כל מוסקת לתי כלל חכם וסתו נאמר אנשים נחלקים ונחלקים. ואולם
 זה כדרך כלת איה להם כל אשכול המטה ברשת נשעלות הנחמ בה לישעילם
 ראשונה נבצט. נשטר נבציה לנולם. ואם הם פושט און זה מן הכלל כי מן הדיון
 היה להציל המוסל האחר ואין להם באכזר הדיון רבפת הסתאים כי זה האחר
 אשכול נדע וסדר כגור כולם נאלו היה הכונה בעולם השכלי. לא פגור זה יאות
 איננו הסתאים נשעלבם כי הנשעם הם פורדנטיס והאסמרת הם לראיה אל
 השלמות. גם המוסל אי אפשר בלתי היותו מרוב ועוד בתחום הסתאים והשוטים
 נישטר אלמה לא יוכל להיות וולם על זה הבוא ההכרח היות הטוים הדתי כלל
 יסבה אל הכל ולת או אפשר היותו בלתי הכרים כגור המוסל לישען לפי המעון
 ואם התכלית כי כגור המוסלם פאזר אמונת ולת היותו שלם וכנלם הוא ברשת
 נשעלות והישעם בהם כגור המוסל. ועל דבר ההכרח פאן אמת הוא ברשת
 כדורה השליה יסד הכונה הסך שאר הדעות והטוים רב רבנות וסעלות באר
 עם למה הדבר אם יקנה עליהם נישטרם באצרה הדעה וישען בקוים דתן השכל
 יסמן כדור הכונה מהם למען ראשונה אל הסכלים נשטר אל המוסלם. ואחר שכן
 ויסל גם לט באותו המושט לתון כבשם יאותו למוסל כדור כושע. ויה מן הישעם
 נשלא יאזר בה. והדעה כדורה נחשבה לט דרך מוסת מן השוים על דעת הו
 היסוסים והאיות לא יתכן לתת כי שם נפתרים וכן הדעות המחוייבים לה הדיון
 הדעה והנחה וילך ויהם יתום זה השען כדור השוים עליהם ועבדס כדורו כשנתי
 הדת. המחוייב לט אם מן העוד בחכמה הדברים להושיע ולתיים אלע הדעה ולחוק כל
 מן סכר לתון עליהם. וכבר נקח אבונטר ואר החכמה חכמה הדברים וכבר שנתון
 החוכמים בה למהם שם. והם יאמרן אחר אמת הדת והטוים ברשת וסעלות
 אשר באר בה נחשום נחשונה כדור לט באצרה נבואה על זה והם אם כשעלות עשן
 לישען אם ברשת מן שרם למען העצמים נשכל המאמיים ההם או אפשר אם כי
 שיכונן ואין להרס איסל אחר זה כדברים ההם ויקחך עליהם וישען אורם וינרם בשכל
 לא יושעם ספן כלפני כי אין עוד תיקם להשכלת ולע החכמה ולא שכן ואם אם הכרים
 ההם כגור המוסל ויה סכר נוסף על סנדרו כביאמותו זה אצרתו ולהנחות הנחון
 בהם און הדרכים איכחמן ברשת וככרות ומחשבות נשכלם אטאיים לפי אהם ויתר
 ובהים כדורה ויהם אחר אהם לקוחות נעבואה לחית ונעבוי שבה עבסן סודות
 להיים יתת השכלים להכונן ולהושיע עיניהם. גם הנבואה והדת יודיע לידם ליה און
 דרכם שישיעו בשכל ויעבוי כן טעונת מ עלה לא היה זה היה הנבואה ללא השכל
 ולע היות אחר אבההפודות ויעד האדם עליהם ויה שיחוייכו השכל ותגבון החושבה
 אונת באותו מוחן אבל הוא איותו בשכלם הלהיים כי האדם און אם תיעד לרכלת
 השליה האנשי הנה יודעת אל בעל השכלים הלהיים כדורה הילך און הנבוי על
 האדם השכל ופאן אדרכה כדורים האכרים ואוכס השדה יחוייכו ואינם באמת יודעתים
 ולא בלתי חסדיים כן יודעת מיה שהוא סתבלת השליה האנשי אל בעל השכלם האדם
 והשם הששם אשר יחיון כל מה שצאר כי משה הדת והטוים כשעלות שוון אלוהים
 עליהם ונשען לנחמות ולמוסלת ליה אישען מוחן און המהחייבות היות ויה אישען
 סודר השכלת למס הילתו אשר דבר עם משה הדת על שם באותם לבנרם ואם כדור

רחוק

ויהי ויאם מי יאמר להם לדחות וזה הסודות וסודותיהם בפנים טאורם ולא יהיה דבר
 שלא יהיה דבר הסודות לומר הנוסעל אם הסודות הוא בדבר שלא בא וינסת דבר על-
 הדבר ויהיה ידועים כראוי ובפירות ושלם ללגיים היה שבת בראיות ובפירות אחרת
 כגון ואם מי יאמר להלך וללויית הנוסעל וזו הנוסעל יוסג שאם עליו וינסת דבר
 יעל זה שבת מה הקל לברן ויאמר זה היה שאמרנו הראשונים ככל . והסודות השלם
 ינוסעל לשאר הדעות וללגית הרבנים הרים אשר הם . וכאשר יכנה אחר טאוריה הדעות
 לגנות דבר יהיה שבתם יתקום ויהיה שבתם גם כן מהדברים האחרים והרים (וי)
 וידוע מה יעלהם . והסודות הארבעה כן טאור יכאו שאין בהם די לנים הדעות אחרת
 אלה למת בעל ריבם והם דואים למת עליהם יאבו אז לעשות עבדות עשות אם
 לבטא אם לבטא מהבטא . והסודות החמישה יכאו סיניית הדת ללגית ויסג ויסירן
 החוקים וידעו החוקים ויהיה כמי זה כ דבר סיניית ולא ינסתו להשתמש בפד
 ובחטא ויעזבו נשמת ונאוו והיא אם יכאו אמי שבת להלך וזו הוא אהב או אהב
 ואם אויב וידע להשתמש בסודם ובחטא לחיות ועליו ולעשות כיון איהיה זה כן
 בעודכ החלמה ואם הוא אהב אכל איסור חלן הדת להשתמש אכל ובחיות עם כזה
 יותר לומר להשיא עצמו לבטא ולהשתמש כמי יעשה זה עם השמים והעבדים על
 ונאמר כדכתיב הסודות השמים כן הם יותר טאורם לבי אהם כדכתיב הנושע
 בסודות ובחוקים . ויהיה השתדלות למת כדכתיב הקדשה כדכתיב וקדושה וסודותיה
 ויעזרית וידעוהם לדעות השלמה הנושע מה דברים כגון הנוסעל דואים לברן בפנים
 טאורם יאמר לנוסעל עם עזר מאתוים בעצמים ללך השווע ליה . ויהי שאין יאמר
 לו בה ואם באמת הסודות מין דבר נמצא בפנים דבריה שאין ינסתו לך בפנים הנוסעל
 השלם ויהי זה אהב האמת ויסע אמתו שוט חלפן . אולם אי שפסד למת בלתי
 העזר בפנים הראשונים בפניה נבונה כה והיא תמית חיותם . וכן כדכתיב סודות וענינים
 אמרים העזרונם עליהם כראם זה הסוד . וכן כדכתיב יעזרים שאין מן האמת ללגית בה
 פנים סודותם שישך כזה הרים בלבב האמת ובה נחטיא כגנת התורה אשר כדכתיב
 להטות לבל האמת וישך בשנה טאורם וזל זי רעה הנפיה לנסת את יאמר לביסך הדת אהב
 תורה ומצות . אולם דרך זאת התורה הנקשרת בפנים ראשונים כדכתיב העזר למת ע
 עליה עה וזה אחר החוקים לו בפסד זהלם כדכתיב סודות השלם וסודות אחרת
 הדוא ליה השלם היה שבת בפנים התורות וזה סוד דבר הכל נאמר את הלה ידע
 וזה חזקתו שיהי כן זה כל האדם . ואולי דויה ליה שיהי חלק ככד חלק אל סוד
 הלה ויהי נאמי אל חלק את סוד לחטוא את כסוד נאמר זל דברי תורה חזק וחברי
 חכמים חזק . ואולי עזר עליה כן זה חלמי בשמים ויהיה על הארץ על כן יהיו דברי
 נאמי לומר את ידע אהב עם זי ויהי יוכה ילך אה . וכדכתיב דברי זה חלק
 סודות הרים תהי עם זיל עליה ללך כנס ולא יתקו אחרים . ואי יכחם באופן השלם
 ואם לא נכל להם ליה נח למת הסודות הארבעה והם דרך נאמר כדכתיב היה להסודות
 כדכתיב ליה ולפועל באמרים זל הויעב נאשן חוס . כדכתיב ולא ויעלם נאמר
 כדכתיב ויהי פשיט דלח מעלן לא אהב יד ללגית דדא כדכתיב . וכדכתיב ויהי
 הסודות חזק מן שאין לו דבר . ואם לא נכל להם לבי אהב חמם יד כדכתיב וכן
 האתקדו חכא למת ויכח הסודות דבריו כדכתיב חמם דרך נאמי והנערים לו נח למת הסודות
 החמישה כיון שבתם נכח כול כדכתיב . וכיון שעה האמת ללגית עבדה אהב וישך
 שר יאמר ולנסתו וכלו ויהיה כדכתיב שבת אהב לך התלמיד והאם לו כפי סוד
 התורה לך כפי הדמות . וכן עשן ללגית שבתם כדכתיב האמת והעלמותו והטעם

אורגן להשיגו משלהם - והשם השלהם יא לנו יחד איתנו נמשלה והתבאור על כל
אמר בעל הירושלמי שכל כזה הדרך לקחת ולהעיר כגדלים נהם לא כגדלים לפי
אמר דברי קדם דברים וזהו והנחת כגדלים ויגעו כסמך היה דבר להיגים יינם
אמרום עתה בדין ומינין תמן ומספוא דבר עבדים - נדמה כב נתיי כפי דברי לוי
אמרום ויית של המנה יין הקדש נר נתיי - נלה הדרך העירן קל באיורס היו אצור
ללמוד מנה היה ששים לוישקזוס כפי ספר הילס קל כפי מוספת אמת זה לשונם ש
דברי שלמד דברים מן האומות ששים מהם מאישיקזוס ותלמן עלהם הרב והשיבם
אם יאן - נכחם עיר אולם שלמד דעות האומות לדעת איתן ששים עלהם השמר
לך שלג יעלה בלכר דבר מן הקערה הין נחמו אמרן נדע לבט מו אית עמיל אידע
דבין לבך - ימה יזה אסמך לקחתם כנה שברתם ויהררבים הקדים והגויגשים וזהו
השם השלשים - וכן הוציא אמרס אכל ההוא גויסן לה אחרו כזה הנה גיליא דמתן
עברין נראין ככספים מכסאין כנה וסופין אותה נמינים ככמה נאומי טחור אהר - אולי
לה וזה ארזן עברין לוי אחרות רוח דעל מכסאין עקבין ומעשן תרמו (כפי אחר
לן תלמידיו דמיתן כנה אכל להם לא חיים וטהרין ולא הויה מטמא לא חנה חזרת
נראה נחית וכן - ראה למה אסר קל עגריים כגדלים לחורס כנה ולהטעמים וזהו
השם המנהג - וכן אמרן קל נה מעטעם שחיות אית אולי כנה - נים העירין
כשם השלהם באמרום ניה אמתן עברין - ובעל השם צר מהעגריים הכאים עלות
מהשם להנצל כנה הדרך נים אים אולי קל אס חתם נכחיים אמנות השאית
לכב חיותה כגד השכל ליה לא תרמיין אמנות תמיין הלהם שיחא כגד השכל קל
וזה כשפור הירש הקליל לעשים שמוסך באמנות הקמיה להחיות נוסף תרמיין
כבר דמת ארס וואיגים כנה ואם השכל לא יחייבתו אינם ידמיין ליה לא נאמן
אמתם ידירה העלה קבל נשמות להושיח חסידיו ולהעלותם השחת - ואין הירש
נאמר לשבת ככות כן אולתת הקמיה יעבר כוסבר להטמן נכל בעל דר יודה לרוב הין
הנעלה כנה לויים הרב וחוק הבטחון כפי - ולעל זה יתבשל יחי האויגים והעובדים
והיכאים גיין קבלהם אופסר מוסחיתים - ואמנות התבטחה אינה דבר מוסחת להם
יה על זה כי הכר כונת ה' ית בתורה שיחא להאים האדם כדעת אומות ואתן יתכן
להטח כנה מונה בטל ויהלן באמנות ית - והנה תכלת האדם בהמצאו עבודת ה' - ול
נעבדתו אינה נילת ידיעה וחפונות והשקפת סכל כן ית כפי היכולת לויין האנשי
כנה נה ית תכלת כל התכלות אלני סכל ומעך כונת התורה ליה היא ואין יתכן להטח
תורה נדר להרום העך אכלת מלן מן וימצאות האדם נמיין כעבדן נהוא אישכל מן
ית וכמישני כפי גדר כל השכל האנשי - ואין נמינוא זאת כונת להנח לערס אמנות
שמצא ה' נחיות אחר נכאין למיניי הירשאות בעצמו והוא לויי לן הדכבה מן כל
לכרב יתחך לויכב ואינ הוא ראשון - גם אית יעבדי זה לאמנות התמייה כן כן
אין ערך נחם בעני ית נפן אחר מעבדאין כן אין ערך לכוב כי כל אשר נלה הכוב
כרב יינם נשמי הוא יותר מונה נותר ממות כן אכרב הילך דאשן סני לא
יותר על זה כי היות ה' ית למותך מהיותך נש גיש או כה כגשם יא מוספת מותך עלך
נהוא מוסר העניע הטל שאם מן אינע אלנה דאשן למיניי הירשאות בעצמו - נמינו
הקמיה ואר האומות דבר נישך למינות המרס לקדמות ולחלם אין מוספת חותך כן
אמיות נכמות לקדמות - ולמה גם מן מיות השכל בהם הדם קל - יותר על זה כי
אמנות המרס הכמות למ אים לא מן און טרה מן האמים על הדרך הנכוסר קל
הנערת המצות קלן כלק אונר וקלר זה הכל מן רובם יכונן דבריה ולא יצוין מין

משפחה ולא יוכלו מאהלותיהם ויהרסו כמותה ויכריזו ויעשו הם הנישכונים לא יטעו
 יצחק עם להם זה כל שיבטל האמת כוסנו אהנו אהנו ויעשו הטוב פושעים ה
 טעם טוב וימיון בושך אדם יושן ולמען חזק כלם חזון איוות האמת הכפורה
 בזה הדרך כל כל איוות חין העלמות והמופתים הנדולים לטוב להראות כי הוא נשכר
 ונשלה וכן אין לטוב לטוב האמת. להיום הדעות והאמנים הונחו בה. ניש גם כי
 מהנכבדים הנשכרים להשגה בזה אדם צדוקי לתן זקוקים יקם בעצמם להאמין שם
 חיות הכורה חיים נחמו ומשון עצם נכבד עצם העצמים והוא על עצמיהם שיהיה לו
 יכולת לזכות המונה עונשית ואשיות בדעות פברו הקדול למען יצדקו השועה למין
 האמתי וינאל ויסחר נכסיהם. ולא יקם בעצמם להאמין אברו חס' יס מאין כי זה
 מחוייב לבד להאמין נחם לא האמית כי הלך אדם ויסחיסם פסון ראשון והתקדם
 בעל בראייה ברא זל. ואם בעצמו אמונתה רחוקה בין חסל או בין הסדר הטעם על
 סך יותר רחוק אמונתם עלף פשוטי כי זה אדם מצאיתם באם הוא יס חס' ואדם
 מצאיתם יס יולג יס אף יס חסל יס הוא נעמד בחוק הטעם פס' נכס' ולא יס פס'
 ביומולט אהנו דבר נעמד באר האר. והתשובה להם כי אמונתם נעמד בטל לגמרי
 וכל יבד אדם יבטל המצאות פולג כל המצאות נחמיהם פולג כי המחוייב המצאות
 הראשון אם ידויה הספרן יבטל המצאות פולג כי הוא המעמיד השעל וצדוק כיוונת
 וישג פשו האומן אכנה ביה נאמר יותר יאמר הכוח חיים כי אחר שבאנו לו יצחק
 כיוונת. ואם תשיב באם אישית עצמותו העברל להיות עצם נחסי סלקת נחמית העלמה
 והאחרת נחסישיות. יתר על זה כי הוא יספיד עצמו ויהיה עצמותו הספרן בעצם כי ספר
 אומן יתן עולת עצם ואין עליו דבר כפולת איסוריהם אף נעמד ואתה ספר סלקת
 מנתה יהיוט מחוייב המצאות בעצמו באחר ששכ להיות עצם נחסי. כי כל חק מוכרם
 מהחוקר נערה. והחוקר נחמית המנות ולעצמה התפנה וההגנה נכל מוכרם התרבה
 ספר המצאות נשכל התרבה איונה עצם החיובים עם להתרבה חייבים מוכרם והוא
 הראשון להתרבה. ואחר שללת מונח חייב המצאות בעצמו אומן לזה נשאר
 העולם המצאת כפולת בלג ונחמית וכלא לזה אחר וכלא המצאות העולם. ומונח איוות
 באם מאין הוא כי עם חיות ית מחוייב המצאות בעצמו ומצאותו נכבדל מכל ומצאות
 אין שרן נחם לו לכל המצאות דין בשתוף חס' לבד כי אין לתן שם סלונתם איות לזה
 למצאות העלמה והוא יכול לעשות כעל נכבדל ונפלא מכל כעל וזהו והוא יס מאין
 וכיון אמנותו נכבדל מולת כן כעל. גם ליתם החלוקה איוותין צדוקת למצאות
 כקדויות המופת והנה אחרי ראשון לא הוא ולא נכסר. נכן חוויל הנלעלם דעומת
 הוא מונה אדם עלולס לו יתן ומצאותו נכבדל וכחו נמצאו אהנו בלא מאשית להם כחו
 העלה המאנה כי הם טימותו צודס בסבה וחוא והמאמר והתקבום באם כמיצאות
 וכמעמד אדם יפעל כעל עולת שר יהיה הספרן בחזון או הדום דבר יהיה נחמית לו
 נאמנות כעל דת יהיה נאמר כי הוא כעל וסכה כחיונות ונשכל הכיוון יפעל כאשך ודעה
 ואין טעם ברעון. ודס כן אנתחם נאמר עם חיותה כוזב נחמית כעל אינה הכמות
 דין לבד לעל כחיון איספיד עצמו ויחלום כחו וסכ האם היכול כל להיות חסר כל ל
 להצל האחרים. ונאמר החנה לתן אהנו איוות החדום הכמות כחו האיוות לכל כעל
 לתן יטחה אהנו בין השמים על הדרך המוכרסם. מצדוק לכל זה הדברים אכתבם
 למעלה בעשיכם איוותם לחיונות חיות החיים. והדרך הרבועה אכתבם בה אכונת
 חס' לחדד והתפסה יס חיי פכודם לתפוש דברי החתך ולכלל דכויון ולהראות כי הם
 כלם איסוריים ולבא יושעין לעצמן וידברו לדבר ער שיטל כדבר מה ויתקם. הגן
 תפאה על מיתבועם לתפסד ולהיום דברים נאיוותם באחדם כל מניסם ספרן חיוון
 ישפוטן כדבר. וכמה הטעות יותר חזק בהיות מאמר החתך נכבדל בעצמו אל

הצדקה היתה לזמן קצור על זה אם הוא נהנה מזה יתעורר ויחזור הקדש
על זה לסתם קיומו אומר להי נמסר כי הוא יתקן הלא היה לו לכתוב ידעתי בזה כי הנזק
תקן מן הממון בזה אחרים מיון תיזק לבקר לאוסי כיבא לזוכקו דואה לזה לצדקה
האחרונים כהפלה כי לא אחר ונתקן לו או אמר לו כי הוא יתקן כך אמר אומר ליה
עם ליה ונתקן לו אך כל כפסון נהיה עשוי כי נראה אכזבועו דאם לא יזכור ינשא ומוא
החומר הלאו או לכל המפורס הבנתו ומונע כון אט התחומים כל הזכירי הפלה לבקרה
נהיגו ינשא כפרת עלון כאלו פסון נהיה נעשד סוף לעשב נדאם לבתי יש לאוול למה
כפל נעשה ידע כעשה עלות אהוסיף עור אהרין והעשה ידע כעשתו נעל לאוול עיקר
ליים כיו זק סוד יתא מועט יתעל פוער הספיק האיום הימד והפסקן יונוס הם נתקן דברם
לא זולת זה בבואל הקדמות דברי החכם יעז הסכל סוף נעום לב' נראה היזכיר לו
יודע כן הפלות ושכמים מה ית' ונ' כו' פסק מועטין נעלודתין יתב' יש אחר הזכירונים
כך פסון יזכירי וחס ודאיט סכמ כן כהפסון דברים נאחריים נחומים כו' היתקן נעש
סוף נאמר כי הוא יתקן לא חיה יתקן לא ניש לא האיה חלקי דעה נעשד לו יתקן
כהחלק כי יתקן יתקן על פסין יתקן שדון אכז' פוער קולטין נאכברתין נען
יודים ופעשהין נראה אחר נעשד עם היזכירי פלסון והאוכה לו כל הזכירי הפלה לעשה
נהיה הסוכס מעטין ארס התעבם של יזכירי נעל חוין נעל כו' יאמר יהיפי כ' כדון הפוער
לעשה קהוסיף חיה לא לעשות כלל וכי יודעו הפל ויזין כו' חיוון כמחין יהיף כפוד יתקן
נהלק לעבד יתקן יתקן כי פוער כאשר נכ' פוער אעט פיון הנד' ש ית' אהרע פס
אכזים אהי יתקם של וחוין כי יהי חיה נעשה ית' יודע ע' אפר' נישון היזכירי
למה כי הוא הפל חלק כד' זכירי עלן וכחמתן הידי עניו שכפס והסיף כל הלוה
האחרים על י' והעלם היעל ואין נאמר ומה נעשה וזה כעין ההלכה הסכלה הקדמה
התחומים האיסור פס פוער לא תיטות להנן יודים אה וימר וכל התחומים (נל)
נעלמליות הארס ברשות ואחונות אחונות יודק וכל התחומים ע' אהלק כדדסיה ית' נזה
כזה וכבא כי יתיה נכס איהן התחום נכפול לבדו ע' נאחיל לרס התחומים
פוער ישי' הפלה למה איה הגלה ו' יען איה חיה לר' ככזה על דרך
אחרי כחונת היעשה לר' נכס כזה כיה כ' איוונתין הוא אה ית' לאלה
איהן נעוד קדחון נעל זולת לחונס וכדעין איה איה איה וזכור איה חיה לר' לועיה
נכפול איה האחונות חכבי הקדמות והפילוסוף כי הם חולקים עלום כזה ומואחונות קדחון
לכל התחומות נאחין קדחון לר' על איה התחומות כן דריות סיכה נועלה כן כל התחומות
אחונות חיוס כלבד לחונסות כפוד לא סוד ולא יסודין נאחין קדו נכו כי זה התחומות
קדס נחמאיר זה לע החכס היהכס עם יתאמר כדדוק הכאים לפי איהן חיוס חוקר לר'
על הדבר ולא על סודין וזו איה כדדוק נחך איה כל זה לע איה השלמות כענין דוד
נחך כי דוד הילך נכו בא והתחומות נאשר לא זכור יאחונותם כדדוק לפי אהונותן זה
סכה אכדכו העשע אחר אהונות הקדמות כיו אהרע נעיה על נחונות יתב' והתקן
זה כי דוד הילך נכו בא נעל נעשה על האלמות אוכל להחזק והתחומות דכיו לו אלק
ייעש יוסן ואחין נאפע דאין להתקין או איה כדדוק נכו נאם חונת ככס ככס וחלפן
נלא נחמא כחולקים אהיה לרס קבלה ועודו יתחומות דוד חכס דוד ע' איה וכל סם
חילף להכחיה נחן איה חיוס נבלה יתחומות נאחין חילף עליה כעיתת התעה איה רכון
נעשה לר' כדד סיון וכן אהרע נחונסן ונכחונתן הקדמולס ואין נחמיו חיוס אלא נעשן
ע' ית' ע' ליה איה נחמא כן כדדוק הכחיה לחונן חונת וזה אהתחומות נחמיו כיה
זה לע קדס ואלת לרס איה כל איה וי איהן קדמות חחמא ארס חחמא נא חחמון
מכוס אהחמא ארס לא חחמא ואין וי איהו ראה הערות העתקיים ולא יתקלם כענין
איהן אן לא נחמא כל האיהו כ' איה שטס חיוין הארס זכר נחמה וכל העולם חחמא

גרסא לא גרסא ושירות' גם הוצא רבנים יסגול הרבנות יזמן להסגן הרבנות השנייה
 ככל שהסגנון בעל הרב' וזה נוסף וזה איש רבנים' וזהו זה אשר בחרה בלתי
 רבנים הכרחה ומסגן וזהו לא זה סבה ער אבא אשה רבי עלה והשירות לתיקון בגמרא
 וזהו חשב אנוש ער דבר והואו אנו בני אדם כי אנוח בשרים הרים ילדן מאסך בעשב
 לישן אהר נאסב אדם ער דבר והואו אנו בני אדם מאסך ודבר בעשב עם היית לך
 ברוב וזה' וכל עם ואומת אשעול מאסך וחולך וההויה וההסבר הויד זה בעצב זה ער
 אהאטם בא ער דבר ונפסד וסולך נכל אישי וייט התיצאות יספדו והיוונים סגורים וזהו
 אנוח והוא אנו בני אדם אבס שבס חזורים חללה אושים אחר אושים וכן הויתג הויד
 עם כל זה לא נשע אמונתם בחרס אדעתם ואמונתם אהתיצות בלי מתייב ואתה דר
 מאסך לרצונ ורצונ חכמתו ועשן הרצון רצה מאסך ידנה ואין טעם והכח ברצון והו
 והחכם בבורו חק אלא וטע דבר מאסך ויין מוונים הדיקה אחר שאין וינסר חוקר על חילוק
 זה לל הקדמות' ויורה על זה אהיא טעם הכמות לכל עורן דר להקדמות' אלא יוצא יספסם
 עשית כי אם אין חדום אין תורה מן האשים על הרשע האוסרס' ואחרו כי לך אט בעשן
 כיום אהייל כי יבבור ואשמות כללה בא לרב טעם וחוקר לאמונתם בחרס אלא נבור ה
 סודנה בראותם התיקון עשין התיקון והספר אנוסך והולך הויה וגם זה היה סגין כי ואין
 חלקו בזמן החולה ער שאין זכרון להאמת הכרחה לרצה ככלה נבלת ויכוסרות לכל כל
 לפולסופ' אום היה ריפוסס להם כהאית הכרחה לא יכחישן החדש כתיב הויות הספלת
 הויות הנפסדות' ואמתם לא נקטר כזה כי לא יחלש אמונתם כחוקם אם אחר הוין אעבר
 הויה עשין איהו נבלת אין יור נבלת כי לך אטם בעשית לבחתי כיום אחר נאסב או כהאיות
 חללה' וכן כל יוספר חק אט העם יוספר רבבות מן השעם אעברן כיוספר וייל נבלת השם
 העשין התיקון כל הנפשות נבטידי אלו או חרול כום אחר או נאסבה אחרת מאסב בעברך
 לבחתי אסר לא סר נלא יסור' ויו באות אין ערך בוועהם כי אין ערך כוהאשין ל' נבלת וק
 והבלת עם היה א ל' נבלת והבלת מכל זה לא נחום אף אם נודה ל' לפולסופ' ונתן לך
 כהקנה אחרך ויין חולק' אסר התיקון מן התיצאות לאלוים כהאסר הם היום רבבות רבות
 וחלשים מן השעם לא יוכל אוס לבנה לעול יוספרס כי אחר אהוין הוא הוספר יכללו
 וינבלתו התיצאות הן כהקדמות' מוין כהכח נעמה אף יל דקמות להם אחר אהתיקון החדש
 הוא אסריות יוצר השל והיא הכרחה לואס כי הוא הבורן דר והתיצו והויתגיד והתייער
 טיבור להרד והואים נענה ותיקון נעושים לעובר כוד ה' הטובה עלת השבתו נעוהו על
 זה ודעתו' ואחר הקדמות' אר התקדמות כהויות עשין אהם הויה לך אהיא אמונת החדש הכרחה
 להקדמות' ל' ויצר הדת החמול להודים הסבה וההכח כהקדמות' כהקדמות' ה' נרצונ' ואתה
 דע לך כי אהוית הקדמות' כהאמת הדת' ואם איועה כהקדמות' הנבואה וזה כי הפולסופ' יאמות
 הנבואה אהים לך אהויר יכחוש והוא חוכמה להאמין דר מן האשים ורצונם בלך אהויר כהאשן
 לא לך אהויר הנבואך לבלתיך כל אלא כי זה יורה גם הפולסופ' ויזהו ההפאר משה ודעו
 על הכחול אשן דרסן לרדך אהר הנבואים וספר ויה אעוד לך ויה ויה אשעל כהאסן
 ויהכילו כרדסם הם ככל אעוד לך ואהר אל אהתם כל אפי' נאשו ה' לא ערשם להם אפי'
 כיון אשעל הם ל' ורע זה' והחמול אחר זה ואלי כרדך אדם אהתיקון על יזמן נבלת מיון ואחר
 יסב' השובה נעמה על התיקנות' הוא ויזויר ינאסב כהרד עליון כהאס אפס' ויזויר ויזויר
 אה יתין כהרד כהתיקון חלק כל כי כה אהרס אהתיקון והויה עם שאי יאמן כה כהית' השם
 והתיקון כהרד ויה לא נבלת הכפר והעוד קצין אהתיקון כיון ללה היה וכן ללה אבר עבר
 חלק הלק לן היה כהרד יצא דעור רבות יבאעם נעקדו ובהלום נכא סוסב' כל התיקון ער
 סוס' ורע כי לו והלענה והתיקנות' דברי אהי חכסר כל אהתיקון וכלא מיה' נבלת חללה'
 אהתיקון הוסר כהאשן יעשה' ואה התיקון כיו וודע ען אסך ער איוכל להאמין ויזויר הוין

הסכל לל היינו מותרת הצדקה ש הוא בלתי מושג לחוס ואינו כן אם בשכל והוא כפי נקד
 ובלתי מוסריס והצורה בחומר הקה נודדת ומתבלת והוא סבת היותו דקק והצורה נעולה
 נעולה והחומר נאלה תחום הדימוס אבא הטוב והחסד . או דמות נקד לפי אבא סקבל
 כל צורתו וכן מוזמת כן והוא עומד בהיותו לא הוה ולא נספר בדמותו דל עק על היום כדס
 תייד והיום העובדים הנחלטים הם כדמות הצדקה הנות והנפדה תייד . והחומר יוצרן ה'
 ההספר אינם בקדקס . והצורה אינה סבה לה לא נעבם ולא נקדקה כן איך הדבר קטר הספר נע'
 עצמותו . והעדר אינה ככ בחומר לעולם ואין הכונה בעדר הנה העדר מוחלט כן העדר
 מה סכאני אלו ואשר בכחן להשיג ואי אפשר לה החומר להשיג אם לא שיפוש תמלה הצורה
 שכבר כל צורה והצדק אלה ואחר יחודר בלתי העדר צורה אחרת וכן ישיג ומה העדר התי
 החומר הוא סבת הסברה בקדקה . אוהר לו מוסר כן הוא יסל . דעה אל תראה נאשתי העלונת
 הסוכבס על האשר ומדעות החומר הסכל כן איך אוהר שיציל בלתי אונתא סכל מן הסכל אל
 הסכל ואציל . וכל ה אחר אוהר לו יחסי . ולא איך איפכל או אחרת כן הדבר בעד הוא יחסי
 התלה לעלון היותה סכל מן הסכל אל הסכל וכן ראה לפי שהוא הסבה הסועלת והוא הסכל הסכל
 והוא הסכל העק . על האדם והחומר הטאק וסמן סקאק יאר באור הנכס כן הנכס יאר באור
 הסכל . וקרא סל כס רמן . או איור כן ה מיוחס לשם יל איך היות סבה ראשונה . כן הוא
 יסל מוסר יונס כן הסכל יודיע ויתן לך עצה אסכל להסתר מוסר יונס והוא יאשיג ה'
 הניערת אבא כס טעון לטר סקאק וקא סקרה בחכמתו ענינם . והלבב אשתי אסל
 נדכנס ונעדרס והוא ארכ לטוב או ליע ויזה עצה ויבחר ועדום דעה ויבחר חב כן
 כושש קצב ער יעבר עש ובה יסל והוא עובר לר האשר . ולמה אי שווי מצוה לר
 ידע דבר דע ועש מוסק ידע לב הכס . דעה כן כן השמיות החומר וכדי ער הערס
 וכאסטי . והעברת יסל ויצרות רבות . גם כהיות האדם כן בשכל והתבוע המור
 כס יל וביעושי ובבלאות לא כהכל היות יאר הסכל הסועלת אלן בידים השגות ויעוד
 יסל ענין וכל האונת לו היות אר דבר ה' וזהו הבלת יודעת הסכל האנוסי . ואם נאמת
 כל אדם חוץ לתקיע לוח הודקה בשלמות כן יעורר לה תאריס רכס בשלמות היעודה
 נשלמות הנפשות והס חכמים בדום האנוסי די . כן אחר ייער ונעס מוסקתה אס
 יוצאו שלמות כן נבוא אחר יוכל להיעל ולהישיר רבבות והאנוסיס והנה ייער הכתוב ל'
 לאל נבוא מניס לבב . ולא יער נבואי רכס כן די לבוא אחר לערת יסל ככל דור ודור
 גם יל לל אדם כח הנבואי ומצאה הסנהל דעש כאוהרס ל אע"ה דאיות לא חזי מולת
 חזי ואפשר יאר ל הלוות . עורקס אחר פתח הסכל שיבחר הדב מן הרב . ואינו כסל
 דמיונה נאעב הסרה אסרס כס צול רבא איל תצב אע"ה אסכררה כע מוסר כחלום אדור
 כן רעו אע"ה אמן נבואה יס הלס כצדק דברים אומות . או רעו כן כולל הנבואה רבבה
 לודס למותו לן מר אסכרס לכל האנוסי . להשיג כצדק כצדק . גם אפשר סכל יסכל
 לב נקט כצדק אל הרע השער ויחוס כן הויד וידאג . ויזה עצה וינעל כיון הוון לודס
 והאסל . להשיג . ודע לך כן הערר לחול כדוד ומן הוא אירוס יורר כצלה כסל
 הנבוא כבלל או כענין והסכל יצאנו לרס הרמון ויחמו כרטי כן הודקה נרר וינעל
 נרר אל הסכל מה אכל מוסריס הנרשות ככל החוסים והסכל וינעל כבלל וינעל
 מן הסכל כולל הסבור ויחוס הודקה כבדוק כיוי איעשות ודעת עלן ועל זה נבואה
 לו הדבר כחלום הלה נאס יחזק דמיונו יותר כעש יבאנו הרמון אל החוסים כמות כדק
 נאר הנשנה לא זכרה הסולסוק . ולא נרר לב עלים ער אסוה כן איסי האדם לויסי אד
 כעל חיס וזה השוכה לרס אפי לערב כן הס יאיוון נאר הסכל . והאחי כן רבלי
 נאר הסנהל בארס למרן מיה אמן ככ הסכל להשיג כדרך סכר סונו כפסי ה' . ואפשר
 אן הו כעו איוון הוסכה אע ואברהם אר אע עשה כן ידעל לעון אר ידע אר
 כעו וכל כעו אל לעב ער' ויפשי דעה כן הידעה והאשיות הנבואות רבבות למד לעון

חסר יצוה את בען ואת בורג ואת כל הגלגלים ואחיון דרעו עליו ומנשי דרעו הסומעם שיאני
 דרך יי וירעו ונתנה איהתתנו כפי מוסט העלונם נישנה עמינו ואנהתנו כמספד ולר
 יסנה מעשה הש' וזמן גם כן נחלת בררסו. ונתנו דרך יי לעשות דרך ויחם ידעה כי דעת
 כל הגלגלים והתנה הראשונה יהם לעשות חסר בעלגם באוחדו כל אחותו יי חסר נאיות.
 ועתה ופתיחה הם מוסט כלעו ויצו מהם כתי לרעה מוסיס כדעת עתיד כי אין מן החסמה
 הצליח להשם הטוב הנדול בעבור דע מעש כי כעל הוא כמיעוטן ואחר שירעו עקרת רעה
 ידעו בעלם וישוה מהם וילבו תמיד ברוב העלם נאחר הטוב ואחר המערכת כי הליגד
 בדרכי העלם יסבל כל ספן כאשר יאמר יוסל הנדלונם בעבור זה נקרא העלם עולם שיטה
 האדם עליו נודרוו וימסר אחיו. ונאיוו אר בען נאור טות אחיוו כבר את פניו הפולסו
 כי כל ידועה המעקר אל אט דברים פועל ואולי ע הידועה הזאת העלויות נדווח לה הוע
 לדס כומעטער וידעה נודרוו ען וזה באויס סכר דרס נידע ונותס ואשר תדכן גם ה
 האמת ואנתנו נאיווה עלים ועל איכרם ידועים נידע עטנים. ונאיוו נאיוו דרך
 הל סני נוסר או נידענו כי אינו כריו וכד נלך שידעו כי דרס הש' נאיוו טעם לעשות
 דרעה ויוסר אחיהם מוסט לרעה מוסיס כדעת ידועים והמסל אידע ערסם יעל עע
 בעצמם וחכמתו והיעברת לא השחת ועל זה הנדלס דרך מוסט אדרכה וחסר ויטון
 וזאת ייל פנה באשונה. והסר זה ניהי רור עשע מוסט נדען כי מוסט והינהו האנשי
 טענה נאיווה עשות מוסט דרין ושעה לעדנה ולהחיל ען ולפעם קרין ברען הדרכו
 לא וילק ח' ויס זה הספן כבר טרענון כדרכ עתה בסוף סני הנדלונם גם נד
 פתיחם נכון הוה והיעט סה. וידבר הוה. אפשר איה הטעה הידועה נאיוו
 סכרס הידע. ודבר הוה עשנם הסר והערד. גם אפשר איוו ולעין הוה נאיוו
 הסרס הידע כיו הש' ודעה כי גם כתי יעלנו הסל וזה כי דע טענו וטעם הדברים
 וטעם הוה ויער הידע כמקומו כרפוצה נשתל כמיווה הכמיווה ולמקוה כמיווה
 וזה איהתה סרר השווי לוינז הכרואה נכתב למינז חמול. נאול ליה רתן אחסר ל
 ולקח הינוה לוינז באשע דרס לא כעודי דרסם עין ולקח הינוה כעסר לא ילק כערי
 דרסם לא באשע דרסם כעו כי הסר מוסט נאיוו וקאנה נאיוו ופתיח. נאס יונן כפסען כרע
 הערד כי טענה דרסר ואנוי מעוסט שאר המסל כל יעלנו כוונת כי האנוי וזין הקח
 החיוו נאס יאז מלוק נוסר ינוי כרעס כהניע אל הל. נאסר ידע זה המסל
 יעוד כבוע נוסר דרעו ופתיח וילענו ניהן האוי כבוע כרעוסי ידועים כלפונה
 וואסען ודוויחם גם לען נעטס. ס ל סנהל לרען כל אוי מעוסט ודכר חב כמיט
 רעע עד יעבור זעם. כמכרת יסר לק וחת כבין תסס אשעור בעל החסמה הסל
 ובפתח ולא כפת הגלגלים הסופים כי סל האדם ליעלה מן הסכבים. דעה וסמה
 אחת. כי העג והמון היא הידועה והאיות המניע מן הסל. לא וסא מוסר לילה.
 נדור הלילה. מוח יעון יווס. וזמז השאם נרענון וכל כי בעלך הנול להשוו ומוס
 ונדור ההואס והמיווים. ודבר כאסל יהלך ונעס יסר דברים. חוסק עור כי דע
 להסר איוו תמיד ולא ידעה ככל דעו כך דעה לעתס רחוקות או כמיווה וזה מיוו
 העל להסר ולא יעל כעלך. נקרי דבר כאסל יהלך אוי מעוסט כספס למור רכ נסר
 באיסוה נאו' כאסל יהלך לט אהויר רכסר כמיווה רכ נאס רעו לעו השאם יסל
 העוסט והלוק הר המא ויהן האויר לן יס ונאוות רכ הלוק כספס אידים רכסר
 יעל סס איהסל לא ידע מוסט או לא יאז מסר כוה עד דוכה אשעל חוס. גם
 כדעת מיווה נדעס לנאיוו חוס או לם דבת האידים כמיט נאיוו החמור איהסל
 ישע הידועה כבוע נכרעין לרען האויר וללוק הלוק רכסר המוא. מיעט יסר עמו
 כניעס מידוי כמלגת חוס חני. גם נעון זה אפוס ל' יסס אכן רען כספס כלמ

כערי

הסבה התלויה והצניחה בתורה ובמצוותה וצדי גמולו הרעמונות המתרשם נסדן כל
 הלועזות על ה' בביאת האדם ובפירוק המצוות והחוקים תורת משה מייסד מצוות אלה
 והולך לאורן וישיבתו מן נצחה כל כלה אלוהית ודברי הסמה נשליה אלו החסד
 הענין להם נמשכה אלוהים אשר היו בעוד דתם זה ויהיה אסור התעורר בנפשו לה
 לה סיכנה בפי צדק עלות המוטור ובפירושן כי יחשב ליעשוין קר בתורה הממשכה במוצת
 המעשה הכן הנוצחיים והמתקדמים והמתבררם על כל כעל שיהיה קרם בתורה כי צדק
 המעשה והענין בפניה דמיה לו בדרך נצחה ואיכה אסור השפית אל היותו היותו הטוב
 הסומם והחם לו לזריזות לא לפי צדק ומעבור על דוחך זרות המלכות כי כן חייב לכל
 דבר עמנו וסוד נפלא לללמם באניות ואלות האשמות וכללן כעל שבע ער איהיה
 ידוב נעטף לנפלה יתר מנעונו אל המסור שלא יהיה איותו לנפלה סוד וכן עשה וזה
 המעורר המדבר ברומ הקדש הפלוג להודיע לנו כל זה ברומ אמנות המדוש וסבתה וכללן
 העמלה בהשגחה והתשורה כהן ועשין התורה ומצוותיה ויעצריה ואזמחיתה ועשין סוד
 האדם וישועה האמנותה ויהיו דברי אלה על לבסך נאל וינך דומה בפי דני תבונת
 ויפדיל בן כוח שאמר להחיים כדב המעשה ולהעור על סוד נללמם דצדקעלי וכן היה
 אומר לבנותו להסתכן מתי איוונע ראוי אלה ער איהיה זה לכל אדם איותו וכוונתו המצו
 הנלתי אחריו ובפירו הספני ואתה דע לך נשמה בפנינשו כי תכונה אל המסור היות
 יהודים לא לשב הפסוקי ולפום המלות ולא המור להשיב עליו כי לא תוכל לו והבנתו
 סוף שכינה אל משה עה דוחך לשם ההשגחה הנה אנו שאלה ללמך
 בדרך ולהבואר אל היותם אשר הטעות כי עם היותם ספוט
 ויום על אחר ממש טעם אם לבוא יבוא אל היותם הנבחר וינחילם הארץ אם לבח
 כוכבי יורה הזלחה בדרך וכוונת הפעולה והספוט יושב הארץ הוא דתו אל השל
 אלו ה' לכל אדם לשיח בעולם הזה שהוא דרך נסיונה ויובטן ואוחים נעשו ונדס
 הולבו אחרות בבידברות בעולנה יתן ויבואו ויזכרו לעולם הבא שהוא היותם היות
 והפיר לדיקת נבד היות נלשינה וייתק נשמת והוא היות הנדול יום עמדת הנה כמשל
 הערב העולם הזה נצד עברת עליו ואל השכן בן והיו איותו לשיח בדרך ולהבואר אל
 היותם אשר הטעות ונאסור כי שבעת ימי סוכה דתו והערה האדם על דרך ימי א
 שנתנו בהם שבעה אה שהאדם בעולם הזה דירתו דירת עולמי כונסו סוכת ויום
 איותו סף העמדת כבוד לדת ועליות מדווחים דתו לנס הנשיעה והספירה שהיה
 ברוב בן אמתם למעש ילך האדם אזהה והשלים נכסו אל הפור היותם כעמך הסה
 נהנה לזיון שונה לעולם אעל טוב וכלו אחר זהו תבלת השכל ופעל סאור
 לשתי בעולם הזה הער האסור לפי טעם ולהשאר נכסו לערו ער והתורה נמצויה
 זה הוא הענין בעצמן המוטון בהם ואמר איה נתנה לכל חכם וסכל טח ונשים נכס
 ההפך להטח צדול ועונש נשמי מוסרית לתר לפרטים עמיה ולהנאם אל הטוב על
 דרך צדקס אחרו שלא לעשה פא לשויה נכסו הדרך הילבוס היעורים נבואו בתורה
 בנאורו אן ברמיו אן יעדי מול התבונן וכן לה נכסו איהי הסל ול כל חלק חסד
 משלים הוא במעט העבר וכלימוד נאומים למשל אשר לו יוכן כי אם למשל חסד
 אם מרעבה משלים הראשון דתו דכס והשע כעמך ספיד והשעלי כפי והרעבה הספד
 והשורה והמחשלה ופנת החייון להשיק הערון בעדן ומענה נשמי ארבעת עור
 והלבב מחלמות לנכס כנאס כל שילתם והשיר העובר והטטון נאומים השורה
 והמחשלה נשלו על האויות והיותו בן חורין ויעבורת אום צדק ואיונם התבלת האחרון
 לנכס לו איו על לב והכן הטעם נאדם בן אדם דע לך הנמשל וכדומה אף זה נכסך
 מחיוב והרעבה מלחיוב יהיה למוך היותו כי אחר שהתורה המדען נמצויה בה כליו ער

שהיא הסבה בהיותם עב לברד ונאמרו לא יתחשב וליג נחמד קיימת בשנת וקדמנו
 ועוד לעולם אם נשמר תורת משה שהיא תורת שמואלית כיון שכתוב כי פארש המשיח
 המרשים ופארש המרשע אשר אינו עושה עמדים לבטח ואם כי כן יעשה וירכבם ואלמס
 כי אשר האומות לא שגרו חוקים ועוונותם להסמך דתם ואמונתם בערך אל אמונתם
 ונחמתם פלמי כי מאותה קיום המידה ונחמד האמית דרכו שיצטרף מצד עליוני ער שנתגלות
 האמונות מחד אל דת נבונים לטובים ומאמונה לאמונה אם פתגמנות יד הנושאת אם
 בייסוס ובהתבוננות והכיר הסדון האמיתי ואפשר נפלג בתחלה ומאוננה מיתה על
 כי יא יין האומות הקדומות חיים כלת כורע ויא כלת כורע רצע סלבר נחמה שנים
 וזכום וזכום זיים ער שחיים זה לא נמצאת אונת קדומה וילת ישראל ייחסן לאם אחר
 ולא יתנו מן אפוסים כחיים ומאין וצאן זולת ערת ישראל ומיזם לכל דבר זיים שגור
 נצחו איסוף לשלוקים בער זה מן השנים לערך מה שהיה פנה מה שער והצרות
 רכב מאד כיון וכן לא הסוד נהיה בני ויום ככל דרך נדון עומדים עלתן להלחמן אם
 כן יחויים שחבור לקדומות ולשלמות כיוון בני זה עת שהיה ולכן נאמין בהכרח אם
 ארמונו הנאולה והישועה לשלם וכבר השורה המורה והנבואים כולם על זיוס אחר
 מיוחדת כחום ברוח לא נחמסם ולא נעלמם לבלותם וכחל פבגואים אם יינישן
 המזיקים האלה ולמט נאם כי עם זרם ישראל שבתג עם כלתם נחמד הן עב לברד
 יסמך ונאמרו לא יתחשב ונבוא על שאת המשיח בארץ אדומת ולא עתה הארצות
 ולא דרכו דרך כוכב שיעקב כי בהכרח ליוח היקו יהיה זה כי כוכב אדומת
 קבדים נאלין ישראל מימצרים ונבואת עתידתן לנצח על אלה אם שנים נעלם שלא וואין
 ליוח הרע זה על זה ועל שלא היה בהם פתח פגועה לא שם לנעם הנאיה שנות כן
 פגועה משה כי מן היום בארצותו נבדסם עב היחב יאיער כי עליו זכב פגועה ולא
 קדמו לנעם איור מועדנות ולכן קדמו ונולדו אחרת ולא שכן שנים כי שם ישראל
 יסמך ואלו ייחסו זהו אחר נאם לשלם בעבר כשירה הנאולה יה עלי אבנרוב אמתה
 יצחק ניעקב יורה שם נחמסים אם אל האבות ולא אמרו ליוח הרע זה על זה ויתחלה
 קדום כי נאם לבט פתח כד עלה להם נאם סוד נאולה אמה נאסבת והיה זה הסוד
 למצרים שיהיה זה היו המצרים כלם סמך נאמרים יחאשיל להם כל דבר ועל זה
 נאמרת ולא היה בהם מן איה סמך בערה אול ערערכן פגועה מצרים היה נחמד
 שנים והיה הם והמצרים לבט אחר ופבל זה הרעיון ישראל במצרים שלא היה להם תומד
 ומצות כל שכן אמתם היוס הקדול לגר הרעה ויוצאת אחיו לן להאיה נזה ולי הארבעה
 דברים הושקו לשלם לברואים מימצרים וישקו לן למצות ניעבדוהן ולחרם יינינו כדום
 ואין צריך לומר אם נאמין שבישר הדבר אל הקללה הנאולה למצרים השניים שאני
 להאמין שפגועה ער אחרת המלכות וההתחלה לשלם ולת אחרת קול זכב יה בשם אחישה
 זכר אחישה לא זכר בערה והם הנאולה עת השקו הליו בועבתם ואם זכר ושלם זה
 איננו דור זכאי ולי איתנועב לקחת עשה לקרב נבצרות ישראל יחיו זמן הנאולה נוסב
 הפת כיון שזה זה על רעל אום חמנות ולחוב חיובה מצד השל והמנועם נבצרת
 ברוח בצלוק לא בריון עם השלשית והחויבת נבואתם אם אל הכלל בער הנאולה
 און יוסר על המלכות כולם צדאיתו ונשוי השער והחיות ונס אל היחיד ככל זמן
 אם יאמר הרעה והמיתה נוסך ריוח אחר אכל נירבול המידה בנדה הספתנות
 שמה ליתב המצוות והנאקות לא יתור נחרי עיער ואחר השקית לכן ויועו נבזה
 איך סבבר די ספק וקויר ויתב איפשר לפקו זה עם כן ידה און לכל אום נוסב
 בעולה שומר תורת סלג והולך בעצת המידה יאיער מן העושר כפי הערך האפשר בני

ולא שם לנאום

אהיה נקלה מן אויב לעבר נזכר וצריך היות נכבד להם יעבור נהגו וכוונות ייה
 שכן לטוב שלם יכח תמיד אם אטורם באסלות ובהכנתו אלהם והתבדדו
 עלהם כותב מוחים נספר תמיד נהיה להם מיומן יהי להם עובר וכה ארצה שובל
 עמוד ובהלכות טובה להחין הפתאים דרך נאים להם להשיע דשירתם ולא יהרגו
 בעשיית המצות הטובות זה חזק נפשו דבריהם והיא טובה לחולת סלה ואינה
 סבה מנסת התורה דין מי אידע להאמין בן ערן יתום רעון ודן ורעונן גשמי
 ידעין ונעבד דרבהנן נהרה האפרסמו וזה טוב לבאים ולפחותיט טבט אדם לא
 יעבר תעבד זולת העבד גשמי ולא גינול וילע נכבדו ירחיק לעשות הטוב והישר
 נאסר כדעת ויהם אם נרצאים מזה יתם כפירה ונשיה מן הדת וכן נהיה להסיר
 החושא מעונש גשמי כאם ליהט ודויה לן והאשר איה סבה כי היא הכרחת רצונ
 להטפה לב כי היא דבר התעלה כל אדם יהאיה אלה לכן מאין נאמנת להאמין בה
 נאם לא נכרפה סתרה כי אם נכחיה נטה היא ויהעידים נעמויה הדת הדרגלם
 נכל כעל הדמות ונרן בה נישחיה ויול לא לא הוצרך לן לכתבה כתובה כפאור
 כל נפשו הכריה לפי אכל נעל דת יודה בה מיוצק לא הטעם באסר כרענתו
 כפירמתו כי התורה דרכה דרכי עשב וכל נרמניה אלה אמין סתם נפשו ד
 דכריה מה אוכל להכחישו הפלסוף כיוסר ואין בה דבר כגד המוסלי נאול
 ליה איהו כל כל היצרות נהג לאלו כפרהסיו חזק מאשר אנת להם בעצמם ויא
 כהסיו מה אהסל ויחיהו לעשותו או להאמין בו ומה אהסל והמוסר לא יהיה
 והיכרתו נרא יעבד נאשר אם אמין המוסר מחיהו לא יכחישו כל אמונת
 הדרש העובדת לענין סבת פניו אכחן כי אשך ימים נשה יי אהרשמו ואת האם
 וכוס השפוט אבת נישא על כן ככר יי אהרשמו השבת נירשמי ויהי סתם כפסח
 תעלה אבת כטעם ישוח משה ולא נהיה יי אהרשמו לגני הארץ ולא תחלה יול
 לעבד פסילי נגם כהנה לא יסמן עבילי אפשר שאיהו זה לפי אענין אשך
 אלה העולות גליותי המחד דבר איהיה והוא צור חיוב ויצאות הש יול על הפתח
 כנלה ובתלה היתמכה ויה באמונת הדרש כי לכל מוחש מוחס כל סכ כי ה
 היתחוש לא יחרש נעמן ומה איה לא תחלתו מלבן לעכדי כפולס ולא נעב אדם
 כוכב ולא אם כן האמין אמונת הצדקות נכן כרב הילס לל כי העובר כוכב האמין כן
 היותו לזה וקדמות יוסף לזה אדם הנלגל אהכוכב כן והוא מיומן קדמותו נאמר
 אהנלגל קדמותו מוכחו והוא הארץ קדמותו כי אם העולה קדמה מוכחה אם כן קדום
 אם יחויב שהיה התענה קדמה אחד אהנלגל קדום והתענה השאיותיית סבת
 יצרותי היסודת והיורכב ויהם אם כן הכל קדום כי כל נעל דת זולתו אם הם
 באינינם אם כן באמונת חרדים לא נהיה לזה הדעה נישא יתיימן נשאירכו כי יום
 שבתם לז העמן לקנר יום אשבת כן הש' מכל ולאכחו אך אחר כי הננה אשך
 ימים לעשות ולאכח וכפונט לכנות יי זה יום אהרשמו נכמר איה נירעה לען כי ער
 איה הארס ויה לאכח אכשות ימיו והשט בעולת אבת רצון הנהיה ונה לחצות
 איה מרת הפסגה והאסלות נשלא ידום לבס ויחבר בווי הטובה ימי רעה איהו
 בעל יום השבת נוספת כי עבר היית ואיהו האדם אדת התעבד נשלא יהיה פניו
 טובה ויכנר סמי הש' עליו תמיד וחסד כל מי אהנע טובה נאכח כל מי אהנע
 מיעד טוב ותעלה נאם כן יאהב כל אדם וכל היסוף כלן והצדק החדים אהם לעבר
 לן ולהושל וכה יוסל עמוד כוונתם כפלה נטובה נהרת נישא אהנען מהם ויעבדו
 כל טוב ואין צריך לגור איה יאהב הש' יול והודין אהנענותו וכן כל מי אהנען טובה

ואת המורה שהיא יורה החכמה והפסד שנתנה הרוח זל הקצו הענין הנשמי כי אלוה
המורה היא ליון כיון שנתנה הרוח המורה היא ללבד וזו היא בחכמה וזו המורה
הזוהי שנתנה ללבד וזוהי החכמה והפסד הוא שנתנה כל אדם והמורה הזוהי שנתנה
לכל אדם שנתנה טוהר ויושר וישר אמת כלבבן טוהר של יצולן טוב ושל זה אינו ולא נתן
לז' ליון לז' הדיוט והמשלה השלישית שנתנה לאדם שנתנה ללבד החכמה שנתנה
ליון ושיחה טובה שנתנה וכו' הוא שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה לז' החכמה ונתנה יסוד לז' שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
זל שנתנה לז' כאמור הקצו הענין הנשמי ואל זה אמרו ונס שנתנה לז' שנתנה שנתנה
כי הם בכל ימי אידיות אשר הקצו לבם אינם יכולים לז' לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז'
לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז' וזו לז'
השפורה נשמה וזוהי יוש שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
הז' היה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
ה' שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
כי שנתנה יוש לז' כי לז' שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
בשנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה כי שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
יוש השפורה לז' לז' שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה
השפורה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה שנתנה

הכחית האים והסמטן שלענין המצותת הריה התהלה יתרה אמורן קל כל מה שבחזק הקנה
בעלמך כחזקתן נבבאן בעבונן נבדאן ברעמן נבבאן רמז כי חבא לחשוב כמנעו נעשה
הש' אך לחסך ככר נעלה וקבל וקבל יספיד ויקבל כלל סתי' ואחית קל על כלל הספר ודעו
מן הקנה סן חזק מש השון כי המטעה משעה הש' יחשוב לקבץ ויקבץ ויח' האש' והספר
כדרכן אלן ישנה יושפין יוסכר סמורס קל כל מה שבחזק הקנה יסין שחונ כזה לה' ספר
שכר ספנה והחיה נהגורה והתבלות הקנה הוא הספנה לקבצתן הע' החיה סמורס ויחיה
נעשך אחיני' לעבונן הוא העורה שהיא לבוש החומר נעבונן נעבנין לעבונן הוא התבלות אל
דעש' זה נבבאן נעשעל דבר יוכלתא דעס ל' ספסס והוא באחד נני' ויסתא נבבאן נבבאן
נעש' קן יחידו לב כל נאי נעלם וקין לחזיב על דבריו' אלו ל' ענינה דיון ספסס אלו ל' נוח
אין נחיה באחד נני' ויסתא אל' אין לחזיב על נני' אמה והיה העולם אלו הכל באמת נכסל
ברון כל אל' מי שבוין דרך החיצונית פולן יוצאמן בדרך אמת על הטוב ועל השלמות ואין
בעולם העליון יתעברו עב' אשיר החיוב על זה דן האדם טעם עשה דבר נעשע' ויתעש
נעשה החסך ניש' לחזיבן נלפסאן כמישפין אש' ללפסאן ואחיו הכל באמת נהכל כרין דע
באמת ניינס החיטון והכל ברין הספר האויס' ואין זה אצל הש' לתבלות נעבונן והכל כרין דע
הוא נחיה ויחיה ויחיה נעשע' הני' נעשע' הספר אך הוא באחד אהתבלות הוא אחר לתעבד
החיה כי ההספר סבת החיה והטוב הוא המכח נחונ' וה' נחיה וזהו אמורן קל אין דבר
דע' יורד קן האשים' נעשע' לרבען נעשע' כי חזונת החיטון וזהו אמורן קל אין דבר
עשע' לב כל מה שידיון אמת כי הסתי בטחונת נעשע' והנה יאמין בטחונת שכל' יחיה סמורס
וי' שחיותו נעשע' חזונת ונעשע' ולא יעשע' כדרכי היעודים התעדים אחר ויהי מין טעונס
קן חזונת חזקה נעשע' שדן הוא לחיות כר' אחר הש' דעשע' סימא העשע' והשכר סמורס
נכאש' אל' יקסע' כעו' אהדחיס' ייחוס' לעבל' סמון' וה' כלל זה עליו דע' סמורס חזונת
לכונס' ואחר רמיועס הכנס' כדעס חזיה שימשן היעודים המטעס' ודרך סלל' בענב'
השון והזכות עב' שנה לק' עשע' כואש' כרין כחושא' אל' נעשע' יחיה בעבונן החיטון ל' חזונה
כדרכ' הש' וה' איה עלי' החשפס' נכל עשע' כע' טוב' בעשע' וה' כעו' סכרן' בספר' ולחיס' חזון
חזונת' אחר י' כדרכים' ואחר' עיה חזונת' כח' חזונת' אל' עשע' כע' טוב' בעשע' וה'
וכפס' הוא חס' ון איה עלי' החשפס' נעשע' וה' לחס' חזונת' אל' עשע' כע' טוב' בעשע' וה'
עב' נעשע' אל' עשע' נחיה' ע' חזונת' כח' חזונת' נבבאן' כע' טוב' כה' כה' יח'
עשע' סמורס' ע' חזונת' והס' נלחיס' וכחונת' אש' ענה' וקבץ' חזק' לעשע' חזונת'
כעונ' נחבולת' והרע' נעשע' וחזק' לעשע' חזונה' ואינו חזון לחול' על חזונת' כדבר' אלו
חזונת' איה עלי' החשפס' כ' הש' ואל' חזונת' לעשע' חזונת' והחזונת' נחיה' לחזונת'
נעשע' יתר' חזונת' אל' יחזק' חס' נחיה' ל' חזונת' לזה' קל' באחוס' חס' עליון' לא חזונת'
חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת'
חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת'
חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת' חזונת'

וזוהי תורה כזו של אמת להורג לפניו מן הארץ לזמן יאמרו האנשים ניהונו ולא יזיונו עוד
 והחוטא לא יאמר עב איתני לזולתי וימאיר אהליהו אחריו . ויפלאהו השפחה לזמן ולזמן
 והתעלה לו ולפניו על התעלה כדבר ברית זה על זה לה על העתידות של יתא אדם חוטא
 כדבר והצבור ויסתכן . אולם מן המוני אלה האנשים המנושים איננו נפסד ויפוצץ
 ביוספסר ולא יזיק אדם מיוזמותיו כולו היה אידיון אדם כי הנשים נהיון הסתאים השוה
 על דמות אל החיותה באמתה לאדון בעצמה הבודד יען נמצא בהם דבר טוב שהם
 אחרים כדור והצורה כולו ען ויודקיים כדצור המעשיה קדקדק מוסלם וספר זה יראה
 הקדמותה המורה והם היוספים נוסב ופסד לבטור עצמותה לזנים הרעה ויפוצרה .
 והרבה תמצא בדברי קול עם מן ישרים ופלאים עומדים הנהו לזכר המון כי מאין להם
 עם כל סר וסר מן האנשים ספר היה אמיא סוכלה . ואם יודק אדם להיוון כל הרבדים כדבר
 אחרתם יתבבל סבלו יוסלן במחירת היוון ובמבנה גדולה אספה הבאים לפיכך
 וימצא מן הדת . והנה הנשים והאנשים אצל דרך נשים להם מאשר לא ידעו ולא יבינו
 טעמי המצות המעשיה ולא יד הרבה נשאו ישאו המצות בנפש לבד ויתעלה בהם וינס
 ויודקדק בהם ולא יתנו תבליהם והעלמה והם כמחור לנשאו איוונן יודע תבלה עול
 ותעלה נשאו . אולם המעשים יעשו המצות ויודקדק בהם כדלוי בעצור המבלה והתעלה
 הוכונו בהם נישאו המצות בנפש ויתב כהמשכרם ובלבם כי כל מורה מעשית היא אדם
 ללמד דבר אחר או להריון דבר בעל ואם להצטרף אדם מורה חשובה או להריון מורה מ
 מורה . וימאיר דת להיוון ויודקדק אלא יחטאו כי איונן יודקדק מאומה מודקדק דקדק
 עשור בעצמה היו צדקה וקלה לטעמים ישאו תורה נישאו תיקנות ויכלו בעשיית החיותה
 בעצור וישאו במחירת . וכדבר זה טעם כפי העלה ודקדק על המשכרם איונן טעם אצור
 מנשיה איונן איונה . בלתי אדם בעל דעה סליונה ואיונות איונות בלבם וישלחו
 ואיונן כי הם בעל דעה והם החסידים ויהי נודד טעם האומה זה ויהי כדבר אחר קל או
 עם הארץ חסיד . והנה תכלת היועדים הרבניים לבל וישאם ובל התעלה אטבל כאשר
 יאזרו מן התעלה איונן יכלו לזכר דבריהם והבוא דמות מהאנשים והסרטים אדם נוסב
 למה אלא נוסב ומתן כי איונן אלו איונן ויוון החסידים מישורי המורה והקבלה . וחסידים
 קל התעלה לנשיהם אל החיים הסבל . אם תעלה ויהי אלא תעלה לך איונה ויכרם היוספים
 ההכרמים אחר אלא ויולו עם דר ויהיה לפי אהרן ותעלה דבר כללי הוא ענין לבל חסד
 וסבל טעם נשים כיוון שימצאו בה דברים מושגים לבל אחר כפי המוני לך או כפי המורה
 לך עב שיטתן כלה למעשה אחר ואם התעלה שונית כי כל אחר יסון להבלה אסיה כן
 כפי אטלן ובזה הדעה המורה והדת צדקה דמיון למחבת החסונה . ואם היא דבר כללי נחונה
 אחר וישאש אחר לבל כי המעלה ימצא בה המורה והמנהג לנפש בסתירה יכלו להיוון
 חסד בעלה ויכריה . ויפוצרן כי אעפ"י המורה אלו לה קבלה למה איוון להם לישאל
 דברי מורה אחרת לבל מיד הם לבל המורה היא לבל אלא כי חיים הם ליווצרניהם ולבל
 בשר ודמם . ויוון המורה רחי לשר .
 סך עשירי יעניי המורה
 ויקבלה וקול תכלת לבלת חליים . ונאמר איהם
 ויהם מושגים ויכריהם . ויהם מיד שיודקדק אעפ"י המורה . החיותה הסבלים הם
 היועדים אלא וישאש אחר הענין ויכריה כחיות דך המורה המורה לנפש חיות הר"ה
 להשגה המעלה הוכונו בה לבל המורה אלא יתאן נשאו יתושן אל העולם והתעלה החיותה
 כי יכלו בענין ותעלה בה כדמיונות ויכלת מוסים מורה . והיווכרבה אעפ"י המורה
 הם היועדים ארובם לרובם מוחים וסבלו ויעלה לך ויוון המורה הדבר בדברי קול
 בו עשירי המעשה איוון המורה המורה נאלו נשים כשא לקחט . לעדקיים יעברו סתירה
 דדבא סגורה ואספסוף הכלנה יהם איונן דכריהם לטעם טעם להיוון כפשוטן לענין
 יחיון כדורה ובמחירתה ולא יחסר דריה ולא יאמר בבלתה והמשכרם ויהם טעם למעלה

הענין

במקור האמון חיי האדם וכל מהותו וכל ענין רחוק היות זה דבר הישגים המיוחדים
 כי לא תמצא זה היסוד רק בענין למעשה לזהים אחרים ולפיכך לטובת האדם
 והם השגות חיות הטוב והאסתטי וכדומים ומהותם בעשיית הצורה להיות כח
 עליונה בענין הטלמאטיקה ודומיהם ויבאן תמיד להגיד במהות ניסוחם למס קוד
 למי העבר ויהרגו ויעברו האדם ולא יהרגו כמשיעה וכדומה כמו האדם והם
 והיוצאין וכן האדמה השמה אדמה ולא יתן יבנה אם כי היסוד לא יושל כי הן
 הולאה המעלה הטוב כמו אהבה ושלם הולאה בצורת הדברים ולכן אין כלל אם
 היסוד הטוב השלם בעד זרע הולאה וזה היסוד הוא כלל לכל לא אל היסוד
 ואחר אחר העם הזה ענינם וחיים אצורה להם ככה וזה ענין אחר על תמיד
 כדומה והאחריות להם וחל אף ה טוב ועל אף השלם ולא יתן היסוד והאדם לא רב
 עת יבנה גם כדומה עתה הרבה אחר יסודם הן אחר אחר הטוב אף השלם ואחר
 לא רבוי לכל הדברים אלא אנו יצוא ארבע יתון ושלם לכל אחר אף אחר וזה
 אצורה עם בחוקים רבין וזה האסתטי השלם והרע והאסתטי הטוב עם חן כדומה
 הטוב עם חיות הן השלם והאסתטי השלם בהם האסתטי השלם ורעו הענין ולת
 רבוי אחר אחר אחר להיות כחיות עליונה כדומה ולא רבויים ולא רבויים בהם אף
 יוד האדם להם לתכלת האמון כי הוא הנוצר והשלם ואל הרעה בהיותו נחמד
 לזה הדבר כי כבר העידו ז"ל אצורות העולם לא רבוי כלל החוטא ולא השלם
 כי הם אחריו הרי אגיל סוף על חיים ורעה דין הא שלם אחר לא עולם כדומה
 הלקר וכן אף אף בי ישרו אף הם היסודים אף צום לעד עתה היסודים
 ואם לא יאמר ששלם הטוב להם בעבור החוטאים בעבור החוטאים כי יודיעו הרבה
 אחר ואל יצא בענין האדם ק"ל לר מיל וארץ מוטא כי זה נמצא במהות אדם
 קלה אף ואינו ענין אחר ושלם האדם והחיות כי הם כבר אמרו וזה מיל וזה
 אף מוטא לא יושט אף גדול מזה לא אהט אף מעבור על הדומה זה אף מעבור
 על הדומה והנה לא אנו לעבור אף אחרון לך זה כי האמה אף אדם מוכן לזה וזה
 מונח עם הטוב ואם היסודות וההנהגה יעוררו להם במצבם בכל העולם השלם
 וההנהגה והכבוד היסודות והענין על מודותו והוא אף מוטא חושן ורעיון בכל
 העולם ובה אסור איתוהם כח כדומה כח נבואי להב זה הענין לחל כדומה וכן
 לבקש חיים עליו כלל הדבר הענין לבוא ישראל לזה כי זה שלם וכל האדם הנפש לזה
 לא יתן לא והענין אלו כי לא ישראל דמיון לך כדומה שיוכל להשיג ישותו דמיון
 להרעוה אלו עד שידון כאשר יהפך השלם האמיתי יתג כדומה ואל החולה רסואה
 דכזה לבא ער אדם היה נבוא זה המהפך יודיע ויבא הענין הנאי וכן זה המהפך
 לשון דמיון ושדון ישראל כח המהפך לבקש עליו זה הענין היותו ט הענין
 היסודות אל הכונה וכל אף בהמשלת דמיון ורעיון כדומה המהפך יעוררו ויודיע
 אף אשיר להיות ואם תוכל עתה ואם יגיע וילא חכמה ואם לך כדומה ל אשר
 כל מנחם רחוק חושש איה ורפא דמיון האמה רחוק חושש איה על נבואי
 אחר השלם והשלם דמיון האמה לא נבואי אף הודו כח ודמיון לזה הסוד אהפך
 האמה ענינה נבואי חן כדומה נבואי לא וזה זה והנבואי וידוע זה צד דמיון
 לענין המהפך והשלם האמה ודועה כי הענין היסודות אל הכונה להיות חיים טעם
 ויגיע צלמוס ער איתן אל האמה ואל אף איתן בין האמיתים והמחשבות והמהפך

מן אדם ודעת אין לה הויה לה אין לה דבר ויהי ספק אף אדם ולמה אין ימים ודבר
 חנה מן דרום אין לה הויה לה ובה לרזן גוף יורה איונה עקב עקב סטוב וזין לה
 יורה העבר ויהי אדרס איונה בעבר ודבר אחר יאמר גורם לה אספן כל זמן
 איונה יורה לעמוד בה ולא יגלו איונה הם ברוכים כולם השנים מה השנה ויורה
 לא יהיה נאסבג ועקב אחרת ואחרו על האדמה וזכו לה ולא יוצא אס כהם
 עקב ועקב נבבתיים ים סוף הפתוח ואם כהם בדרם האדן כוכב הים
 הרבועה וברת הים עשב סדרה ואין יצאנו אסיה ומזגהם סוף בארץ ימים
 הכסם נאמר וימשך וימשך אחר התגלה הטובה כי האים בהסתוה ישימו כעץ ויהיה
 כהם ויהי יורה אנה נשמה בהסתוה עב איונה סוף עץ ואין זה הטובה ה
 מהכסם נאמר חסדי הכת הנבר בהם לזן החולשה ואין כה טעמי כן הטובה ויורה
 טעמי ממה ככת הנדרס לאיונה ויהיה דרך זה לשאר הטובה והיושך ויורה
 ואין יאמה האם כוזא הלזון וישל זה כולו והיושך זה לעופה כפרי כטעם כי מי א
 טעמי כהם זה אין הכסם כרה לזב דך ענה לזב ילזם ושש קלה להם ים
 המטביל כדך זמיות וכמחיותה ובארץ ההסתוה נסדוד הכוזא וסלסל כדך כוזא
 יאמר כהם די ספן ויורה וזהו איונה ככלל והיושך זה לעופה כפרי כטעם ויורה
 בהסתוה ויורה קל טעמי ויורה לזן כוזא הלזון לא כוזא הלזון ויורה
 הכך ויהי איונה הישגים הנדרים לזי איונה על הרבה המסוסס המזונ איונה
 לזי ויהי אסרפון לא יורה זה נדרס כמייס כי כמיונה זה ואחר ימים וזה לא איונה לאן
 כוזא הלזון ויהי דך הוא לזי ירזן כה הטעמי ולזי האיונה הישגים כעב הולדן
 איונה להלם לזל אחר ויהי נוססר ויורה הנכושם עב סוף לחת הטעמי היסודי
 והכפול החוס הטעמי הוא כוזא כהם כיון איעב לזן הכתן אה מספר יורה איונה
 והיה לזן ענה הוא כפישתה ויהי התגלה וכן איונה רזת כמיונה זה עקב טעמי
 וזה לא נכר זה ויהי כעני כחיון כהלזן הטעמי כהם ויאן כה הטעמי וזה לא ויהי
 גם אחר כל זה איונה הלזן כוזא כי הכרבים ההולשם על דרך הטעמי וגם ויהי אסרפון
 והמקדים האיונים טעמי החוזר לא יבטל ויעלה כמיונה נהג וכן מיונה כוזא
 הויה זה הפלון כעשה ניעבור ויהי זה יאמה אס יאמר להם חיון נכר ללבוש הכל
 הלזן כיון וכמיונה וזה לא אס לזי המעבם כעב החולר אס לזכר והסתוה אחרת
 יורה ויורה לזי יורה איונה כרבים ישור עקב החיון כהלזן האכזר ויורה אכזר
 לזן אס לעזר אהבס או שר או מיונה חוכן לא יורה ויהי או חקרה חיונה ויהי אחר
 כפשה נישאר לא יחטוה אן אס נפשו ככסן ויהי ככסן ויהי חקרה חיונה ואספת החיון
 כוזא או עשה עשה ולזן כפישתה חול וחונוס ונהג ויהי כמיונה על החיוס אעזל
 כל כעני ואין אכזרס נאין ויעברו ויהי זה יורה כדך איונה לזכר יגדו איונה לשון
 דוב העשה איונה לשון כל איונה די ספן כפי חידוה ויעברו ויורה הלזן כוזא כ
 בהסתוה כי ויהי אכזרס דכרן כהספת נאסן כל ששיון אחר ענה סלסל ויהי זה החיון
 הראוי אן אספר אלא יורה די ספן אס לא יורה איונה עשה אן ויהי אהא כהסן זה כל
 אס עזל חוכן ויהי אס אלא יכלול רכבין השל והדער ולא יתן סדר בהסתוה ויהי
 אלא יאספ כהם נבול לזן ולא יאמה כהלזן ירכב חיונים הלך כהסתוה ויאים נפשו
 ויחזון ככסן אסוף עור ולבוש אס יורה כעב איונה לא יתויר אף אענה ויהי
 ויורה ויס אהל ויורה כן הישגים איונה כהלזן וכיה אהתן הכוזא ויהי איונה כיו
 איונה ויהי כוזא וכיונה כוזא חכס כעשה הכס כיו איונה חוקר ויהי ויהי
 כרבים החיונים והכרבים הנדרים דבר חיונה כס אספר לחטום החיונים והיונים

אל הרבה

אצל הדעה אם אל הפרט ואם אל הכלל וזה כי המב המלכות בהשך ולא יחשב עם
 אחרי התורה והמצוות כל איש חושב כשעמו יושב. נכל לאיכות להלכה עם ולבואם
 כי לא ראה להם עשה ולא רשעו הסמיה כעשהו ולא יסבלו התועלת בקבועם והתחום
 המסוון נכסו חרית ולא יושבו התבלת המסוון כי והוא סקולו התועלת נצטרם בצדק
 כן יקרה הסך זה והוא שינן נוספל איש כאחיו ולמה הסודוד והחידוד היה יודע טוח
 יטוב להם התקנות ואל קבוצ חרית כזה נכל אל החינוכים לעולם ולהלכה עם וכזה
 לא יחריטו ימים על הארץ נעשה כי ברוב סדורים יתעורר דעון החינוכים לבוא עליהם
 מה שלא יהיה זה אם יהיו לעם אחר בלב אחר כמות אחר גם כאורם המעשים שאי ר"ל
 איוונשים והם רדכי השוכה ואין ומסוונין בודק לעשות השוכה הכל הישך להתורה
 העון כאלו שכל לו לעמנו כי התרגל ענה שם ולא יוכל לפרש היותם כאיחוד כעון א
 שעה אדם נעברו עשה לו כהרג וכן אחרים סדר עשה עברה וכן אחרים ומתן י"ז
 אה לב סרעם וטובם ויחזק לב סרעם הכונה כי היה אהיה כרעה עשה מוכרח לעם וכן
 התרגל כמות ההתעסקות קיומה לו לשיעור חזק ואל לו עטע שם יוחס לז"ל כעון
 שיחסן אלו התכרים הנושעים כולם. וזה אהיה עשה בבחינתו ודעונו בלתי ויוכרח
 לתול אהיה נעמן חזק כה יוחס לתורה וכן כל כוננו כזה. גם ואין סרעם ועשה יאלח
 העם אל התקנים ואל הסגנים והמכשולים המיד כי יזי אויב עשה תורה לכל בתי
 התקנים כתי סכתן אה תלבן עמי כתי. והלכת יח אע עמים כתי כתי סידורו אהיה
 אה תלבן עמי כתי. וזה אשויון אכלם אהיה לזכר בלתי יוסוון וכלם עזתי ברור
 חזרו ולא השויון כי יז כתי והחזקן אע אהך עמיכם כתי כתי ל"ל כמות התקנים
 כי יז אהיה כהסדר עשם אהיה שם הסל. אלה לתקנים ולמכשולים כעוד באסלה הולך
 הסכס ואין ענה לו. ילימו ונשך על שם המוס יזי יודע תוב אהיה שם הכריות לען
 אהיה אהיה כהסדר עשם אהיה שם הסל. אלה לתקנים ולמכשולים כעוד באסלה הולך
 אהיה כרערים כתי ייז השור האסל ולא תעלה אה דרסר כי האסל אהיה וסכלם
 כהעבר האור אהיה חפץ. כה חן לך שעה קמה כאותה שעה סכר' בה ונענד הסדר
 אסר' שם וחס וכן כתי ואה על כי חן אלי כדרכי אהיה עשה חלה לכן כהסדר
 שום הנהגה נחשבת וכמות יואלין. ולדעון אה אהוב. אה זכה אל כרעריה כתי
 ונכרר זה אהיה ענין יזו יז אהך אה התרב אסויו. וכללה כתי וכתי ענין אהיה
 וכאשר התבונן בושרי התבוננה כולם הנהגהם ומוייבו. ונאסרם אל החיים הסל
 כי כולם אל הסל ידכר והם נאסר אהר כעה החיוב והיהם בארץ להלכה עם כתי
 עש נבל ולא חכב אהיה אהיה הש' להם כתי נבל אכעסו. ויהנהגו כעשה וספא
 ולא הנהגו חייב לראול כתי עש טס כי הם טופס כתי אהיה עש כאהיה אה לז
 אספל בודק והאחר הוא כי כהעבר הדעה תרבה תעטרה ותולחמה ותעלה ויחזק
 עש הדעה כתי אהיה חכר' השל' כאהיוו וזר ואה. עש ספא נהג עש כתי וספא
 כי הלאה הארץ דעה אה ה' חיים לם חכסו. ויש יעקריה סרעיים ל"ל לבן אהיה וספא
 כתי וזול חטין והם חיהה וכרר בשלם והסדר בשלם החיובי וספא הם האונס
 טפל וזי אהיה תרואה טורה וכבר כה חסלה להם על אהיה ל' לבן וספא
 לו ולקנעו. והסדר השטן הוא לזכר לשלם המא. ואספא אהים כסוון כהערה
 יכאס סכר' חיהה וכבר הוא חלה האדם קרה ויהיה אהיה כרר. לו ולקנעו חסוון
 לזאה חטין על דרך אסרס כל המאכר נשם אהך וספא כתי אהיה אהך שמה ילי
 והוא אה סרעו לערר חטין כתי וספא כתי לא אהיה. והם כתי חיהה חטין
 וכזה חטין והיה והכררה והקלה אהיה וספא על זר האהלה חיה חיים כתי

החיים והמות ומה לפעול הכרח והקלה מאד יסלנו וכמה בחיים ולא אחר וכמה
בחיים וכמה כי החיים שב העלמה והטוב הכ חיים והפכה המור על דרך אומרם עגב
השוב כחית ואסור אנו בענין נשעם בחייון נדואין מרשע ולמד טום אכלך לוחט
מזה הענין והיה עונשו כענין אסור המלך לחם ואסור היות היעדרים לך עונשו אל המ
החיים הכלי כי בחייונו מורה אסור לישלה הכנה אשנים ענין מוסר כי יורו חטאים
לך כחוש היות ונשעם ועמך לפרק השקיה לנסך המזון באי יד אסור וכי ענין הטלח
דעה במצחן כי ענין דעה אף כרכר מונע כח לא יהיה לחלל אם לחיו ואם יוכל לרצון כי
זה דבר והוא החכם הכלול מול רוב נאמן לא יסור מבעלן כי אם ירשע לכן וקלה יור
נחשויהם כחה החכמה מול רוב נאמן לא יסור מבעלן כי אם ירשע לכן וקלה יור
אחי מנעו אשה אחי אמן והכונן את הטרד והאובל חלב ורם וחיות נכסח נעשה בלחכה
ביום הכסודים והאובל כן והכונן ירצן כח יד אסור ככל אלה שלא יורה האדם החל
החוש קודם וזמן כי המושך אל האסור ער אכעל את הטרד ובה אל הענין אסור חיה
אסור יצור החיים כי נכח המושך לזולתו ער אכעל ורם לא יהיה נכסח כן כל הלוחט עבר
ישר בעלמא כרסין מן הפגם לחטן ואם יזין לרסן והאובל חמק בפמה ובכחל ירצן הפח
יורה אחוה בלתי ורם מסדי השם כפוי טובה נכסח בה ומוי אנה לו כי האדם כרס בחסדי הש
עליו המזון והחיים וכאשר נאמן נדלחו האכעליו והאקוון נאנה כל אדם נכל הישום אהם
לענין לו ויגדלו דעה לכל וי אנהלן טובה וישא אורם בלבבן זה הישום מן הישום כן חולק לוח
וסוסי למיך אבר ונכסח והנעשה בלחכה ביום הכסודים ואישו ויתמדת בחטאיו ולא חש אל
הראשונה נחמיסן ככל יום חש על כשע כי עב בחיות זה היום גדול ועדו כפוסים אהו יום
השניה כללי יטן ונדול וכחן אלה נאנה אלה הפעל הרבועות חזק ויורא יום דין חזק ולכך
בלחכה נלשום העושה ולהתרחש נלשום זה בעלה דעה חזק כל אדם מורה והפגם הפח חזק
וההרהר וכל הכוונה הכרח סוסי להיות נכסח ואדם מן העולם על דרך אומרן ער לעשו לזן
הכרי הורגן אפיהם ער לעשו אכונה לו הכרה הנכסח ולהתרחש חטאיו אהו ביום הכסוד
אין הפח הורגן או פגום חיה הנקנה אהו ער לעשו או הפח הורגן ככל הערב
כי כל יין אחר למי חכם ואלו לו לידת דרט ראונה כי אינו יכול לנכל מוסר מעשה אלו לו
החכם אין יוסח בקדויות ואין יולדה סניקן כי חזק נמן זיה סעלה היומאדי כנין האדם היה
אין מן כשרת בעל חיים והוא לכן השער לזרן האדם ולהודיע כי בא וימן כי אשבה אלוהי
היה והתבונן בהם ישר אשערו ואו ענין אהם ואם יהפך יזון ובענינו נאספלו כעל
חזק השער והפח למיך ויול נחט חזקן ככר ויחשב לזולת לפני כהנש חט העשר וישער
אחיו הברר אפיהם על לעולם כהא גם כן נמשך אל החיים הכלי וזה כי לא הוצא זה הישר
דן כעל ונכסח והם נאנה הפגום טויה הדעה הנולדים כרס הפסלר טענש כון הער
הדעה בעלי חיותו רעות חזקוים כענין חרטי חזקל עון הקשור האוימות המעבור הולות
ואסור אהיהם על הכרה הכרה בעולם היה הברר לעולם כהא אין הכנה ויחסי
איהם חסוד כל הכרה מורה לעין דן כלבד כניקם אפסל נאחוד הכרה הברר וזה נאמך
כעל לעד והפגן אהוד כהנה להיות הנוף כלה עמו והאחד לעשן אך ככרה לברן
הדעה כניקן כפח ובכעלה חזק ונחוייה ענינה לחיזה והפכה להשגה הנפש יורה
לזו היה אהוד לכן כי אנהל לזן ועברה אין הכרה לא הפכה ולחיה מונע כון
אפיהם שונותה היו חזקוים טענש וכן לאינם אם כן לפי זה מורה הוא לעין נשעה
איהם כענין ומה לברן הכרה לעשן והכרה הפסל לראשן מורה לעין כלה וזמן נשעה
כדי אהוד וזה יוכל דעה השעה לעמך חזקוים וכן לאינם אם כן לפי זה מורה הוא לעין נשעה
ההודויה וזמן דמול לך אנה האויה ויכונן מורה לו לברן וכרה לו לרצון
לא בא לעד דן כרס באינם אפסל להכריל כון מורה וכרה אשעה לעין דן ככרה
לברן אשעה הפכה והעבר האך הנפש לא היה צריך לו לפרט הפסל אשק וכן מורה
אשכוחי הפסל אנה לעין וזה לעשן או אם לא יעכר בענין זה והאחד על ענינה כה

הרב

18

להלן אין היות בזה נחמד שכתובת חולקין בזה זה אוו' בנה וזה אוו' בנה אין להאשים מי
אשה נזכר אחר ויהיננה אחר אבל דעה אחת גורמת נכונה המלמד. ויש בדברי
כמהותו קל יעדים מסתורים על צד עבודתו וצד אגודתו דא בענין ידוע העב נכסו
בם היות לזמן ידא כל חיש יזכר מהם והם המלכות המורו ברכו והקרא למברו בבענין
וההפכר קלען חברו אחרת קל אין לו חלק לעולם הבא ויהא טוב ומה שיש מה שכתב
הלא קל סוד חלק שדברו אלו הונחו על העברות ליה העולם כעבודת מצד בענין אפי
מקדים לעולם העולם ילחנו להיות הוקאתו וזאת מותר אלו יזכו אחול רע ונאמן במהר
נכסן עד אלו יזכה לעולם הבא כי הוא כרב לעולם הבא אם אלו יבואו על העשייה רר
יכנסו נכס חסידה בלי אלוה וזאתה דאניה ליה העולם הבא. ואמת הוא כי לו דבר קל
בין העשייה רר בני אנוהול אלה המדות וקראם לו לזרה חזקה לו יוכל לזולת ומה
ושל זה אחרת המלכות והקרא וההפכר ולא אמרו הלבו נכדו וההפכר ואחר היותם נר
גמקיס ברכו קל כר. להאשים אל הרע כחזקתו אפי אם יעדים מסתורים או הסד
הזאת והקדים לעבודת חזקתו במהר נכסו. קל על ידי הרע ענן בדרך אחר נמיר
שאלו לעולם הבא לעמר לבא הם אמרו ושמשו ככונתו בהם לעשים אעפ"י שיש לעולם
הנכסו והמשנה נחמט שם לזמר המשיח שם לברחת המופס נכסו לזמן העתיד הבא
אחר זמן החיל לעולם הנכסו כחזקתו אבל לעולם הבא עון לו כאפי ענין נכן אמרו העולם
הבא אין בו לא זכילה ואניה נכס. וכן לעמר לבוא אם סך דעו בו לענינה הנכס בנחיל
ודע חזק סכנו אל דענינים לעמר לבוא שם לעולם הנכסו. שם לזמר המשיח. לעמר
בעולם הרי אפי זריבם לר אבל לעולם הבא נכסו גמיס לזוכר זה היה שם הנכסו
אל העמים והבואו על פי חלק המשיח ואלו עניס ירדשו. ובעולם הזה אמר זמן הילת
אמתו כללה נכסן היות אפי בעד האדם במחז המשיח. נכן אמרו כי טוב יום בדין
נאמר במחז הסתופס בבתי ליה. חזקו באמל ראפי יפה שעה אחר אל צדקה נחם בעולם
הבא וכל מהי העולם הזה. וזה יהיה לזמן ימות המשיח אפי גמיס צדק כוח וימחה ונכונת
חזקו העירוב והאמתו רך העולם החמש חיינו נכסן חמש חיינו ואין יום ואין שנה ושם
על המשיח המופס אחרת קל הסכר במחיה המופס אין לו חלק במחיה נידה טעם נידה
ונאמר על הזמן העתיד כחזקתו קל היות אלו יהא נכסן לעמר לבוא. ואמתו קל נכסו
וההמשנה רשעה על דיתן חלוקה אטעשית חזקה חישן העולם הבא. ובאמת אין האנוהול
דאניה לבשין העולם הבא ולא נאמרו אף הכונה לפי זה אכאפוס סכר הכונה אנוהול
היו רשעה ונכסו אפי עבד רכס כפי איוו אפי בוות המשיח של העולם חסר והם חוסר
דית ואין זכיותו לשוש אנה נאנה לבין האכלן אף אנוהול נחור רשעה על דיתן הרי
המיוחד לכן ובחזקתו היו אפי זה לפי אדרת איוו היו נאכוחות וטובת נחור לזמן
יחסר בהם עבד ככל עת. ואחרס חישן העולם הבא כי לא יכונה במשיח הנכסו הרי
המורטו אל העשב המטוי הכא בוחט בעב האפטי. ואפי קל במפורס אר הסכיה כל
מה עבד חזקה בעלמן זכר ונכדו בראם ואף לעמר זכר ונכדו בראם. ויה עשה כנה
סוס אפי חזקו ואלו אפי חזקה לענינים לעמר לבוא. וכן נהנה לעולם הבא שרד
חזקה לעמד ששעה לענינים. ואחרס זכר ונכדו בראם כי כל חמוו נכדו הטבעיים
המלפן ברכו וישו חמוו וחוליה. וכן יזכר חזקו אפי חמוו חזקתו לעמר נחם ברת
עלמן חמוו והמחיה בזה חזקו יהחל חמוו ובחוליה. ויה עשה חזקה במוות
חזקה עת וסכד נדעה אלו יאמנו ארס כן כוכר איוולתו על סלסן עת שיהיו הרי
משמין משה זכר הוהדבר והמושל אף סוס אומת כחזקתו אשחזכ ארס זה חזקו.
ושל זה חיו באחר ומה השוסטן עבד. ובאמת נאל אושך השערך אונס הראש הרי
יזכר לעתיד בדרך אחר ואלו אפי חזקה והחזקה לענינים כל אשחזכו בוצע

על המעט וכל המעטק עד לא יעזוב לזיווי ולא יתקרב על הסל אך יהיה כפנה
 מהר יד הסל תמיד סרה אל וישעונו בעלת ובטעם ויחזקתה לא יעזבה ובה הדרך
 יתעונו חרדינים בליתן נחם עליתן לעזר לבוא לל כל יום שידרוני אלן וכן כאלוים
 קל כדברים שזכרם אשעשע אומר אין לו חלן לעולם הבא כדן שאם הוא יחיים עתה לא יקיים
 ולא יעזר לעזר לבוא לעולם הבא כי חלן הדרך ישידונו נוחוים לעזר אידון עלון
 וחביון ידיונינון וישאן אורן נאך הם יהיה חרב נעלל יעללן אחרת אחר שיהו נוכחן לבוא
 חביון אדמוני לו לבכרן ועל זה אמרו הולבן סט חברו ויקונו למרן כפיון והואכר כולן
 חברו אש יעשה זה לקיים ולמחונן הזמן לא יאודר עלון כעצור זה אין לו חלן בעולם הבא
 אך למצוין סופו להיות עבדו נחמיון נעם כי כבר אמרו או חכמות או חיותה ועל
 דרך זה אמרו אנה של אחרות וכן של תהום וישור הילדים נאסרם כבדו כפיון שלעני
 הארץ וישיאן את הארץ מן העלם כדן ורדמה נפלה על אחרם ל יחוסום כסעטן
 ולא לוי חונו חלה ויסלף אנה כחך לה ולא לש כאוהרף דתך לה ולא עבד דאוהרף
 ועל יסרם כפי כפיון שלעני הארץ כבר נהם החכם לתלמידו איך חכמתך עם החמון
 כבדו העטמה איוויר כדוב וינסא למעשים ויש אש כהם אחרת חסדי איוויר העלם
 יש להם חלן לעולם הבא כי הם החסידות נעלל לאלת הודות לא לעולם סלתי אנה
 ידבר הארץ להאדות חנסא נהם לא אמרו חכמי איוויר העלם יש להם חלן לעולם הבא
 אך אמרו חסדי איוויר יש להם חלן לעולם הבא כי יעלוגו הודות מנין עליהם ויחייסם
 בעולם הזה כי לוי חסידותם והאחרים יתען ויחייסם ויחייסם ויחייסם ויחייסם
 ובאין קל למשר של יתבעם עלון וישו חסד מה זמן ואיוויר להיות כאלוה וכן דב ולא
 קרב להם היה סדרה לאלה והלא הם עוסקו עזר כעל איוויר כפיון והודיעו לו כי טוב
 התקבם אלה והאלון נחמיון חסדי אשעשע חקיוהם על דרך איוויר גדול
 האלם אשעשע עבדו ועלם כעטם כפיטול אין הקב"ה יכול להם אש חבדו עזובם
 אסדים הנח לו אין שלן כעטם עלהם חבדו איוויר חלן לב עתה ואשיון והסידור
 אשאר אס ויסלף ויחייסם קדעם הוא טוב איווירם לא כעבדו סדרים אך החיותה טוב
 איווירם הוא חסד חרסם והנהגתם לא חסד איווירם ויש אש כהם בדרך קל לויסלף
 יש להם חלן לעולם הבא אחרת אמרו קל ראויים כב עולה וזה חוששים והראיה על זה
 הספון שהבואנה לאויה ויבחר כולם חרדין לעולם ידעו ארץ נהר חושש חושש ידי לתרם
 וכדן של איוויר וכן של איוויר אחר נעם אחר והדברים החייסם יחוסן לויסעיה
 ידי הם להתפאר כי החוששים החייסם הם פאר לעושים והסבה בהכנס ארס עזון
 בחונוים עלן מן הפונעל כפי להיאוך הדברים על יחיוב הסלם כי אין דאין ארס להסלף
 סלף כן איוויר עזר וכל הדברים יכביע חלון ויסכוסם עיון עליו ויחין לא ישימות והן
 דביון עיון כעטם ובחיון והוא כחוד הקדול הנגון לתדיונים לעזר לבוא והוא החולק
 הנצל ואנו הש' יחל עלון אל חוד כן כי אנו כקדמך ואם נעשה כבה ככדו קלן אין דבר
 לויסלף כן דבר לעזר ככדו רמה כי כל העובדות שלן קל חוסכוסם עלהאיוויר ואל
 החיוב הסלם כי החיותה הוא אשן ככל הנקלה וידבריה דבר יוכל להכתישו הארס כיוסר
 ואין בה דבר כעגד החוסל איווירם כדן דברים איוויר קל איווירם חררה עלהם אסוד
 חיותה כעגד החוסל ואולי איוויר זה על דר חסיון או לוחן הדעם כעגד עלון ויחיון
 איווירם דבר דברים לו חלם להם קל להיאכסם אל החיותה הסלם כן הם איווירם
 והסמדות לבועלה החמון ואיווירם העשה נלאכה כיום טוב איוויר חיה סיון ככרה קל
 כיווירם נלאכה ואיווירם חושש איוויר יתרה על הדוכר איוויר חיה כן חכם לעזר
 איוויר לכן יחוסן אשויס לא יראה כל חכמו לב וכן כל דוכר למה ואיווירם חוסרם
 ככדוים לקב כיוסר נסאכר לה היה סדרה לחיים יב היה איוויר איוויר חיה ככל
 נעשים נאדעם דברים שיומ קל אשעשען אר חכמותה אסוד איוויר זה בוי אנה

לו נאה הורה כן מן חזק לע לענות בלבד דך הוא חוסר תהיה בספרים זה יהיה ספר
 שלא יאמר לזול מוכין ולא יוכל התוכחה נחם כי יחמוד כדברי המוכחן אחריו לזה
 יאמר לרשע או חוסר בענין שהוא בעל עבודת יורה ויחזק ויסיב לו נפש עזר
 ואחר כך נפש אחים על דרך אחר דרך יהיה בזה ספר השופט דור שהנפש שיש
 אחר אומתו טול נפש מוכן אומר וזה אחר טול קורה מוכן עיניו דרך אישים לעונות הם
 באינם אומר דבר כל אלה ספר קצתם הנפש ולחיותם בארבע נבחר וזה מוכן דרכ
 המוכחה גם אם יורה לו דבר מה וישל ענה יעשה הספר כי יחמוד כונען ויחשוב
 שחיות זה להפיל והשול ענה ויחידעם הטובים ויעשה הספר איך ספר אלה ויחשוב
 ואחר דברים אחרים מכל דברים אשכנזים המוכחה ויבואוהו בענינים ויעשים והוא
 יס יחם בספר זה הענין בענין ניש ויהם בספר הכל העבודה לו יוכל לעובד ניש ויהם
 בספר החיות המוכחים ויכין להם ואיך קול אצלם אלוהו ויהם דרכ המוכחה ויעוד
 דן עין והיהם הם לעם בלבד ויהם רבועו דבר כגן ענין הנפש דבר נפש כדריס
 נבאם לוחט באיך ויחזק נאמר והנפש ציונה נח אשכנז ולא אשכנז כפצם נפש
 נח נח עין כוננו להענין נפש ויחזק ודעוהו אלו באיך דריס וישטן וישחזק
 בענינים ויהטן עין אשה ויון החשדור בענין השפה ימי כוננוהו וישעור לחיות
 חיות מן הספר ולחיות כוננוהו אלו המוכחה הכל האנושי כפוד אלה ולו ויהם
 ענין נפש וכתובת דהבא ובהה דאפסטיא וכן איכס ענה הנכה לעבור אטם
 חושבה לבל דרוך ודריס וכן כל טעם כזה הסנה יהם איובג דריס ליש טעם לחיות
 כפשוטן לחיות חיותו ביהם והוא כל יחזקו חל לענין הנפש והכוננוהו כפוד והוא
 בענין זה הענין לחוטא וזהו דרכ זה הנפש והענין לעם מחיות וכל וכן השן
 קול לזה באיכס ככל ל' הורה כל לענין אחר לא יום כונען ולא יהיה על אש היא
 איובגה חיותם על דעה ויהיה טעם מן הרה חש חלגו נש כחשם אש האכלה ועוד
 שם אין אחר על נהיה על חש שט כל חש טעין לעשות האכלה אש לא נשמה יורה
 ודריס לבל ענין זה הלכה נש כפוד ואש כחשן אין זה ענין איך ינדי צהינם
 נרועם על כחשן שט אחר עשה כיו אופל העור כל זה אעם הנפש הוא העור
 ההשנה כיוו החשך העור האורה ואח אלה בחכמה וכוון לזה ירחק לחכמה מן
 הסלוק כחכמה האור מן החשך ואל יכל בעיניו זה הענין לעם ט אין לך ענין נפש
 לרוב ויהי אשכנז ענינוהו נאמר ויסיבן לחין והנפש אין כיטאורה זול
 ההשנה והעור ההשנה הוא הספר כדענינה נשבה לחין ואינו לו יהיה אחר בחלה
 בזה הנכה אור גדול איך כל כיה יכולה לסתק היה עשה הנכה לחן ככוננוהו נשבה
 השאר לרביס לעבוד לבג אשכנז אנוהו באור גדול לסתק ככוננוהו נאין כל כיה יכולה
 לסתק לחין היותם ככוננוהו ככל איש חיון על כן החכמה בארס לחנה חיה הצד
 ארס עשה חיון הוא הסתק כח נהוא השכונת והואו הגדול הוא החכמה והוא
 ככל כיוו אשכנז הנשמה כליו אש ככוננוהו לא נשלה נאם הם קולגן אש חקרים לו
 נאם ויחזק חקריהו זה השכונת ויעשו חקריהו לו לחינוך ויעשו אכל לעשול וכח
 יחזק לחיו חקריהו ואיכס בחלה ט השכל נחם לחי וכן אשכנז אקראו מן הנשמה
 ככוננוהו ויעשו ימי ככוננוהו ככל אנוהו כל בח הארס יעור הכוננוהו כיוו הענין
 שהוא לחילה מן הטעם הוא החיון הנהיה נהוא ככוננוהו אכל הטעם והחיות
 החכמה הוא החכמה לחיות גם כל חכמה ויכוננוהו כן ולקח לא נבחר זה הישוע
 ככוננוהו ככוננוהו לחי ככוננוהו ענינוהו ליה הטעם אשר ככוננוהו ויהי אשכוננוהו קול אחר
 אשכוננוהו ככוננוהו ועל דך חיון ועל דך חכמה האור איכס חיון קול

וכבר די הנהיגים ובמטעם המלה ובכרדי היל נמצא ויבארת את הפה ונאום
 עולה הכא שהא יעוד חחויב לפס נהרב כחיה ככאור בספר נגב וכאומרני ומי לעולם
 וכאומרני למה אהיה עליה ולחכה כן וכן ההכר שהא נהיג ככאור באומרני ונמצא
 את הארס שמה שכן בעת נדומה ובאומרני הכרת תכרת שבה הפל האומרני הכרת
 כעלה הזי תכרת לעולם הפא. הוונם לא האריכה התורה כן ולא באר בתכרת לכן כיון
 שהאריכה בעודים האומרני לפי שהארס החמום לא יבא והמערבות כשהשמש עלה
 אחר זמן ארוך ויותר כחשט ט לא יהיה זה כמיון דך אחר הוונת מיעור לזי היות הפאול השמש
 היומם בלתי מרע מעל כל ארס ט לא ישערנו אונת ולא יזכירנו ולא יתקיים כן ולהי האריכה
 התורה לבר האספיר החוטאים בעונשים נשאים ולכטויה הטובים באונות ושמיוניך
 בהחבת לעין ואלו לא האריכה התורה בהקלת ענין עולם הכא כקול ועושה נפשי
 מרע שאי אפשר זה ט כל דמיון והשעלה אינול הארס כלשונם לרר ט לא יהיה חסדך דך
 דעוד נחפרין ואין צריך לומר אלא יהיה הפלה ט אין ערך ודמיון כן הענין השמיי
 כיון שכל עין לא דארת עלי וולג ישג לוחט לן וכן ההכר שהא השמש אין המכוונת
 לאריכה כן ולדמיון לשם עולם ט כל עולם יל נערך נדי לוינן כחיה שבת משה רבי עז
 ולרסקה כן השעלה ט אין העבור דומה לן וכן די בעולם באור הכרת תכרת שהיא החיות
 וההפסקה הוונת יל וישיר כלבר ההכרל שכן מציאות היותה נכבר ורקיים הנמצא ובעדי
 מיה שחיה נמצא כלל אך הוא אין צורך להעבר מוחל לא המציאות לעולם ומה שהחיה
 יל ויעדי בענין ראש השנה נוסף הפסקה בארסם שלש ספרי נמצא כחיה השנה בארסם
 כששם נאורים נהרבים ונחתיים לעלר הוונת וידיקים נאורו נכבדו נחתימה לעלר
 למים וכענין הליון נעמודים עד יום הכפרים דכ לך ט חיונים כן נבחרו לתשובה
 בהיום וכן כענין ליעודך הארס הפסוקה והמשניות לעיני לא יום לבכר ט מלאו סג
 הבל העבה והאינו היכוס תדע ניהרה ויאסר ט כחיה השנה ארס כרוך כן החלה התשובה
 שהיא ירה נכפה והיא התעוררה לעטב יורה שאר התקופות ואין זמנו החלואים לפעול ה
 התבלות ויחזו נבול החולם החוליים ונכרס כל לפט הוונת למים ולמור כן עבר נדע מה
 כלה ניק נח ויורה הפועל בארס השעני העתים ככר חלבו ויורה התבלות אין מולם אה
 נחוליים ים נכרן הוונת איה סבל הלע ספירל הוונת אשעב כחיים האיל כעבור הפעם
 החיה כקול האונת ויחולל הוא צורכן יכרס כוכבוס מיעב על הולק והוונת וררן הוונת
 צורה ארס כענין וספר כחיה כרו על דרך סלם ויאונט השם להל על ליה ונוסף לן שאר
 שוקלן השענה והזכות להשך החמון נלחום לעיני יהיה יורה ה פעל כענה לבלתי יחסי
 נחלקם נחתימן לעיקר חן למיים נס אומרני זה כהאילה על דוב היסיון הענין למור
 נכחם כחטים יסאל ויוון בענין יושל בענין החיים הערבים אהי חמיו כחם הערבים
 כעבור יחסי סעולרס כהשקט כחיה נכשם אחרו בערבים למיים או כחיה על חיה השג וי
 נחיתה על דרך ארסם רשעים אפי כמיון כחיה נכשם ננה כעבור החיות הנפש מרס
 שהיא ההשנה והחכמה נעדיקים נוסף באיותן כחיה חיים ט אס המוח כלה שארן ויחית
 חיה חיה על ענין דכנה עב הל יל ובענין הליון אלו יוכר נישכר אל הל לענין
 הוונת לעיס ולעיס ויענינו לשוב מרדכס החיה כום קטעה לשוב לכל שהיא יום הפסוק
 שאיסוד העורס המעובה הללתי נמוה חיה אה יל של עצמן אל יום הפסוקי הכפר
 ארץ מו אין ברשע לשוב וענינו נוכחיתם וישך אחר דוב העולם השנים כום זה
 הנכבר ים אספס ארץ ארץ אס לא ימשור אונת היוד לשוב נמח הכוס השנים כום
 זה תעלתו ט העלתי כרון אחר דובו כחו ארץ בין רשעים נכסה בלא חסדך נקד שחיס
 נישויה המשובה שטל כה איה נקדלה נקד דיע של ארס ושיעולין לזכ כל עונותי ויש כ
 הל מוחון עט ויהיה אהר קבר נקד ומה יל אין כל דבר עומד כען המשובה לא תשיב
 שלא יעמר ארס אהיה נוסף כחיה החיה דך שיכטא כשפתו וינחיה כלל החיות
 נעמרת הענין אך באותו צדך כחיה עונת למעשה רפואי ולהלך נעמרת החיות לכן
 המעונה אס יורה אינול למצו כחיה דנה ארס איסיון כאיים עלן יספס כחיה יורה
 והשונה חושלה כחיה ויחן ולהלך כחיה אלו ישוב לחטאו ולא יספיק הענין נכיה

ועתה

לגיבוב דעת הבריות ואם דעתם על גני כו' מי שהתפל ענין לחיות הגנים והקנינים
 אב לו לזקן חזן ובפוח וכו' ואלו חסיד שטופל ויעור נאחז ענין בארץ לעש
 יברכך ה' לחיך גם כן ומחייב נאכל כו' העור אל העשש יכניס עליו השמאונות
 והקטנות ולא יחדקן על העשש דיעור כן יהיו הכל עבדיו סדרים על משהותו וענין
 על העור ועשש לו תלכסו באוננה ויעור בהם כפשוטו התלכסותו וזהו לענין
 יברכך ה' לחיך בספרו ליוען יברכך ה' לחיך יכול נבל דבר על ככל העשה ידיר
 דעו כו' בעבור העור לעשש יהיה הכרסה כוללתו לא בטובי וזהו חסיד ענין
 הצדקה והעור לעשש תוצא יעור הכרסה כפושטו ידיר כו' התלכסותו והעשש יאלץ
 בעשש והם ודי כן לעשיר להלם תלכסותו עור דרשן זה ככל אשר העשה יכול
 ככל על אשר העשה כו' לא יחשוב הקרב איוע אליו הטובה והכרסה כן השמים
 והוא יעור כיון נרדס בעל ויתרשל כבול חוב מדידון אך יתעורר לו אישור
 לענין ויתרשל חסיד לכן העשלה ולברוח כן הלכס ויולת העשלה הנכסף ענין
 הצדקה והקטנות חסדים יא כהן טעם ואות אשם השי' ילשטו בעבור נעבים רבם
 ראוי לו להודות ליו אגילת הטובה ולתת לעשש ליו ולפטרן כו' זהו חסיד איוע
 העלה לענין הכרס לו ארונת לא שואנו כמו נענע ידו יבשה לו את החיל הזה
 הצורך לזה עור כו' צריך איוע העשש אל לבו כו' נדרשו השי' ית' להשפיע טובו לכל
 על ידי איועו ואיועו ויחשוב העשיר בעצמו איוע איועש כן ה' ית' לערובם
 להשפיע להם מאד חסד ית' כן טובה לכל ורחמינו על כל נשען הוא טוב לברוך
 והבריות ירחמינו עליו את כל הצדקה ויתבולא עליהם חסדים כן איוע ולחיות אל השור
 לענין יברכך ה' לחיך על האדמה אשר זמרה בא שיה' לשתה כו' הרבתי ויפסיד את
 חסדו ויחזיקו אדמתו ויעורר השאה והאיבה והלואה חסד ליון נכון לו יולקח
 הילולתו על הנה ויכשעמו להבין ויעוררו להבין כפושטו נחמ' והחכמה להם השפיע
 נחמ' וכל אשר יעוררו אמתו בורה וכדכתי' לול אל זכרונם רבן כל איוע
 מהם אל חיון הראוי לו והרבנות מה מהם כיון יעורר השכל נמה מה יעוררו אושש
 ויואייים מה מהם לענין ומה מהם לענין וכלל מה הם יעוררו נחמינו ומה מהם
 מוסרתיים נחמיים כפושטו ומה מהם מוסרתיים אשם אל הפעם לל ארובם נחמיים
 נעלם לה נחמיים הקדול שיהיה בדרך חסיד להסתכל דמילה להישיבם אל החוב
 השכל אשם השכל ואשם כפושטו רחוק ומה אל השכל איועם וכן העשירי מוסרתיים
 אשר אל השכל אשם דר' מהם ולסיבה כהן שהר' הוא חזן כלל נכון ליחידים
 המעשלים נכון לחיך הסרטים נכון לעם נשום הקהל חזקה אחר לכל העלויש עליו
 שכן אחר עשש כפושטו ענין הדר' ופשוטה כיון אישורו ועבור עשש
 נעבור אונת' נעלמן אונת' אל החלוקה שכבר הנחמן ואחר
 כו' כל דר' יא להם סגור נעקרים עששיים אם יעוררו העלויש יכשל הדר' לענין
 כו' כל דבר טעם או תלכסותו ימצא לו חלוקים ויחזיקו כבם יגדר הדר' לענין
 אשפתם עם וילתן וכמה שיכשל ויולתן טעם ויש לו כפולת ויחזיקו עשש
 אשר לו חזקם כהן הכרס לבי איוע עששיים כן התורה והדר' יא לה עקרים ע'
 עששיים נכבדים אחרים נעששם אלה כלתו עששיים לה וכבר כלל הדר' על ענין
 דמון דר' מה העשש ליו וישו העשירה נחמיים אשם אלה עש' עששיים והם חייב
 יחזיקו ה' ית' ויחזקו נאיועם ית' ולא כהן כהן ולא יחדקו נדרו חסדו אל עשש
 ולא כפולתו נכל כלתו מחזקו והוא קדמון לבדו נאיוע כיון לעבור נחמ' והאיוע
 כפולתו והאיוע הכבול נעבור ומה כהן מעבור אחר העששיים והדר' כן השמים
 וכהן המעשלה נכיה' וקלמן אל יתכן לה נכ' ה' ית' כל מעשה כהן האדם נשטן
 כפולתו לכל דבריהם ויאלץ נעשש ונאיה המושית נחמיים חסדו כל העשירי ראוי
 לן לבאר שטיעם לל אשם השכל יחזקם או הם מונתים באוננה לבד ויחזיקו

הם עקרים לרמת דת טעם הלידה והתבונה נאמר שיהלכו לחליים מהם סלבים נחמנו
 ניהם מונחים באמונה לבר לא סלבים כן הכוא הכרח להחם ניהם מונכבד מאט על
 הסבס אמונה מהם סלבים נהם נישאור הש' יח' נישורו נאיינת זמן כבם נישון דאני
 להלל ולעבר נולמך נכ סונו יודע נעשה כע ארס שאין דב נעלה נונע יח' נלחאין
 כנבואה נשלא יתכן חלק נעסיה לחני הדך נעיסנעה נאמונעה ונעלניה הזיכר
 ניועלה נטובה ככל עת ככל זמן נאמור לא ישנה נלא יוניר נלחאין שבוא עת
 שמוזר הנאולה והתשועב והעלסת לשכר נשלה מהם מונכרים מונחים באמונה נהם
 תחית המתים נהרס והברל נבואה ניהם דב' נודרך נבואה שאר הנבואים נשנס ניהם
 נערכבס נישע על הסבס נהם הרעה נין השמים נעלול נענע נכלב הם איוונע נעזאיו
 נם אחר ניהנה לו תמיה תערה ניה שאי לל תורה נישע לחיה נרפסר נערה סכנו כה
 נערה כן כונע נערה נאך המיונה נעלמה לכלל אט דברים להלם הנאסלים כדעת
 איוונע נהחין כעל כערה נעבונה ער איוונע הישוב הלדינ נוסרר ניוכן השלמים
 ניהם למה הנעלה המא' נעש' נרס' כולם הם כדע' כן האצור נחלעשים כולם הם כמזור
 הנשוא לרעה נלחאיוונע נלחאיוונע נעיינס המכונן כהם כלבב' נלא יסור מהם אס כן דב
 נעלם לדעת נלה ככרח העקרים הרגיים הם איוונע לא נעשים כן העזר יהלון
 לשלה נעשה נדבר' נעור' שכל נהל כעבד העזר כן הוא המכונן לעצמו נעשה
 והדבר מכונן כעל נולמ' נלה לבי ניה אהשוב המכונן כאמרו כן נר מנה נערה אור כן
 המזרע ניה לב איוונע נוכון לעצמו כן כעבד האור נהרעה הוא האור המכונן לעצמו
 נל' איוונע כן נר מנה נערה אור נערה נוכבה מנה נערה איוונע נוכבה תורה נערה
 ניה כבס לא נוכל לבב' אה האכה ע' נל' נל' אהבה כניס כן הידיעה ניה ככרח
 לרע השאם' נהינא ניה מיע הנכל נם האכה נעשה ניהדיעה שאי נענעם לעם
 נענע' חמ' נהנה חיונ' מיטאנ' הש' יח' נישורו נאיינת נל' כן כע' נהחיד
 ניוע נודת הנח' כעס נעקרה לא אעורר לך להכוא דויה לך הם סלבים כן נל' כן
 סוכב' כל הכוא הלחות' נכן כהני' על' נעקרי דהם הליה' כבואר לבי שאסית
 כונע תורה נעלמה להיכיר סל הארס כדעת איוונע נל' הם איוונע כאיוונע
 לכל אור איוונע איוונע' נכן החיוב להאמין כעזאור הנבואה בעין הארס נבואה
 כן נם הסלסוף נאמר נישאור' נכנס חיה איוונע הנבואה נעש' דב כענין העל' נא
 לבי אס לא נאמין כעבואר הנבואים לא נאמין כעבואר נישע דב כענין העל' נא
 המין כעל' הסוף נכן כן הש' יודע כל המעשים תורה נחמוב נעל כן נל' נע' נע'
 הסלסוף הנבחים נרס איוונע' נאיינת כה דל שלג נעלה נענע דבר ניה חמוב
 לבי איוונע העל' איוונע הינעל נאיינת נחמוב המעש' לעצמו נחמוב אס
 לעצמו נחמוב אס איוונע לבי יודע חמוב' לבי אס ניה איוונע נהאר חסר הוא
 נענע לו ככרח המעש' אפ' אונח הדבר שלג נהשל כן ניה איוונע כן חוס חסר הוא
 נענע כן מיע נישאור' דבר הוא חוס אס' נכן כל ניה שהוא חס כמייס חסיה הם
 נחמוב כן נענע מיע חס כמייס שלמים נכן כל נענע ככל חסר הוא נענע לו נענע
 השל אס נאמר נם כן הוא סל' סל' נענע יודע חס' חס' אס כן לא יכלא נועלם
 ניה דבר אלא אכ' יד' סל' לנר איוונע הידיעה נאול' יודע' נהענע נהענע היא
 כענעה אורה הידיעה התעוד' א' נש' אור' ניה' א' נענע סל' ככרח איוונע
 דיוני לענין סל ניה ארע' נל' ניה ארע' נענע' ככל יודע נם הוא איוונע כענע נרע
 איוונע כן אס יודע' כמות הדברים חס' יודע' יל' כהם איוונע כן א' הוא איוונע
 לא אענע של יודע הדברים חס' נהא' ל' ל' יודע' יל' כהם איוונע יודע' ניה
 אור' נהענע ניה דענע חנ' נענע נענע' כן כענע' נענע' אעל' כענע'

דרך של נקמה אחרת אשר על כיוונת הם מצדדים עליהם וזה הקוץ והנזק
 אחר באותה : וזה אשר נסבה הסבה בהשגת החקיקה לחוק העונות המהירים (שיאיות
 בזה שאין להאמין בזה האמת ולה אמתו ול יחלתה כהיה שלבולם דבר מזה וזה שא
 בראשית ברא למים נולד למים אחר כדן אבהות ראשית וזהו למה שברא למים יושב
 אלהים אחר כי בבת החקיקה יאמין ביה אהל ולמנוב שהוא אחר מן דני שאמיתו אלה
 אלו לנסו הוא עמל להם ואה התורה נכזה וכלל מיומנת ועצרתו והנה השלישי היותו כל
 באותו הוא הפרד נבואה משה רבינו ולבקר לך היותו ונתת באותה לך יצחק אל בואר דבר
 ולא אוכל להחיות לטוב ולסרם השני לא אולד גם כן עצור כהיותו דבר כל אך נא על נחל
 הסוד נאמר על איה פלחים נגד הסל כלפני ואסופה : וזהו חלה כי היות זה עקר תורה
 דברא לך כל כי אין די במצות נבואה משה היותה נבואה אחר הנבואים ואם כי גם הם אחר
 נולד דבריהם אחר ועל דבריהם אה הכתוב אל הסוד נכרר וס ארצה נולד לם אחר דברי הנבואים
 כדבר הקודם אלה הבן על הדבר מחובר יחד : דבר דברי הנבואה הם הדבר הנני של דבר נוס
 כיו אשד הכתוב מהענין דברי הנבואה לולק היה הבן עם הדבר נוס וז כל היה להענין
 הקודם אהא כרבן אל הנבואה איה דבר נני : אך דע זה הבן עם הדבר להענין אל
 נוס וס אה דברי הנבואה ואם נאמין ביה נבואה ומה דבר עלי כל היותה פקא הנבואה
 וסוד להאמין היות דבריו בהנה נבואה אחר ונלסוד אהל נגדל וכל היותה נבואה
 כלי ויצא אל המצות כי היה בהנה נבואה על דבר דני וזה לך אה ונעם
 נחרו נא כדיר ורש כיו אלה : סוף דבר לא הוצא נבואה כל נבואה אלה ומה אה לך
 מיומנת המין או האות הסוף : לם אהא בלעשר שעל המלכה כי העלמן אחר לרוב אך
 נאמין איונת חקיקה היות המצות כולן כפשוטו כי לא היה כדבר משה (נבואתו נבואה לך
 המלכה דן היה הכל אחר השלל מאז נבחר כל הנבואים (נבואתו היות האנושי : והאחר
 המהים כפשוטו הרעלה נבואה בה נבואיהם לעין ולפני דנה המלכה למה וסל לכה
 היכה לם הרבה ודעו לא ואלק בנה כי אם הסוד או המעשה או העונות דעו דעידת
 למנו על המצות משעל נעם הכל למשל : אהם היות זה מונע באיונה לבר כי הפולסין
 אם הוא יאמין במצות נבואה נאמית דבריה לא יאמין בלך אחר נבחרו באיונה לבר כי הפולסין
 יאמין גם כן הנבואה הנזכר למין האדם אם לא באותה השעל הנודמה : גם אענינה
 נבואתה כחוד לרעה העברתה והעברתה והנאמית הפשוטה העברתה : אהנה
 השלל האחרת (המין) העך נבואה הטוב והנאות כמעשים נעזיבה המלכה לם כפי
 היה איונה כעל כמשה השני יר השלל כל זה הוא אהלם ויפשל השלל האנושי
 כהיותו בפנין והיו העלמן המטמן כן והכן כל נולד הדברים : והענינים המוכבסו השם
 הפעם הנכבדים הם עקר המנה מן השמים ועקר נחול נעם והם מוכבדים נבואתם
 אהם ענינים כפשוטו לר : והנה הנה מן השמים אעין אהמין בה שט דברים אחר
 אהיה שלל אחר דבר המעלה נולד המעשים אעורה לעשר וכל מה שדוהיה שלל
 לעשר גם כל המעשים הנאמית בה הלל למעלה נדולת טווב לט כל המעשים ובה
 נחל שט עליונות כי חרות הביימה מחכמתו סוף : והנה הדבר נאחר והפעם המיומנת
 והשלל : וכן כי המנה הנרא הנה אעלה הלל כי אהמין שלל עלי נחסינו וכל
 נהדר שט אהמין בה אהעשה לעשה מפי המורה והוא כאז כנהג היה ששונת
 סופר נאמן לא איה בה מילה ולא ענין אהמין אין כה כען לעשר קצת הנבואה הנקראת
 דבר השלל אחר היתה והיו סוף מיומנת באיונה לבר : וכן הכנסת האוה אה
 הרבה מן השמים הוא על השם לך הפעל אם איה אהמין בה מעלה נאמית לך מפי
 משה כיו אהל לך בפני חל כי זה הוא ענין אהן המנה מן השמים והדבר השם
 אהא אהמין היות בה מעלה היות ענין נאמר לכל נאמן למה המנה כהיותו נוס
 נאמן לין המלכה כי יאמין בה של דרכה דרכו נעם וכל המלכה עלם : אהנה

נבואה

הענינה לה דקבל דחוסר והסדר והלניה נלמה סוף דכפרים העמשים בה ימורה בעמיהה נס
וסולנה נקדריס והכל כהם על הטוב והשליח איסל להמיה מן חלני הרמה הולכה זהס
המורה אים בעבר הנומה השמיני והיעודים בעבר הנומר המולנה והסמנים בעבר הנו
החוקים הכל כפולה החכמה והעלמה לה קבלה חקן הלא הוזה הרבול וכל הנומה כמה
עולה השם בדעה שלסופתן אמרונה ער סנדורם הרבול כחמה נאימנה מן כנור ונקוד
כאחיה נחילה נקטש לעלה הכר כי הישעלס וקחיתו בעולם קבא בחכמה הנומה העלמה
ועלמה כפולה ומעולה נם הומע הרבול וכל הרמה כפל בעקד כחמה הנומה הנומה
הקנים דכנין שלסן נקדו כחמה נחלה כי אברה מן קוומיין נלכל סכרמ נחמהו כחמהו
יאכרמ בלהים סלה כר החטים והקל נהרמ נוכיסם אל אוכלן חטים אוור בעתולס
נקדמה הזר ותיס אוור בעתולס נקדמה נהרמ אוור באעלמ נקדמה אחרו להם החטים
רבוט עמה נארם רואים כון אמרם אר החוק החחיל בעל הזר נשל או חקם נחמס
נהרמ להחמס נחמס יושעדי כר יסרל ואומות השלם יסרל אוור באעלמ כחמה העלם
נחמס העלם חמה באעלמ כחמה העלם אחר החוק החחיל בעל הזר נשל או חקם נחמס
לבו חמה העלם הקדס נרום האם אכל יסרל נארם חקול כה כקדוש יסרל דרלה אסר
מן קל חקן מן לבוי נעלן לה אחרים בעלה לזר כחמה חחילה סוף החוק הקדס והרמ
מיון לחמה השעלס מ סס כחמה חמה להם ער כפר ואל רבן לחם רעורם לחמה
העמיהה נעשכס אחר כחמהו נארם חמס הקדס חחילס חחילס חחילס חחילס חחילס חחילס
סרן עס עמר כחמה חחילה נעמור שאר העמאים הוא ידועה השם נחמס

להמיה

מאמר

לבר להפוך הסוכות ההם אשר ירחיקים יתקן הסיוע התואר להפוך הסוכות. תהיה לבר
 דעת הרב אין הנבואה לבר הנבואה לעולם חיותה הנהיג לכל אדם מן הסוכות כי אף
 להשם המלך השמים בנשמה. אכן אדם דרך לומר הנבואה להיות חיותה הנהיג לכל אדם מן הסוכות כי אף להשם המלך השמים בנשמה.
 אלוהים לומר ולגש. אולם לבי דעתי הדעה וההשגה אבדה האדם להשם המלך השמים
 וכברא אין דרך אמצע לאדם בחימה או במלך הנבואה כי לך היה דרך לומר היה השמים
 הקצוי ויחננה יודר כי היה שגשג לו כל נפשו ותורה וכל אמצעים יהיו האמצעים
 והתורה ליה במשג והנה הדרך ארוכה לבטלה אחר אם דרך אחר טובה וקצרה ה
 טובה. כך צריך לנבוא שהיא נבוא כארה. איך יקום אלו לל הנבואה טוב ההשגה העשויה
 אחר בבה השל האנושי להשגה והנבואה היא הלהגה לשם והשגה העשויה ההשגה
 נודעת והיא סוף החכמה להשגה והנבואה האנושית שרבורה כאשר אנוהן להשגה
 הידועה לבד דרך והדעות הערוכה ולפי דעה הרחוקה גם להפוך השגה באקורד
 אכן יר השל השגה ברם בשגין וכברא. איונה הנה הנבואה המלכה להשם השגה
 האין השגה מן האמצעים העשויים הוא ויבואו וימסור המורה באיזה כי כל העשויים
 אל העשויים ואל ויחסיים ישגה ואחר לא כך נבוא אף כי אדם וקצת אחרים דעה נה
 כי דברי הערוכה היא השגה וקצת מן האמצעים והם ככל האפשר ולכן עשה אדם
 ככל עונה והנה כול העולם האנושי ואחר כח זה השגה והוא העשוי והוא עשן העולם
 והנבואה כח שכל האנושי כח שכל האנושי וקצת ספריו. וכן הוסיפו גם היו אולם הנה
 והם האנושיים החכמה לעמוד כח המיון עד שהיה העשוי והנבואה כח האנושי
 והיה כח האדם מן השגה הערוכה וקצת נהג להשגה ואף הסוכות להשגה ואחר לומר
 שלא השגה לך כי יחננה אינה עולה רואים ואינם רואים ואם פנה ויחסיים לומר
 העשויים יכבד. אך ישל ידעם עלפי אחר לא ישל וידברו אכזה. ונה היה קיום קודם
 והנה רוח דעות הימים האחרים כח כל אינה השגה וקצת אנושי עד שהיה
 העשויים טלסמיות וזוהר בשגה ודעות להנה העשויים וכבר דברנו בבואו העשויים
 ובאיה עד צדו היה שיקרו בפרקים נדמן ולכן אמרה הסוכות והקשרה לא העשויים
 אחר ליה כח עליו והכל לא העשויים לכן דעה באיזה אנו סוכות אנוהי בשגה
 איננה פרקים לאוהן העשויים והשם יער לשל אבכל דוד ודוד וינים להשם נבוא השם
 ונאמר הסוכות נבואה נבואה בשל יורה ויכל איונה והם ויכנס ליה השגה האנושית
 ושל זה אינה הסוכות וקצת אחרים. ונה הסוכות באיזה לא העשויים לבד העשויים אלו
 שהתורה ואחר לא הנהיגו כחם עליונה בשגה. יחננה גם לכן לומר כחם אנו
 מניחין אחר ל חכמים ואחר הסוכות אחר זה חכמה אדמה השגה ל ונבואה עליו אחר
 נעלה ואף אלוהי נאמר אחריו בכל המקום אשר אוכר אף אנו עוף ונבואה.
 בואר לן כי העשויים הנבואיים לרעה הערוכה והם נבואה הערוכה והשגה האנושית והקשר
 הקשרה למך השגה הישגה אלו בשגה הערוכה והוא לעמוד כח הערוכה כח שגה
 ולחן כח לרעה הערוכה עד שישארו בתורה היחשה להחיות ויכונן אל הנבואה
 ואל היושג כל העשויים אחר הסוכות לא התורה לך כך עשה אחר קיום והוא השגה
 הקשרה היה העשוי וההשגה כי יר יושג ליואל באורים ומגוהי נכרה האנושי כח
 כל הן כענין ושל המלך בך. ולא חסך כבדכה ליונה אחר זה חסך נכונה שגה
 קדו ברכה על חכמה אדמה השגה ל ונה אבוא אחר כי בשכחה עכר ויהי לך ויחננה
 היחיה אחר השגה השגה והשגה בכל המקום אשר אוכר אף אנו עוף ונבואה עליו
 לל אנושית הערוכה השגה הכרחה והשגה ויהיה עשוי אוכר אף אנו עוף ונבואה עליו
 כרשעים וכבואי אחר להורשך דברי הערוכה או כרשעים כרשעים הידועה לכל נבואה
 למיך יושג אכזה העשוי אכזה ויחן ויחן כחן למיך ויחן לרעה הערוכה וכחם

האדם בחינת כל הנפש לפי המיון אשר לקבל הטוב הנבואי כי יז מיון וזל
סגולה נבואית אשר יקרה אשר אצטר כי תז' שזן עם המזר והוא בורל ויהיה שזן
בזאת חזיון נבואית המיון אשר הנבוא נאס ידבר בעמק והוא כונה הסמוך בכל מיון
אשר שזן כל דל המיון לקבל הטוב עם שם המין עם אלה שזין לקבלה או אכזה
אלק ובמדתך נאמנם איכות הנבואה והנבון הנבואה אלה ומחזיקים המיון אלה
ישאם כפי המיון הנבוא והנבון והנבון והנבון ארזן וכפי דמיון והאיש
אשר ינבא עליהם ולא יושך אשתה מחזה הנבוא והשלן הוולתו כפי המעורר
דברים לך והנה ראיה במדרש אמרן ומגדל רבייר בנדה הנביאה נדילבל נבך
פרשו לבנותיה לבל עוברי דרך ופנים היינו מורחים הולת דרך ולתנשע אלה עם
הלחיה נבואה שרדנה בה גדלה לו כאם וחרבו אלה כדון נכן יראה לבוא כל יעה
לנשך דבר מה או יותר לנשך דבר כהלים או בעמק לפי שהשם כדיונון אשר א'
המגלה לו המעורר עם הגב אישך חזון או טוב איכפמן נוסהבל להשך בו עשון
האדם מחזיק לו זה החזיון אשר הגולה לו המעורר והוא להשיך וההנהגה לכן המיון
ואו ידמה לו זה המעורר אישך לו כהלים הנבואה כי ברכה אשתה לך בה לחזי
כפי חזון או אורח לו או היה עשה המעורר כהלחין יעשהו יצפיהו להשיך נדה לחזי
או שלך מה נבלתה יורש המעורר והוא ירכבו להם השמירה או יהיו כי יתשכל
יבנה לחדלה והנהגה לך עמה כי זה עמל השכל האמשי וזה אשר המעורר עמל
כי יהיה עמל עם אים יעשהו נאשע נול יודע ודיון וקיסרון כל הים דבר ה' אל אדם
בחינה עבר לזנות נקדחה נבואה חזון דוכי חיותה נאש דני עמל עשויה ושויה
חירת ואר דרך נבואה כל הנבואים דעוה באיחשור כפי המעורר בכל עשויה ושויה
ואחחרתה וכבשלים ומיון כל דבריה והנהגה ושמן כפי הוי לבין והנסוה נה
ועלהם והשלים כיון ילכוהו רבקהם הרש החוק הנהגה המיון נא אן דברי המורה
נדבריו ישה וקדשים ואחחרתה כן כל נבואה נכ המנה כו הם להנעלה ויחסים הנבוא
עבר נעלה לו יתלן כנה כי אם הפיו או החיפוף דעם לחין של אחרי ולבשל עש
הו דברי אה ככפרי אשר הנבואים האים כל הנהגה ואחחרתה הולם ולבשל ויהסן
כל אחרתהן ויבשל יעשהו והחסר לה הנעלה אצח המיון לנמה או יסיל לבסוף
הרבה להם הנהגה נעלה אך הכל היה של פשוט כעוררת האחחרתה וכפי זה ויעשהו ב'
באחבתה ומחלתה הוא גאלן יכל חכ בעוררת נכח עיון אשר עיונו ולחבלת דרך דברי
דמוה לידך הנבואים הוי חכמל במשה פה חל כפי אכפמן מן פמחה ולא בחמה והם
חזרו כפשוט ונחזה אליהם עומה הג' ללך כפי המעורר כאלחיה עיונו וכבשלים
ינעמי ללכה כפי כל הימים יתו הויהן בשולם חיה נהנהגה העולם האל לפי המעורר
כעוררתה בשמן חיונו והעורר ה' יז' ואחחרתה ומיון נבל ינול נהיזח ומחזיקן טבע
החיוניו עם כמר כמשה סבור חכמים עם דרך המעורר והנהגה להם סוד
הכברים ודיון כעוררת השמירה להנעלה ויהי יחסינה ה' יז' לעורר זה לחזק
נבואה אצוחה ליעל בשון יז' עם חיל שלל ויחיה לעשהו כי לל זה לא היה
אחרי לאלף הנעלה אלה כי לא יוכל ישה ללך דעה אה העם כול עם חיה
כול חכמים עולם יעשהו אחרי המורה להם המעורר עמל יסיר חיותה לן חיה
ענה ה' יז' לחיה למה נבואה עב איחלה זה פמחה לברר כיון ול ידוהו אה עם
כיון כערול למיון דבר ה' נחיה זה אשר אקדחה להם האחויה הנבואה באחחרתה
חיונית עב עב הספור נודס יתם זורה עליהם והחזיון כפי נכמה עברן כל
מחזיקין כפי אהו חכמה כפי אדם נחיהו חזיה הנבואה וכי ישה נבואה והעורר
הכמה לחזיקין להם הנבואה ישה רבבל הנבואה אשר הנבואים וכי היה ע'כמה
ומעורר השכל האמשי נבלתה לחזק לו יתחם אדם כאחד ישש דברים החמר

לבוך ויקבו

רצון ויחייב לחיות בעל לידול ויעלה המצור והמחנה ולכונן יחוס גדולה ויחיה לכל הרמן
 בה דבר ציון ונבדל נוס לא ידעו דעבליה חרצנה יצוה שלום ליוס דבר הש' והשלל
 ננייטין וכוונן של יוכו דברו הלל וללך בשר נדס השער על יצורו אי וז לזנה אבה
 אך אכ המיה סגור הקין והינשר מייב ויחיה לילך קל נחוד לעבד מצוה בנראו
 סמיו לעבד סוף ובחיוון נכבש מה יזא לון הבאנו כמבדל און בעצא משה רב
 של וכן נבארו איר העבא והארכשה דברים אכר הלל קל כיוון לזה שמקונו בן הוא
 אידון של ה' היה בנת ובין ה' מלאך בולך דזה בזה בכר המרמז אמש הוא דואה הארי
 ננייטין כל של ויחיה נוב הוא איוון סל אל סה אכר בן כיוון ולא כחיון והדבר השב
 של ה' בן כי אכ כחיון ויחיה איוונה בום לא דמנו כחלום לא בהמשק קיוונה ידע
 מיונה לגר שנת וקול דברים באוונן אך הנה און כל כיוון המושק מושין כלל אך הנה
 כחיון כחיונים כיון אהם חוק לנפש באין אנו כללי והשלש של יקדשען אכרין נלח
 יחוס אסורין דן כחיון יחבר אול אל רעהו וכאשר יתבונן אול בעצו שלל בררסו בשון
 בן היה דבר הש' יח' עמו ויחבוש אהיה נה ככל ער אידע באכוס אהן כלל יבוא
 ויין אשה ככל יבוא כי היה עשה חיון ככל ער לפארה דכיון ואז ולא חיל לן מה שמען
 לאר המבול כיון ענינה כליאט נעיה חילי חוקן ויל ועת השפון ארץ כפר ונתן
 והוא בן כחיון עשה זה והנה אשה דבר נמנה לן סומת הכנרא ונהר מכל נבוא אינא
 נוסר העבדות עד עולה לן היה עולה ויה איהת לן כחיונה האמשיה עד אהיה כחיו
 וין השפון נוס הוא הנה כחיונה והשלל להבליה דוכ כעלה האמשיה עד אהיה כחיו
 הליאור וכחיונה אכוס יחבר מכל הכר עד אלוה לן מה אלוה וכבר ידע כחיונה
 הכנרא כחיונה העלה נפלאור הטבע אהכונה הש' יח' ככרואים וכפולנה המבול
 יחבר חיל יודע והשפל עד אהכונה לעצור כיון ער הכנרא עלן ולבם השקון היה ליש
 עורה השלל כיון אהיה והדבר הנש איהו יושה יבועהו כחיונה כאשר ישיך החיונה
 אכאשים דבר לן החיון לא יחברו לן החיונה דבר דן חיש החיונה יספון לענה
 השלל בל בן רשד כיואונן החיונה כי אכאשים כחיונה כחיונה השלל חובה וכחיונה
 החלוטס והיה יח' כחיונה בלתי דכיונה אל היאנה החיונה השלל כיון אל יחיונה
 החלוטס אכל יספון להם חיש רחן ויחיש כחיונה ואח' אכלון אהיה לעמיד להכין
 ליה כחיונה החיונה דל כחיונה הכנרא ענינה לפי זה הדרך שלל נערכו להשד
 כחיונה החיונה חושיור ולא כחיונה החיונה כחיונה נבם המרמז כאשר ידע זה
 לכל נבוא אכר יבוא סוף דבר נאה בלן סה אל סה אכר בן כיוון ולא כחיון וזה
 אן הוא ויספר הכונה נוס חנה ויאמר לרש' ככר איוני כל רשד וכר אהיה הנה
 איה למה היה איוון אכ שפנים כלבן ואחר בן איוון למה אן הוא יוספר חר
 הכונה נוס חנה חר ואחר ויאמר לרש' זה ומה אכ שפנים ויון לעורה הדבר
 ויון הבלמן וכיון ביה כי מה אה' היכה למה לעמד לשיל כונה נשח כחיונה
 יחבר הכר כיון אהיה והבליה הכחיון בן וזמן אכ שפנים כי כחיונה החיונה
 יחבר והבליה הליבטק ואחר יחבר אה' רעשה החיונה וכליו ביה כי לא חיונה
 אשה ככריו איר הכנראים אהם חיונים באה ענוה דחיון הכר הידעה וזה כחיון
 החלת דחיון הכר ויחיה עורה ויחיונה יתבונן אל הבלמן אך הסנה נבואה
 נבולה ויה הוא כחיונה השיה כחיון בהיך חלה החיונה והיחיון אל הבלמן
 ואחר כחיון החיונה ואחר להנראה אל הפועל זה הוא ויאמר לרש' ואכשר כיון
 ליה הדרך נבואה כל נבוא ולתנו עשה כיון כחיון נדרכ מיל אל נבוא ויהיו אכ
 כחיונה אהכונה טענה ואל אכר השלל ויחיונה לידעה אחר עומד כן ובן איה
 הכנרא וזהו איוון ויאמר לרש' ואחר כן יחיה הכנרא ויה אהן ויחיון מיל

כפואו אך הוא דבר נבוא גדול הערך יותר ויכל הנשים והנפלאות אשר לא היה ולא עשה להן
נשים ושלמותן בין נשגות התורה בין הדרך הישנה
זיווג צריך להפסיק לו דעה חמולתם בהשגחה
וסבורות ונחלקים כתיבתם נטות סכבר ואור דרך הדס ולפניו זך וספרו ית וספרו זך וישלמי
זמנים צריך להן לחרים הנאות בצדקה וכל והכל שכן רשמי לרוב העוונות והחטובות
והיה להן הנקדים לכן הנקדמה כדרך אלה וראשונה ויותר כן יש לאחור ולחטובים האשמה כן
זאיש האדם למה המצא וכן ראיהם ויהינה ויגיע לצינים הלא היה שרואה יותר חזקה ונאמר
החזקא העונות לרשמי על דרך שמים הייך נקדו דרך רשמי דלמה וזה כי האדם נראה לעיני
זה ויהם ללבב ויש מי שידעה היות דרכו כלל ויחשבו ויבטו את וידעה נקדו את מי ידעה כן
לכל האשמה לפי שיש לויר כי השי' יודע ומחשבו וירד ומורד לפני וברוך כליות וברוך עשה וה
שמה אך נראה הרשע הדוב באופוסטי מעונה אין דרך לעורר ונאמר כליות וברוך עשה וה
דרך רשמי דלמה והלו' כל רב ספרו זך וישלמי זה לשון ויהי' לרבות עולם כידוע
החטובים והחטובים כעור גדולה וכן ספר איוב אשר היה נבוא וכל וישלמי איש הם וישלמי וישלמי
הער' ולא נבוא על ידוע איש דוב וישלמי ונבוא גדולה וכן הלו' לא הנה הספר ספרו זך
וישבו ויהי האשמה גדולה והשגחה לך בשם שמי האשמה כי הטובות שיודע לבדשם אין דע
ראיה לסלן ההשגחה והשגחה אך הוא הספר זך כל שגוראית הטובות בשלם הנה יזכה לך
לעורר שבנות החסון והשגחה השגחה הוא כי הטובות וישלמי זך החסון הוא הידע לכל ואין ראיה
עלמה כמו שאין זך החסון למה נוסף השי' ככחור המשינה והחזקת האשמה לראשית אין זה
הכל כן רשע לעריו וזה כי הטובות החסון אלו הוא הייך אל כללות האדם ויהי שגור
זלם הכרואה כרה וישלמי טובה המעלה והשישים עלן כל טוב וישלמי וישלמי וישלמי
כך היה וישלמי בשלם בזווע יותר והספר והתקנה וישלמי בחיותו אין בחיות השי' הטובות
ההוא היה ערירי וישלמי זכרון אדמום אשפר אשפולתו וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי
ישלמי וישלמי עם כל זה אין ערך כעם ויהי שגור חסר הכרואה חלק החסן ועלה כהשגחה
הספר זך ויהי עורר אם ישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי
כחוד לכל זה חסון לקבל וישלמי לשישים כפי התקבלם כעשן איש האדם לכל הדע
החוטוב לקבל האור' כי יש דברים סביביים נבוא ויהי כפי שישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי
הספר זה וישלמי ערך הטובה הוא הישע והטובות וישלמי לצינים בלא שישים נבוא חסר
קדם ויהי לם עולם ויהי חסון ראיה הפולסוף אשישי האדם עשבו ואין הכלל אולם כן
זיש עבר אשר על עים והחטובים וכן כען אחרים יסודותנו ועל עליהי חכמה וישלמי
החוטובים אם ויהי שגור עשיר לשורש דעת כדקדוה כי לה ויהי אדם דעתו אדם כען
אחרים החוטובים והשגחה בשישי האדם ויהי אשן יד השלם וישלמי לרוב אדם כען
וכפורה כן אם נטה להאמין חסון חרמן וזה כי השגחה לרוב ככפרים החטובים וישלמי
השלם האנשי או אשפר לפי רשמי אם לה שיחור אן השי' דבר עיה ראולו האור דרך וישלמי
אם כען עיה רשמי הכא שלא ישלמי אם לה שיחור השי' והארי כהן ונבואת ישר שלא יוכל
לן או שיחור חוטוב הרשע או השגחה אל האוכל או יעורר עיניו ולא יראה אם שיחור כה
האדם להתעבר נקדו או לשי' נקדו קלוג כולוה לבחור חסון ולהשלם ואם הנה זך אשפר
בחון הבורא לה החמיש לן חיות הנדויות אך כהן עיה ירמן חסון העולם בכלל לכל החיות
על כן זך הפולסוף אשרעה רעה כקוצרה והאיה כן אישי האדם לשישי אשפר כף ואלו יודע
אדוקות העשן כהן על סדר חסנם דל אשמי יזכו כלל הדברים ודוקות לשישי בשוה
ולכל אדם ישלמי לן עם כלל הנקדוים או לכל הדברים היה סער כרענת בהסמ חיותו הנדויות
אך כמותו החטובים האנשים לם וישלמי כלל הנקדוים וישלמי על אשישי האדם עשבו האור
איש כף והחטובה הנדולה כי לה וישלמי אלה על זה הספר אך יש דרכו וישלמי לן וישלמי
וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי וישלמי
לן וזה כי הטובות באחר הם הטובות והשגחה אשר ישלמי האדם אל השלמות החסון אך
דברים חיותו והחטובים השלם האנשי לקדו לשלמות אינם טובות לן אך הם וישלמי

דוד

אצל ואחר האדם מונח ברשע כל המלומד המאריך להס' ל' רשע ויחיל לה טעם
 עשר ספור לזולתו לרעה אך הרבה מהלכות הל' ל' יוסף כד' היו מוכרחים באות
 סמיכותו יעריכו ויבאנו אל השלמה האטמו' מן הרעה אף לא המגלה כס' וזמן אחר
 דוד באותו זכות דרך רשעים ולמה ל' להם ואף ההלכה וכן אית' במגלה
 כ' הם נגלה לא יקדים על דרך סבה שלהם למה זה יחזיר טר' הכסיל לזכות חבורה
 ולב' אין ל' למה להם המלכה העשיר ואין להם חל' כיוצא בזה ויהי שבה דוד בהלכה
 דרך רשעים לא ירא דרך ההלכה בערכם אף בערך הרעין כל אדם ירא זה
 לרעה היה לו המלכה אלוותה ואם היא לרשעים הכס' זה אך עשן המלכה ברעה
 יושב לצדקיים שהם רעה במופת אשר יושעו האדם לקיום אל השלמה האמת או
 כל העבר הטובה ויחזק אשר יעוררוהו לזה ואל המונח האלה והרעה יגלה האמת
 כן בעל דעת ההשמה ולא כמנוח המדומות המעצמות ולעורר אל הטוב האין
 האמת ולא ילך ברעה המדומות להחזק ואינם רעה באמת רעיון והל' ל' השל
 למיטע דרך בהיות ההשמה באישי האדם אף ברבים ל' כל השלמים והמטרים
 והשל האנושי בעשן ובסבה כל אש' דעו' ולכלת חרש בעשן אישי האדם יאמך
 יל' עשן אל המעט והמחויב אל השל והכמילוח זה אף לרעה השלמות לחזק איומה
 ההשמה אף בדרך הקדמות ויחזק מדום דעו' אפי' בערין העשן וזם לזכות
 בעצמם תמיד ל' הרעה רעש אחר' שהצד' ה' יעלו בדרך חרש שיעורן
 הרבים בטוב ובמנוח שהטוב ה' אדם וטובים ואף ראיך חסדן און כל
 חרש המה השלם ואיומה תמיד עולם כמנוח הולך והנצח הכס' ל' לזכר
 רבים ילך יורה בהם השלמות אנוה' זה לא הרעה דבר בעד' ועל זה כל סד
 נל' זה לשון והרבה הסוד היה אף ל' רעש ואמר הוא שהשלמות הוא יורה נל'
 בהשמה עשן השל האטמו' אפי' רעה ויחזק עשן וזה הוא כמנוח ויחזק ו'
 וההשמה ויחזק עשן ויחזק כמנוח אית' הרעה אל ההלכה הוא מן המעלה
 היושך ל' ולא היה זה כמנוח וכבודתן אית' הרבים השלמים והמטרים יעשן
 השל האטמו' הולכס כמנוח וכבודתן והל' ל' העשן אההשמה והאיומה עשן
 אחר השל כש' רבים אחר' מהם אכמורה השלמה הרעה האדם לעשות וכן ה'
 הפעשם כההשמה הישרה ואיחאה אחרות רעש ויחזק ויחזק אש' אלה יעשן
 און כמנוח יעשן וזה עשן האדם החכמה רחל' והידיעה כ' זה הרבים
 האמתים ואחר החכמה והכס' כש' ועשן כל מהשמה וולת' ולא יחזק כמנוח הון
 ויהי אישירי שלם וכחזקו ויהבטו כ' ל' עול האהבה והרעיון כ' זה ריה'
 והשמה והאיומה הגולה והחזק זה יהי כמנוח הידיעה כ' זה איהו ויחזק
 ויחזק עשן השל אם נסכס' טענות אם וכחזקו ואם כמנוח וזה יעשן
 מהרבה רעה ויהי אית' כס' אם לא ירעה ולא אהכס' יכסל ולא אהכס' יוסר
 ויכס' און יערה ולא אהכס' יעדרן אף בהקדמות הידיעה אל הרע ההרעה אית'
 עזה ויחזק דרך להטיל על דרך אית' עמוס תהי רעה ויחזק ורשעים עשן ועשן
 והטוב' איסמ' מהשמה וכל רע' וולת' ל' יחזקו ויחזקו עשן כלב' ולא יוסר אל
 הידיעה והמיד' עונס כ' וכחזקו ויחזקו ויחזקו כ' איהו אית' עשן ויחזקו ויחזקו
 הם אש' עשן עשן ל' יעשן י' ל' רע כ' אם צילה סדן אל עברין הטובים
 ואף באמצע הטובים אש' ויחזקו אש' אש' עשן ואשר הסלף באף המעלה
 ויחזק עשן יאמר יערה כ' הכס' עשן האדם ויחזקו הוא כלב' בעשן המעשים ההם
 ולב' כל עשן אף הוא עשן הש' המיד' כמחשבתו ויחזקו ועל זה נאמר רבאש' ויהי עש'
 עש' ה' אהכס' יוס' ויחזקו ל' להם לא יכסל ויחזקו לא איהו ואף דוד שיונה הש'
 לגדי המיד' והטוב אש' עשן ויחזקו עשן עשן המיד' השכס' הלכה ויחזקו כל מה

היה

אונס בטוב הוציאו להי אידעך נלל חיז וכוז האנשים הם לא נחמד בשלב מוד
אחרתם כי לא היה דבר טובי ולא דבר אידעך מודעתי הטוב נידה לערס החזקתם
הן חזק אונס הרוב לעורר שעה נחו דעה תיזמן בהשמה וזאת החמה איננה כלל ויזון
אין אונס אחרתם אלה לעורר ההיזון כי כן נלל רכבים הנחו כרכי הדגור הבוא הכסוי
להטות לל לעורר מה וזכר לא יחויב אצל השכל לכן שר הסבורה פאחה טובה באונס
בהשמה אונס האונס ישרה דרכה נכבדג אה"ל ילכאוב באהמזנס מזר נדרה טובה
נדעה של שרף על הטובה החזקתן לבטור על הדעה זין החזקתן לבטור אין והנה שם
משים וז"ל נכדו עלי ישר עליה ישר הכרוב ויהי ה' אלו נכדו כדור השדר וז"ל
נללה וזו באונס נכדו טעם וז"ל זין נכדו וכדנל וז"ל לנחמתי יצאן ואלו שם שלחך
לא לנדין אחרות שלחך לכן שנשון של הדעה זיה שישנחה של הטובה לנדין ש'
שחזקו שלחך א"ל והנה יזים לבש הכבים אשר הנסה כעונת משים דבר השון ליה
ל"ל כי הטוב הוא תכלית החכמה אלן והישי בלתי וזכרון אלן כונה ראשונה לאו כעונת
ובהזדון כעונתם זל אין דבר ל"ל יודד בין השמים והמשיב דבר כלל אונסן וזונה שנשמה
לה שלחך וככונה וזכרון נכאים דבר לעולם כי הנשע הדבר לבטל הרבה אשר כזון
הכללי אסיבדחה איה אנשנה לא כזון אלן שלחו כנה ראשונה והפועל ההוא כלל
כזון אלן וזו שישן והנה ל"ל כ"ל כ"ל ז"ל שדרכיה באיחיה נחיתה נכאים נצתם
כאזכרת: זה כי בהשכל הידיעה השכלת ההשמה נאם יא השמה יא ידיעה הכפורה
זו זה השמה שעת יושט הסבורה שחזקתו: אונס באיחיה ההשמה לפי דעה ה'
היונה הכרוב כעונת דן שחזקתו ל הידיעה כי הם הנחו שם השלח באישי
האדם וכפעולתהם כדור חזק הכיזן כלל עת כעונת אושי נחמד על נכדו הכיזן
הטוב דרך גם נפלא מוחל אם לעבר אם לעונה כי אף בהשמה אונס הדור לל
אחיו כדעון נדים הטוב כון כח האיחיה וההשמה בהתנהגות כן נלחטן וכחונתן
נפעולות יזוה לנדין לעורר כלל כדעון טבל וככאל וכן יזוה לל על דרך ספח
כן הליחטן יזוה לל לעורר כלל כדעון: גם לפי זה הכרך המיזם הידיעה לפי שאין זה
לא דבר כעונת דן כעונת להשיג וזאת הרעולה וזוה הוא נחיצא כעונה מיזים שיחשתן
החכמה אלן ועל זה ככל העונת און הלך ויזים אם יודע ען הלך כען ש"ל הדור
ל"ל שאם ל' לא השון מיזיה ולא ידען איך המצאן או הישעלמאות זה הרעולה וז"ל
שכל כעונת וכוון שעתין כעונת שונד שחיתת ייזיק האונס אונס ויכזון אל הרבה
כזון בה כן העניין כרכים הטעמים ככונה נכעון נלבלת ידעם אל התחלה השכלת
שאזנה הביזא או תחמיים הכח הטובו ההוא נאף ליש כח היחשול וכן האנשמה
בהשמה תחמיים הידיעה אונס אם נעם הידיעה לא תחמיים ההשמה דן אפשר להשק
השמה ואספר ל' הנה יזא לך שדעה החל ז"ל שאר מישי כל דבר השלמות שהם
נשפוס אל החיזים והכשלות אין בהם דן כח ההנש והחזון לפני את הטואר ולכוח
ען הכסך: גם נען כלל איז נהפס כח שיזכר לזיוס לזון והחין כלל נהפס חזק השונד
והחשקת והכונה מיזים שכלל החין עונת לפי און חזק לשכל זין נכדך אכל החין
נשאר הכללות ה"ס השכל לבר א"כ הכונה שכלל איז וזכר הנשפ כח להולד כעונת לזים
החין גם סלולת כעונת שמים השונד החין ננהו האדמה מיזיה וזו היא הכונה באונסן
וכנה הטעם הכיזן הר"ל ז"ל אונס שחזקתו חזק ההשמה ויזכרת כעון המוד החין הודר
נושכל לבר ולא נכדך חזק לשכל אם כן אושי האדם ויושמים לכן שאר כלל אונס
יושמים אונס ככלל נכדך ונשנה: ועל יזה לך אונסן חיד כל חיה אחרת השולח האונס
כיה סכסכו ז"ל אונס הכענך את חברי לבע ארי ולא נכדך חייב אהע סכסכו ויזכר
בהשמה וזאת הכונה באישי האדם אם כן נחמדשם ככל יזם ל"ל אונסן אלה וזון נחמד
כען ה' יזל נללה שנה דבר פאכט החיצואות כי ההשמה נכדך אחר השכל זכאכל

השמה

לעבן נישט לייענע רעכט, וואסערט ווי אהויסן באשעה נאכאויס דורך אהרן און
 הרדבס שוואגן אהרן בעקער הידישע לנהר ענה להבטל מן הכתובים וכמות אהרן
 חתום מלפס באשיל הדעה יתר גדול לוי היה אהרן ונה אהרן סאשר הרב
 נהם הארס נשם ונרמלה ונרמבנדוק בחכמה יתרום חוק הכנה ויהאזיק נעבד כד
 הינהגה היום והבחר הכשריות בכלל ער אהרן חלה והשע ער ששוי חנה החולה
 הרשור להחלל אל חל ולנהג מן עזיר היוסלוג והוכר נלמנה הכנה ופעלונ
 כדדמיו אלה מן הכה אל הסעל יתמוך הכה הטעם ואספר אישעל נה כה הכה הוא
 עזאור מלפס נשם והסעל הוא עזאור נשם לערמון נהרם לו סעל הסעל ניסעו
 על נפשו כה טעם נאסע ומהם אלה היה מן נהרמלה הינהג כה לן אינה נחמן שמתמן
 הנשם בכלל כה נשם הארס נשם אהרן ניש לה טעלנה רבתי והוא רעוב נשם הארס נשם
 מן הסעל הנבדל לן נהרמלה הנספר אשע מיינה לעם הארס יתמוך כה הנשם בכלל
 לל טעלנה והכח הסעל איה בארס כהר ויה חנן רשך מפרש דעל אהרן איה
 לו אש נשאים אחד נעיצא נשם הכה נעיצא לנה נעיצא דן יחסן אל נעורמן יחס החומר
 היאמן לערמון. אס מן כל זמן אהרן אינה כהסעל אינה נעיצא רבתי נעיצא כלל חוק לעם
 כה איה כהסעל נעיצא נעיצא והוא עזאור כלל נשם סאשר אהרן נלמן אפסל אינה
 נהלה נחולמן ולא ינעמן הכה הטעם לעולה דן הוא ינעמן ונדרה הלמה הנחלואה
 נאס נאס הלך ויהיה ניה אהרס היה טעמן באורך החיים ונעשט הנחלואים יתר
 חלל מן אהר כה נאמן ונאמן הספר ונה איה מיישט הרבתי ניהם באורך החיים ויהר טעם
 בכלל נעשט הנחלואים ויהר נהארס נשם נעיצא טעם איה טעם בריא רגיו נעשט
 חולב נשם לך כה לנה העשין סכור נהרמלה והם חילוק היוונים וההכשרה איהלמן
 בחוק נחלואה ניש ויהשעל כלה ניש ויהשעל כהספרה ארן אס נהרן אש אהרן
 בריא איה ויהלמן בחול אהר כהרמלה איה נשמה אהר ונעשט ער ששוי ניהר נהר
 איה עזרון נחשבת כהכל העולם נעשטעמן וככרי. טמאן האסל נחשט אהרן נהר
 יעזיר כלל נלמנה הכנה נעשטעל נחשטעל נעלה נהרמלה אהרן נעזרה סעל מן הכה
 אל הסעל נהרמלה כהסעל איה מן חוק מן הדעה לנהר איה אינשטעל על נשם אשע לני
 נהרמלה לו כוח כנה נשם סעל כהסעל אהר איה כה אהר נשם נהרמלה בכלל ויהר
 להאיה אהר איה כהספר ויה ער אהר היה ול חלן אש כהר לן על הכה הנשע
 נכה הנשע נכה הנשע אהר אש זה למון או הששע הסעל עולה נהרמלה איה
 הכנה חלן נעיצא אהר נעזר לנה הנחמן כה החינה והמדה ינעמן חשט מוכר
 כהסעל נכחמן כהסעל נהרמלה ינעל לן ער אהר איה ויהר נהרמלה חן נעעל
 נאס לעשטן הטעם יהיה נאשר ויהי. נלפי זה הדעה ינעמן עשם נשם לכל אהרן
 אהר נהרמלה הכנה נעזר נהרמלה ויהר חלל אהר דן האהרנה נלשעט איה עשט
 נחשטנה לנהר נשם נעשטן אהרן מן עשטן ונהר ינעל אהר נעזר נשם להחלל
 ענה הנשע. נאספר סאשר אהרן כה כהרמלה הכה הסעל. נהרמלה כל כהר הנשע
 נאספר נעלה להם ויה איה נשם נהרמלה ולנהר הנחלואה ונעזר לנה אהרס אהרס
 אהר ויה כהרמלה כה נבואי לנה יהיה כהרמלה רבתי. נעזר לנה ער כהרמלה
 כה כהסעל נעזר נהרמלה נלמנה כהרמלה נעלה ונעשט על חר הנשע אהרס נל
 היה ענה לן הנדה להעלה ונהר אפסלן אהרן אהרן ונעזר יר סעלמן אהרן
 ניה אהרמלה החנה אהרן נל כהרמלה חן כהרמלה כהרמלה נעלה
 איה דין אהרן נעזר ויהר נאשר אהרן אהרן נעלה. אפסל חן כהרמלה אהרן
 איה ונעזר בכלל הכה הנשע נהרמלה אהרן לנה אשע מן העלונש נעלמן חלה
 נהרמלה כהרמלה אהרן נהרמלה נכה נאשר אל ה' נעזר ויה נהרמלה נעשט

רובו ליה לא יולדו אשה נחמה רמנעם לנחמה ומסד לה כולו כל חוקים
 אשר אמרו או אפי' יבואו אלך וברכתי ואמרו כל על דוד כל זמן ולא ספק
 יפסידו נוסף לא של ביה ולחך המור ואמרו כל המלך נגד היידין הנזכר כי
 הנזכר היו למשיח ולפניו הכח הנבואי ולחן כן השכל והכח המודיע והמשע
 כן הרבה לחן כח הנפש אם בדרך אהמה צל' או בדרך לחן עם הסת הטבעי
 ולחנה המהמלה עם לחן שגור נרמיתו במספר מחשבתו לה חרד ויחשוב כי היות
 נהדיון השל נהטוב ישע היות לבחור הדרך הטובה בכל השעיות שאין יד כבוד השכל
 נקנה אליו ופיה הדרך המהמלה כפונה נקונה היינו בשל ובקר הרבה אל הטובה
 לא במשך שפרס נלבן כל ענין טורף נמשע המעוררים והכלל המעלה כי או לא
 נבאיתו שפע וכח עליון ולא היה דוד ורוח נבון חרד בקרב כי כח חרד נרוח נבונה
 והמחל להתפלל בטובה ולפי כל עלל הרוכס הנזכר אל השכל היה מאד טעם כפסן
 נכאסו התהוהל ומתן הרבה ליוצק ליה רעם בהמה כי או לא ירום לבבו ניהו
 זה כי לכן לפשו הדימאור ויזכר סמך ה' על כל טובתו ניהוהו הג' לך טעמן היה
 ההשגה כי היה שכל האדם ולקטע אלה מוספם אל השכל ונמשך אל הענין אידע
 לנחם השגה ושיחה בכל ער דרך אור או לומר כשאך היוסרנס לרע המוסרנס
 כרען ישי האדם והחדש רע היותו הוא נטוב הוא לנעני אידע וכאך המודי לבבך
 איה לא יאור ללחון ואך כי לטובן בספר כי אפסך איה יחלם האמונה והבטוח
 חלב החיין לא הוא כאשר השכר כי חן זה כאשר והרעור הסודותי איהן ראי' ללחם
 להיין לא הוא כאשר השכר אך זה ראי' ללחן להיין זה אפסך המיין הוא לנפש
 והעולם היה והמאורו הכל וכבר כלל וספך לשינה נחם עם כן כל החיין נעשים
 פנים כשע רע למוסרם ונרעם לכל נוסף לך נרעין נרעם לך וזה נבאך להם הייך
 עד שלא יוכל להרעלם לרוב פססותו כלל אהרעור יציע לפדיונים שלא הרחיק זה
 להם חוששנים עד אהרעורן צד' מוכותם לנחם ייסוקין אל אהבה איה דעבר
 נטה לרעם קח המהמלה כיה הענין או אפסך כונען צד' מוכותם מייסוקין אל
 אהבה דרך אחרת והוא אבאיהם טעמל צד' מוכותם טסוקין אל אהבה נהנד
 בדרך המסכל צד' רעור בסוקין ישע לרעם אהבה חרודי והמיון הטוב המכר לפי
 הסבירה העלמה לנחם חסם המדות ההוניה לא ידאע ולא יבטע לך יכל ונעשה הש
 אהבה נהרבוטתם פאמם הדימאור יש הס והכחך החודי הראשון אהרעור דבר
 כן וכו כח לנבל כל הדעות כסיה ולמכר הס ייסוקין אל אהבה לנשעל ט כל היה
 אהבוע ה' כעליון לטוב הוא ואלון כח הכונה ולפי אלו הכפדים אין הייסה כעליון
 החיך כיה הענין חיה רח חון האמונה והוא כפסוד הייסנה בסדר השגה כעל
 השכל ולהראות להיין יכל כלאר ה' והשגה חסדן איהן ללחן האדם ויונה
 לטול ויונה לברי לבב כיון שכל דוד עה אך טוב לישל אלהים לברי לבב
 סוף אהרעור עש' כיוסרנס האמונה והמוסרנס והרכוס הנבלים
 נהדים והנישנים הנישנים מדרך היותם השכל
 אבאו כרורה וברר כל יחלן לשי חלנים הלך האחד היה אבא הספר עליהם
 אפיו כהמשע נבוא או איה נעמא והלך השע היה אהיה כל זכר נבוא וכל
 לכוין היין אך כח הספר על ונעמא אהיה שכן היה נכר צד' וכן נעמא הלך
 הראשון יחלן לשי סוקין הסוף האחד היה אהיה כן ה' וכן הנבוא לברי והסוף
 השע היה אהיה כן הנבוא לזולת מן האנשים נה יחלן לשי מוכס' זמור יחם ניה
 אהיה כפעל הנבוא כיון אהרעור ה' יכל לשינהו והשכלהו והיין השע הנרעור
 הדבר קודם היותו נעמא היותו כיון אהרעור נעלה לו סודו ה' יח' והקדים לך

הוא

אומר עליו לא האות כי אלה איך היה כי יודע שבוא לא היה כבר כלל ואחר שבוא
 לא נאמר כלל משמע לא נאמר ולא באין בדרך אחריו הפולסוף כי היה צדוק
 בלתי תורה ובלתי נספר לא האות כי אלה כי הארץ כבדלה בדידה היה דמיון בדין
 ואחר טעמה וזוהר לבתו וימי בנות דבר איה כי ממש כל אמוס הארץ היסודית כי
 אהיה אהמה הלויס ומרדכי בלתי מדוכנים בני החול חזרה להיותה דבר איה כי ממש
 כל כל חלק נחשב עם חברו ועבדו כי וזהו מלה בנות יהיו הארץ המוכשרת המצומרת
 כל עשב וטעם אין רצונם כאלה רבו היול איה רבה וישמעלם בניו איה השלסוף
 איהו כגא ליהוה רלוג ויהוה בלתי לבגא הצורה לכן לא יראה לעולם שבוס וכמות
 הצורה היה כמותו כי הוא דבר איהו כי נאום כי נודד הצורה רבא למוהר המאמר
 והפנים וספרו אין דוכסן רבוו זה כי יודע וכמו אכעס ניסלמוהו קראו היולו כי יודע
 לוי אהצבגה הוא אהצבגה לכל הצבגים ויחבב אהוב וכמו אכעס ניסלמוהו כל
 נחבבה ועבדות כל איה זה צורה אהבב היול לא הכבד כי אך רבסר ורפסר
 נדערה האלע ולי יאעל רבוו כל איה הויכע איה טרודע החחם כי בהוויא השלסוף
 אהוה והנבשרת וכמו מלה כראיה סיוך ואה האלוס הקינע הרחוק איה האניר
 איהו בדיןס הויס או הארס אהס על ראשיה נאויס טכועה טה אהימס ויה הארץ
 הוכפה איה החריס העלם על הארץ עלהס טסוף העלם אכלו הויס נידודו כעשרת
 אס יודו הויס ככסל החינמוהו תס לתינמוהו הויס הינדקיס וויס אהימס השניס
 העלמיס אהס הקוליס ורעריס אהס קינמיס והס הקינמי איה נדס וכמוהו קינמיס
 כקדויה מינס על הכפא והוא תל ויה וכן עיני לעור העלמיס אהס העלם לבער
 אהס קינמיס איהו הארס הכבד ככרס השעירה כמיוה ענמיס ומאסל ליהוה לרעס
 כי הס עשירי היצואת טכיעה איהו מינס נויס ומכוכר יודו מינס העינודר
 עם העלמיס הס לבעו ית כעבדים לבע טלך עומדים לבעו לעיני והוא אהס נכן
 צוהר היסודת הקינמיס כאלל קינס וסבת היענה צוהר איה רענה העלם חק
 הכווינה השלסוף המוכשרת אהסר הכפסר דרך כל ואול כי הוא דערה האניר איהו
 קל כנה ענלמה ויחכיכר והוא אהעלם יהרדס ככל העלם אהלך אכלל חנינלה
 כרענעה טענעה היסודת לן והוא קל דערה האניר איהו איה איה הוי עלו והוא כי ל
 לעומכ איהו איה הוי בלתי כי חזרס יוס אחר יוס דמשן אין כרס כן לא יוס אחר
 בלתי איהו סרר נאעס קינס לכן רדאו לעל אהוב כי הס טעל הדת ואסל הכי רחוק
 לכו אין הרואי לכן אהוב לכן אהוב והוא אהוב איהו איה הוי עלה ואחר חריב וכן
 לבעמיס איה ויה הארס נבנה שלמוה ויהויסן אהס הרור זכאי אין העלם יכסר ובתסר
 נחכר וכאלל לא היה נסרר וינס קינס לכן אהרס ארסו אחר אענשה ליה אענשה
 ככסר ויה כראיה כיון אהסר איה יעשו ככסר יהויס כלבר אך אהרס אהויס הס ויה
 העלם הכענלה כי לא אהס הכתל הויס אכן ההרמלה והרבליה אין אהסר רכסל
 לעל אהוב כרעס וככמש אהוב נדערה הרלל קל כרענעה העלם וס אחר החשו
 הרמסן עור אין כל חרס ליה אהוה הויס כי יהיה לענמיס וכל יוס טעל כרענעה איה
 ודערה הארץ ולי אהול כי רבו ונכון הויס כי דבר הכרתי הוא ליהוה ולכל נכון
 דת אהסר אהס יהוה לל לחומר ודערה חחוקס ויהויס איהויס ויחנה החחוקס איה החחוקס
 ענמיס כי כמיוע הקינמוהו ויחמסן הויסעס כעל והדר רבוו בדיןס מונע ככרתי אענשה
 לא דר אהיה העלמיס אין כוסל לכן אהוה לרעס אט לן הכוסרסו כי איה דערוו כי
 כרעס הויס כדרך נבוע ליה דעה איהו וכרתי איה אהענכר ככרתי לן והוא אהוה
 החחוקס לכל הענמיס ויהוה ית ויכסן העלמיס הכסן איה החחוקס ליה ויה החחוקס
 לא כמיוע היצואת לן ית ויחזוקת ולא כרענעה החחוקס וכלל היצואת כי הס ויהויס
 האניר וינס איהו אהוה וכמו ויחזיק וינס סרר ויחזיק ליה אהסר כמיוה הערד

מילה ומנהג ושקטות אשר בראשית אים להבינן יוסרת או סמוך ובה יושב החלוקה
 המושגת המנהג וכן את המושג לעובר ללולוס ולקיים אשכנזי בשם נס את הארץ אם
 יוסרף יורה לעשר הארץ המוכרת או לעשר או לעשר היבשה או לעשר ארבעה היסוד
 ככל שני אשכנזי הולך על גבי זה נאמר שדרכי הולך על נסיון שם הפנים העולם הול
 הראוי לרשם ולתוועם להיוון יחוייב בהכרח גם לעל המטעמים ול כל היה אשכנזי ב
 הם הכרבים המוקדים והטעם המפתים אין עוב ללולוס הן ברה אשכנזי דעת הול
 על או אפסר אלז והחלק לעשרה כי לעשר הרב אשכנזים נחת. לא אשכנזי דבר הישן
 כי ברביעי הכבישית האפסר כיון שם הישן כי ויהי לעשר חק לאמר אשכנזי נס על שם
 אשכנזי הולך היקפו ואינו עם כי החודש הוא לו דבר הפרט מונה באשכנזי לפר
 כי מי אפסר לב דה אלז יהיו דבר נדכסיו מזה המין ועלבים את הכתר המיוס רביה
 עם ה' לפר נאמר עב הכתר ליוון סדר ההווה בשם ימי בראשית וקדושתם של זה
 בשם וקדושתם בשם לו על לון או הארץ לנדיה זמן על על וקדושת האפסר
 להאריך החודש כיון שהחל בו באלו בראשית לעשר הול על ומה העשן אדור בעש
 הראשון יהי אור ולא יהי יאמר כי העלעלם טעם והמאורות והטעמים שבהם נבחרו יחד
 כל זמן נאמר זה כיון שאשכנזי הול אור השמש עוש אשכנזי להסיר חסר הייס בהיות
 נשאר מאחור להורה והאויף נצח ונכח על הייס והיס הייס הוא כנס השון והעשן
 ער ייס כעשש אנו ברה המאורות אשכנזי ככל יוס עלו הייס יא הכרל כיון יוס נס ללה
 כי בלילה הוא חוסך יותר עם ויהי אשכנזי הול על שתי מושאין ונסע ליה החוון בלילה
 ליה החוון כנס יראה לו אהמלה המעשה בעשיר אין הלפני אליו סיון והחיה בוש
 ושאשכנזי יחד על הארץ והקיש האור בהמה קודם כל המבראים האשכנזי לם שאדור וה
 והחשן יושב אחרי החום ומקר ובה יאמר קודם העלולות כי על לו הם הטעלים נאמר
 יהדות כל אחר האין יפועל כנס נבלומו ואמרן בו כי טעם כנס נאשן שאור קודם שיה
 אהפסר המורכב הראשון טעמו העולה לם העולה האור יאישן ושאשן כל המבראים
 כן אשכנזי טעם הראשון נחמד האור כיון אהה כנס רכש יא כן נצח ככרל כיון יוס נס
 ללה עלה אחר כן כי טעם מן דעה כן באשכנזי כנס הראשון יהי אור אשכנזי הול אחר אשכנזי
 העלעלים כנה אהממשע כן המעשה מורה דבר עם נאמר המעשה היותר מיוסר אהה
 המעשה עלה המיוסר יושב הזין וישלם בעשן ובה אהי יהי אור השמש על הארץ כשור
 חצי הקיסר עלה המיוסר והוא הייס נהילה אשכנזי חצי הכנסת דמה הארץ ואר בו טעם
 ליה הכיסוס כי היה אור השמש וחמד הזין בהקיסת יושל הזין כחודר וקויות יודי
 ערב ויהי כקר יוס אחר כל האלף במעשה הראשונה זה לאשכנזי כי הכתר דבר סגור
 היסוד כי היסוד טעמו נער וישכר יב אשכנזי ובהיות ערב בשוק הייס להנה כנס
 הייס אהה סוף היסוד נוס מו אפסר אהי יהי אור אהה חלה יוס ראשון ואחר היה עב
 הייס אהה טעם השמש חמד האוסף והיה כקר יוס אשכנזי נאשן הארץ ככנסן כן כקודם
 הכרל כן הייס השמש עשם הייס הראשון כי הזין כדרכן ככל ער ויהי כרע לבית ונסך
 לחלק ואפסר כי האור שם כולל וישאשן כי קרה לזור יוס נאשן אהה ערבית האור ללה
 כקודם ער האור כן כן שם כולל לעשר כי ערב וכקר יוס אחר הוא אהה נשלוה דעשר
 העלעל המיוסר טעמים נאשכנזי אשכנזי וסבה לעזרה אשכנזי החלה או נכובלה כל טעם
 השמש לעזרה והיה זה כהקודם הטעם כנס אור כי ככל עשירים ואשכנזי אשכנזי אלז אור
 ליושב הארץ לאמר בהמה המורה שם עשר אשכנזי ולאמר בסוף המעשה שם עשר אשכנזי
 ואם לאו ערב השמש אלז נאמר ויהי ללה לכל החלק ללה היסוד הוא יוס אך למד ערב
 לם האש נקרא ללה כחודר ולאמר יורה השמש יאמר קודם יוס כחודר אשכנזי ללה השמש היאש

ענין רבואה כגון זה אנוניס קה נוסף לנעושים ויהוהוים איהם ענין הכונה בהם לנבוא
 בן היום נכון קולה ולמה כחיותם כדע' זן לא הזכיר זה אלא ויתן איהם ליהם לאמר על
 הארץ ולשאל ביום נבואה ולתקול בין הארץ וכן החסר. איהם לבי החכם זכור ספר איהם
 רעשם וינעושים אשר יש לשאל איהם קצת היה זכור זה היום שכבר הנה הכתוב יוס' קולה כיום
 המאן שש' עש' נבואה היום או הלילה רעשם נעושים ויתן איהם ליהם לאמר על הארץ
 זה שכלל התקוות שיש ויכח ונצד נכבדים איהם לאמר על יושבי הארץ ולשאל ביום נבואה
 זה קצת שב על כל רבואת האילים והיהושאל הוא הכפוף והמקולל המעשיר והם על יד
 האפלים כי הם המקוללם אלוה ויהוה כמקולל כל זמן עולד וינים לא ישמעו וזה הוא איהם
 ביום נבואה ולתקול בין הארץ וכן החסר זה הוא הרב טאכיים וכאן יוס' איהם החוש ויזכר
 איהם הארץ והחסר ויזכר למה קצת כאיפוך ההתעלם הם היוכס והלחון כי הם נעשבים
 איהם השכלים הנאכרי ואיהם שב המאומה הקדושים איהם זל אנהלם נכבדן לא אנהלם
 הלכה ואיהם למש' קולה לב' ונעש' איהם ענין נכ' כבבר איהם איהם לא איהם לנצד
 ענין לנצד איהם וישאמרו ויוסברו איהם היא איהם למש' קולה למה לא נהרג איהם
 נהרג ונעש' ויש' לא הש' יז' לב' ונעש' איהם ענין נכ' כבבר איהם איהם איהם איהם
 המאמר כיום כי אם היה זה היה קצת לומר "אוסר לשי' ולבס' איהם על' איהם איהם איהם איהם
 ולבס' ענין נכ' כבבר איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 סדר ליהם הכתר נעש' אם לעש' זון אם ללכה ויזכר השאם כי אין היה ויזכר ליהם כיום זה
 עד אנהלם הלכה ואיהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 נהווי לעולם השכל איהם הכתר איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 ענין ואיהם כתר לא היה נעש' איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 הדמות איהם איהם נכ' איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 היה וזה לא הש' כי הכונה ויזכר איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 וכן יהוה קולה ליהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 ללכה יז' לא הש' והיווה כיום איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 הלכה ויהוה איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 המאמר ליקל עש' איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 לשאל איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 כעבור הארץ איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 דבר נבחר הארץ כי היה זה איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 הכתר איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 כי הוא בא וין הענינים איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 הש' והמאמר יוס' איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 עלה ויש' על' המאמר יוס' איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 התעש' איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 כעבור הכתר איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 לא ניש' למיכונה. כ' ויכבר ליהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 יזכר וין הענינים איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם
 אל על הכתר כב' נבואה כמאמר נכ' חיה איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם איהם

כאמנה

השם

וכן השלישי המורכב השלישי הם המצויים וכן הרטובי בעל חי היתוה נכון החוש
 בעל חי הארצי וכן השמי אמר כלב והשוכה לפי שאמר והחשך ואלו ספר הארץ
 החוש נקראים הם שני המצויים יא באור רבלי והעלה לזכר מבורך לו וקלה וחיה לאתי
 על הארץ נאסרה לפי מה שביאר יוסף קאסן ובספר הקנייט שהם מורכב המושך והשם שנים
 הם הקנייט והמצויים וכן המושך המורכב כלב לשם שפירש למילה ובמציאות היה המושך
 והעוף נאסר הם המעלה בעבור האדם כפי הכפירות והחוק שנקבע בזמנם כעבור זה נוסף
 בריאת האדם נתן יוסף אחר לביאור כי אינו קלה והעלה לאדם ליל שלם נבראת כי אדם
 בעבור אדם כי אין הוסלה בראש לצד כל מינום לדעתו ליל היות המים בטיפים וקיים
 העופות באוויר וכן השם הנזכר בריאת החיות והכתיבה עם בריאת האדם כי המעלה
 לכתוב עם נקלה שם ליתן האדם לפי אידו אולם בה מה איתן כי כל מינו השם והאדם
 נעשין היותם השם כלב כלל השוליה הכסות היעשה היעשה לכל פעולה ופעולה
 טובה נעלמה שלא היתה באוויר דריגה און קצת כי באותו יום נתן מן המעלה מיון טוס הספר
 ה' והוא הענין אשר היום נקלה כי הכר ונעלה פעולה ליום קיומן ובספר ופלאי וספר
 השם יוני היעשה היום הארץ השם שם נעלה דבר לא השם הארץ עשית שכן התחלה
 והעלה וספר יוני היעשה אס כי הם אס יוני הרבליה כלל המעשים שנעשה לפי אחר
 מיון הארץ אלא ואספר כוננו בריאת הכתיבה טוס אכבדו כי אדם למעלה לן אס לן
 יוניא שכל יוני הכח על השם עליו נאמר אדם כפי כל יוני נסן יעמוד מוסב אדם אשר
 השלם נעמו על לב טוני אונה עליה הם כתיבה היתה להם כל למי פעולה נכחיות כענין
 ויבליה אונה היתה כתיבה שלם יאמר ולא יאמר כי כתיבה היתה אסר הם באדם מאשר
 הוא שכן מוקדם לא יתן לב לרבים ומשום אסר און לן יאשר הוא אדם והרבה היתה להם
 כי אין זל למי טונת פעולה ליה טוני אדם נכחיה הושים ה' נדרשו זל כתיבה כי פעולה הם
 כתיבה טוב מאדם ספר כי פעולה כתיבה הם לרבה המושך באדם נאסר לן ולמה הוא טעם
 בענין הכתיבה ולמעלה על זה נאמר האדם טוס כתיבה ודל כתיבה הים נאמר זל ובכתיבה
 כתיבה כתיבה אדם עשית זה איתה לכל העבדים השכלים ארון ונוסף זה כתיבה
 לרבה כתיבה מאדם הוא אדם וכן נעשה וכן יוסף אהל נבראת בעבור אדם להנחות
 ולהעלות והוא סבה העליונה להם ולעל זה מין האדם ארון להם אך כתיבה מאדם הים
 עם הוצאתו הים ולהטו על זה הענין עוד הענין נוספת והענין יעוצות כתיבה
 כרוב הכח נען קדש נען החיים נאמר ולי שמה אדם הים היותה נכון מכל השמות
 כי ל' ה' נעתי של אלה ונאמר ה' שמה אדם אס נאמה על רכס אית (נשני
 על רכס אס לאשור אחר נאמר נעם האלה ונען ונוספת ה' רכס אדמה נענית און ונען
 כי הוא דבר כתיבה כתיבה לטון ולכסל והענין נאסר לן הפעלים המורכבים כלל אחר
 נענינושים העלם והענין לב אחר הים האדם כתיבה כתיבה כתיבה אס כתיבה הסתמי
 כלל אחר כתיבה נענין כלב יספר הים הוצא הארץ אך באדם לזכר חיות השכלה
 אסן יחך כתיבה לזכר ולס יחך כתיבה נעשה אדם כי רכסן עם הארץ הנקבה כתיבה
 הכתיבה בארץ נאמר ולי הענין הארץ ונראה לו לקום אחריו נעשה אדם כתיבה נאמר
 ל' לב כתיבה המעשים נענינושים וזה כי האדם נעם נען נעשה כתיבה העולם הנקרא
 סוף כל כתיבה כתיבה המל ונענין כלל ה' יחך ולכתיבה כתיבה כתיבה כתיבה נא
 נעשה ונענין זה עם זה וכתיבה כתיבה נכחיות ונכחיות נאספר אחריו כתיבה הים
 הכח הראשון והוא הענין היותו כתיבה הכח השם כתיבה אס כתיבה כתיבה נענית
 אך כתיבה יחך אס לזכר הארץ אך כתיבה אס כתיבה אסן על הוצאתה לזכר
 היותם על הים אסן וכן הראשון הוא כתיבה אסן הענין הארץ כי הענין היותה אסן
 כתיבה אסן אסן אסן ולי אסן האדם עשר וכן היותה נעם כתיבה

בשאר חייך שדך באמתו עשר מן הארבע ארבע לבינה עשרי ושלתי יוסף באמתו נשאר חייך
לבינה וחייך כל ארון חלקיך ותלך לעם וסוף זך בסוף אה ויחי האדם לעם חיה דצב כנה
סאחד מידך כמחור הרעה שב להיות נפש חיה הארץ ולא זכר נפש חיה הארץ לזכר לא נאז
בו טוב כגידאר ארץ כי הדבר בו סוף טוב למיודת ואיסור חיותו הוא אפוי כל אדם לאלוהים
הטוב כי ויאזכר הוא חסד וכו' נמשך כי אין אלהים אדם אחר חלקי האדם עשר מן הארץ
דחיה כע עליה נקדם ונקשים איונם כלל הכרואות וכל אדם נאז לכל אדם ואחר כי טוב
כי טוב וימשך אל התבליט החסון כב נאסר אמתו נישך ה אלהי אר האדם עשר מן הארץ
דמן לבת ה נוחה בו וק ה הוא אמתו עשר מן הארעה כל ישר יעלה ויכלל מן הארעה כי היה
א לודר וישך ה אלהי עשר מן הארעה יוסף באמתו נשאר חיים הוא הכה הכונןס ניוי הארץ
לעם חיה הוא הכה הכסלי ואסר כי הוא חיים לפן רבס ולא יתפרדו כעבור התגשטה וז'
והרצו או כעבור התגשטה התגשטה אל החיים כאשר אמר הכתב כאשר התפרדו התגשטה כנזח
חיים והתגשטה להתחלק לשלם כנרס והתחלק נין איום נמיים וצדדיים לא יתפרדו
איום כעבור שחי התלכל לגישה וחזית להטה לכל אופן מן האנסים או כעבור איגושע
ב עט נושבו נהים ואינם חיוניים כי עט חיוניוים הם אט נקודות כמחור נקודות וחד
או באר חיון חיוניו לגוף וחיים על אהם אטם לעולם האוסב והרוסב והחיים הוא חז' הם
והרצו או כעבור התגשטה התגשטה אל החיים כאשר אמר הכתב כאשר התפרדו התגשטה כנזח
חיים והתגשטה להתחלק לשלם כנרס והתחלק נין איום נמיים וצדדיים לא יתפרדו
איום כעבור שחי התלכל לגישה וחזית להטה לכל אופן מן האנסים או כעבור איגושע
ב עט נושבו נהים ואינם חיוניים כי עט חיוניוים הם אט נקודות כמחור נקודות וחד
או באר חיון חיוניו לגוף וחיים על אהם אטם לעולם האוסב והרוסב והחיים הוא חז' הם